

இரு மண்ணின் மெந்தனின் ஜூவு கதை இது

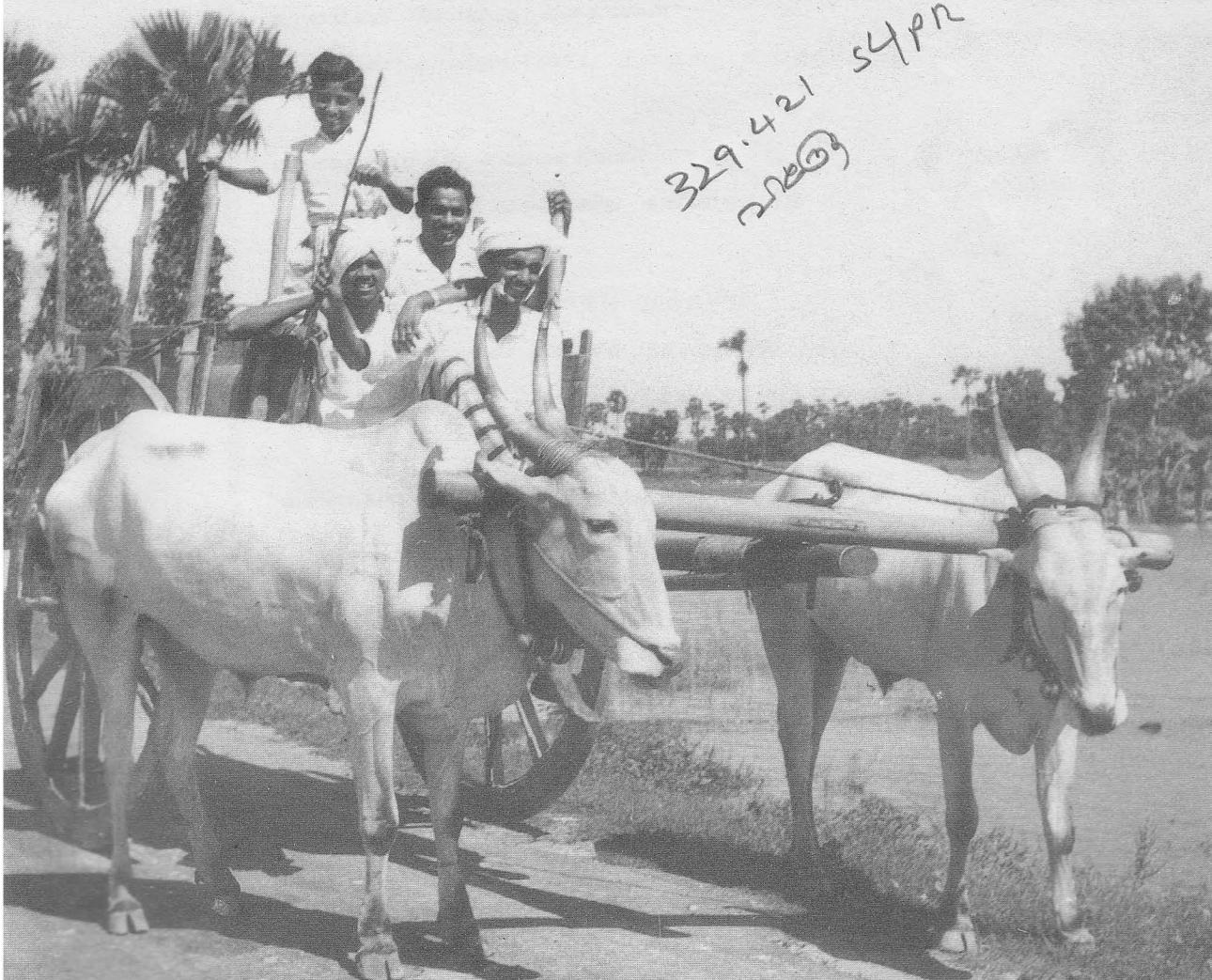
529-421
வினாக்கல்
SL-IPR

THE STORY OF A SON OF THE SOIL

கல்வளைப் பிள்ளையார் கோவில் திருவிழாவில்
தன்திருவிழாவை விமரிசையாகக் கொண்டாடும்
விநோதன், சுவாமியைத் தோளில் காவுவதும்
மணவாளக் கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளையாரை, கல்வளை
அந்தாதி பாடும் போது திருவுஞ்சல் அருசில் நின்று தன்கையால்
ஊஞ்சலை ஆட்டி ஆனந்தமடைவதும் தன் பிறப்புரிமை என்று கூறுவார்.
அவரை பிள்ளையார் தன்னுரிமை ஆக்கிக் கொண்டார்.

இரு மண்ணின் மௌந்துனின் ஸ்வ கதை இடு

THE STORY OF A SON OF THE SOIL

தமிழின் மகத்துவம்

தாலாட்டுப் பாட்டினிலே

தங்கத் தமிழ் இசை கேட்டேன்

தனயனின் விசம்பலில் தமிழ் ஒசை மினிரந்ததம்மா

வான்புகழ் அகஸ்ததியனாம் மாழுனி வரைந்திட்ட

பல வேதங்கள் கண்ட தமிழ்

காலங்கள் சொன்ன கதைகளை

மகா காவியங்களாய் உலகுக்கு உவந்த தமிழ்

மதுரை எரித்த கண்ணகியார்

மகிழ்ந்து உலகளாவிய கன்னித்தமிழ்

முவேந்தர் பேணி வளர்த்த முத்தமிழ்

முக்கண்ணன் நக்கீரர் தர்க்கத்தில்

தளைத்தெழும்பிய சங்கத்தமிழ்

வள்ளுவனார் வளர்த்து வாழ்த்திட்ட செந்தமிழ்

வாழ்க என்றுமே வையகத்தில்

உலகெல்லாம் தமிழ் மனம் பரவ கனவு கண்டான்

மகாகவி பாரதி

அன்று வீசிய தென்றல் புயலாக மாற

தமிழ் அன்னை கைகொடுப்பாள்.

குடத்தண்ணூரான் செல்வராஜா.

இச்சரிதம் வெளியாவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்த

திருமதி. புவனேஸ்வரி வேலுப்பிள்ளை (கன்டா)

செல்வன் பிரசாந்த் பரமநாதன் (கன்டா)

திரு. வி.ஆர்.யோகரத்தினம் குடும்பத்தினர் (பிரான்ஸ்)

ஆகியோருக்கு எமது நன்றிகள்

இது ஒரு விநோதன் குமாரசுவாமி நினைவாலை வெளியீடு

We thank:

Mrs. Puvaneswary Velupillai (Canada)

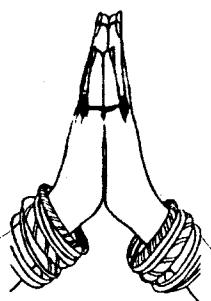
Master. Prasanth Paramanathan (Canada)

Mr.V.R. Yogaratnam & Family (France)

Who made this story possible

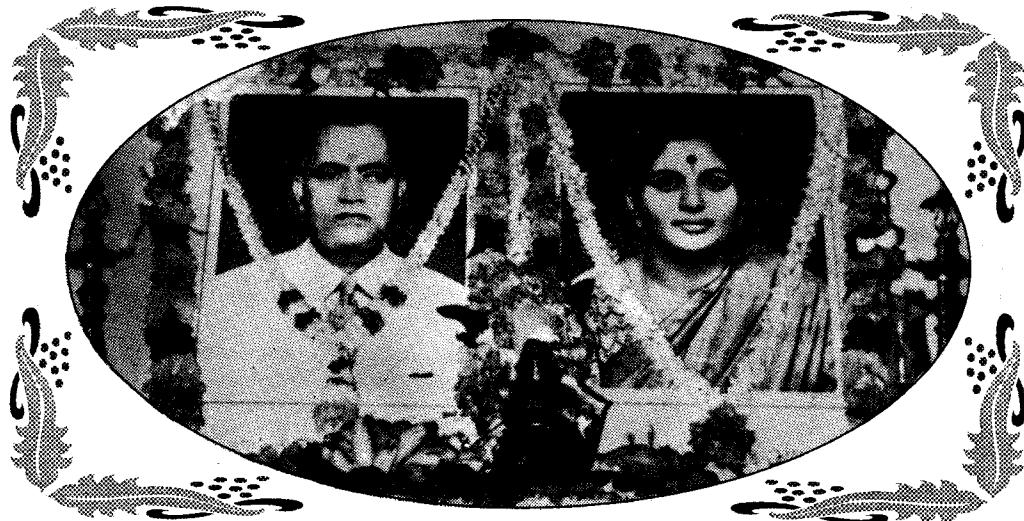
This is a

Vinothan Kumaraswamy 'Ninaivalaya' Publication.

Vinodhan's Parents

முன்னறி தெய்வமாகக் கொண்ட விநோதன் அவர்களின்
அன்னையும் பிதாவும்

திரு. திருமதி. குமாரசவாமி தம்பதிகள்

“மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்”
பற்பல திங்கள் சமந்ததாலே அவள் பெருமைப்பட வேண்டும் உன்னைப்
பெற்றதனாலே உலகம் முழுதும் போற்றப்பட வேண்டும்.

காவல் தெய்வம்

ஓன்று மட்டும் தெரிகிறது நீங்கள் உடலால் இங்கு இல்லை நீண்ட நெடுந்
தொலைவிற்கும் செல்லவில்லை என்றும் உங்கள் சிந்தையில் நிலைத்து, நின்று
வழிகாட்டி துணை நின்ற காவல் தெய்வமான கல்வளை விநாயகரடியில் ஒன்று
சேர்ந்து விட்டார்கள். நீங்கள் பாசம் கொண்ட சண்டிலிப்பாய் மண்ணில்
கல்வளையில் விநாயகருடன் நின்று எமக்கு வழிகாட்டுங்கள் வழிநடத்துங்கள்
துணை நில்லுங்கள் காவல் நில்லுங்கள் என்று நாம் துதிசெய்து கொண்டிருப்போம்.

மகன் விநோதன்

(தந்தைக்காக அவர் பிரசரித்த கல்வளை
விநாயகர் காணிக்கை நூலிலிருந்து - 21.02.80)

ශ්‍රී ලංකා ජනරාජත්
මූල්‍යාකෘති සංඛ්‍යාපන්
President of Sri Lanka

Mrs. I. Kumaraswamy,
Sea Avenue,
Colombo 3.

1st May 1995.

Dear Mrs. Kumaraswamy,

was informed of the tragic death of your beloved husband Mr. Vinodhan whilst I was in Paris, engaged on an official conference. I was aggrieved to learn of his untimely death. Mr. Vinodhan was one who was very much involved in the activities of the S.L.F.P. and the national politics of this country. I was aware of his deep concern for Peace in the north and east and the interest shown by him in maintaining an united Sri Lanka.

Please accept my deepest sympathies on his death and for this loss to you and to your son.

Share your sadness at this moment of grief and I offer my heartfelt and deepest condolences.

Yours sincerely,

Chandrika Bandaranaike Kumaratunga.

ශ්‍රී ලංකා ජනරාජත් සංඛ්‍යාපන්
මූල්‍යාකෘති සංඛ්‍යාපන් මධ්‍යස්ථානය
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

5/37
Date : 14.5.95
T.S.G. No. 1117-D-6

Stell Office
Sang. (S.M.)
My Ret.
Sang. Office
S.M. Ret.
Your Ret.

අග්‍රාම්‍ය තුන කොයිඳුලය
පිරිතම අභ්‍යන්තරීය ආයතනකම
PRIME MINISTER'S OFFICE

152, ගාල් රාද, කොළඹ 3.
152, Galle Road, Colombo 3.

2nd May, 1995

Dear Jayanthi,

I have received the following message of the Hon. Prime Minister presently in U.K, to be conveyed to you on the sad demise of your beloved husband.

My dear Jayanthi,

I was extremely grieved to hear the untimely and tragic death of Mr. Vinodhan, who was a very close friend of the party and was always with us at our time of difficulty. His commitment to the party and the cause it stood for was unquestionable at all times.

Knowing very well that his life was in danger, he never hesitated to work for the unity of this country as well as for the upliftment of the Tamil people.

I am sure all Tamils will be saddened by the un-timely death of Mr. Vinodhan.

I can very well feel the extreme sadness in your heart. You have lost the person, who was closest to you in your life.

At this point, we are there to share your sadness and I offer my heartfelt and deepest condolence.

*Srimayi R.D. Bandaranaike
Prime Minister*

Yours sincerely,

Hengsiri Fernando
Secretary to the Prime Minister

A GENTLEMAN OF POLITICS

VINODHAN KUMARASWAMY has the misfortune to be a gentleman of politics in an era when the public showed it did not care for gentlemen.

World has shown over and over again that it doesn't have a place for peace loving men.

My mind recalls from Great Mahatma Gandhi to Rabin

Where we witness violence in their death

Vino Anna was not only to fall victim to this mood of times but targeted and trapped by the ignorant.

In memory of the much loved Brother - in - law who was born 46 years ago today.

**Words cannot express the emptiness you left.
Your Presence we miss
Your Memory we treasure
Loving you Always
Forgetting you never.**

16 November, 1995.

Wellington

New Zealand.

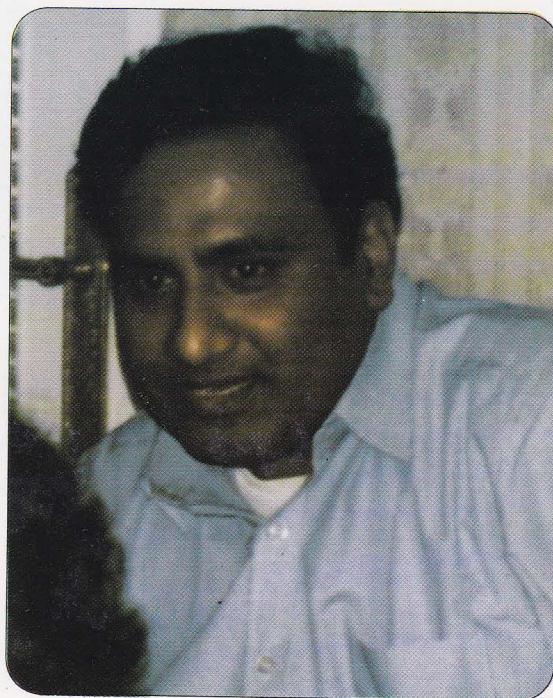
Your Loving Sister - in - Law

Geetha

சிறுபான்மையினத் தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் காலையில்
சாப்பாடு எவ்வளவு முக்கியமோ அதைவிட சமாதானம் இன்று
முக்கியமானதாகி விட்டது.

-விநோதன்- 1994

A VOICE RANG OUT IN THE WILDERNESS

One year ago without the push or request from anyone visionary K. Vinodhan's voice rang out loud and clear on platforms and gatherings urging the Tamil community to raise their voices.

He spent his money and time and created platforms and functions to bring all communities together, and spread the story of peace far and wide. The program was to take the message from the North to the South and vice versa and everywhere.

Only he had the Heart and the guts to do it. He paid the penalty of being sincere to a cause.

He was assassinated

Vinodhan stood for his ideals. His death is an indictment on the powers that be, and those who surrounded him, who gained from his leadership but ignored his faith. His last words to his assassin just minutes before they doused the flame of life with bullets had been "PEACE".

He was a man of action and not mere verbose. He thought action would be taken, non militarily action & bring about friendship so that a United Sri Lanka would emerge, that he told me "do not worry you will be able to travel to the North soon". He has left a wife - husbandless.

A little boy - Fatherless

A family committed to suffer.

S.R.A.Silva.

கல்வனைக் குமரன் போலில் கவிதைகள் பாட வேண்டாம்
சொல்லிய சொற்கள் எல்லாம் சோகத்தின் கதையைச் சொல்லும்
அல்லலும் தொல்லை யாவும் அழுந்துதல் இன்பம் என்னும்
எல்லையைக் கடந்தார் அன்றோ சுசனைக் காண வல்லார்

என்ன தவறு?

தமிழ் மக்களிலே சிலர் தங்களுடைய இனத்துக்குமாறாக நிற்பதாக நினைத்தார்கள். பசிரங்கமாக வெளியில் சொன்னார்கள். கண்டித்தார்கள். நானும் தமிழனே என்னுடைய மொழியும் தமிழே. என்னுடைய தாயும் தமிழச்சியே. இப்படியிருக்க என்னுடைய இனத்துக்கு எதிராக நான் எப்படி நிற்பேன்? வீட்டைக் கொஞ்சதுகிறவர் ஒரு பக்கம். தீயினால் வீட்டைப்பறிகொடுக்கிறவர் இன்னொரு பக்கம். ஏரிக்கிண்றவர் பக்கம் நான் நின்றேன் என்பது தான் குற்றச்சாட்டு. ஏரியுட்டப்பட்டவன் பக்கம் நான் நின்றிருந்தால் அவர்கோடு நானும் சேர்ந்து ஒப்பாரி வைப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்திருக்க முடியாது. ஏரிக்கிண்றவன் பக்கம் நின்று நியாயத்தைக் கேட்டு மேலும் வீடுகளை ஏரிக்கவிடாது தடுப்பதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது.

-விநோதன்

இச்சமாதானக் கருத்தரங்குகள். கருத்துக்களை ஆதரிக்கிண்றவர்களையும், எதுவிதத் கருத்துக்களையும் ஏற்காதவர்களையும், முரண்பாடான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களையும் கொண்டது. இங்கிருந்து பாய்கின்ற கருத்துக்கள் அவர்கள் செவிகளுடாகப் பாய்ந்து அவர்கள் இதயத்தைச் சுட்டுவிடாமல் தொட்டுவிட வேண்டும் என்ற நோக்கில்தான் நடத்தப்படுகிறது!

விநோதன்

1995 ஜூ.

வடபகுதியில் சமாதானத்தைத் தேடிச்செல்வதிலும் பார்க்க அங்கு எப்படிப் பொங்கல் போல் பொங்கி வழிகின்ற சமாதானத்தைப் பற்றி தென்பரப்பிலும் எடுத்துச் சொல்லப்படவேண்டும். அதனால் தொகுதி, தோறும் சமாதான கருத்தரங்குகளை நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றோம்.

-விநோதன்-

“போகின்ற இடத்தில் எமது நாட்டின் பாரம்பரியங்களை காத்துக்கொள் உனக்கு நீயே துணை”

பிறநாட்டிற்கு சென்ற ஒரு சகோதரிக்கு புறப்படுமுன் திரு விநோதன் கூறிய வார்த்தைகள்.

நீங்காத நினைவுகள்

சண்டிலிப்பாய் கல்வனை கிராமம் வயல் வெளிகளும் தோட்டங்களும் கோவில்களும் பனந்தோப்புக்களும் நிறைந்த அந்த கிராமத்தின் மன்வாசனையில் பிறந்து நண்பர்களாக நாலு தசாப்தங்களாக வாழ்ந்து கடந்த வருடம் எம்மைவிட்டு உம்மை நிரந்தரமாக இவ்வுலகை விட்டு பிரித்து அமரர் வினோதனாக்கிய காலனின் செயலை விதி என்பதா? சதி என்பதா?

ஜம்பதுகளில் பால வயது வினோதனின் நண்பர்களாக சண்முகநாதன் (அரசன்) கணேசன், இரகுஜயர், ராதா ஜயர், அமரசிங்கம், சசா ஜயர், சூரியகுமார் (மறைந்த), சிவனேசன் (ஆசிரியர்) சிவயோகநாதன் (சின்னகிளி) பாக்கியநாதன் (சொக்கன்), செல்வராசா (அழகன்) பாலகிருஸ்னன் ஆசிய நண்பர்களோடு தனது ஆரம்ப கல்வியை சண்டிலிப்பாய் வாணி நிவேதன வித்தியாசாலையில் ஆரம்பித்து அந்த பாலவயதில் கிராமத்தின் ஒழுங்கைகளிலும் விளையாட்டு மைதானங்களிலும் விளையாடிய நாட்கள் என்றும் நீங்காத நினைவுகளே.

அறுபதுகளில் விடலைப் பருவ வினோதன் களிட்ட பாடசாலை வாழ்வை அளவெட்டி அருளேநாதயாக்கல்லூரியில் ஆரம்பித்தபோது ச. இராசரத்தினம் (கனடா) பரநிருபசிங்கம் முதலியோரும், பின்பு சிரேஷ்ட கல்வி கற்பதற்காக யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் பயின்ற போது சிவக்குமார் (கட்டுடை), சிவராஜா, சிவகுரியா, பத்மதேவன், பஞ்சவிங்கம், தீசன், இரத்தினசோதி, யோகரடன் (பிரான்ஸ்) சந்திரசேகரம் (புறாத), நித்தியானந்தன (G.S.), ஹரிகரன் (மறைந்த) போன்ற நண்பர்களுடன் அன்றைய காலகட்டத்தில் உள்ள பொழுது போக்குகளான கரப்பந்தாட்டம், காலபந்தாட்டம், கிளித்தட்டு, சினிமா, நாடகம் கோவில் திருவிழாக்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு நண்பர்களுடன் சென்று இனிமையாக பொழுது போக்கிய நாட்களும், கல்வனை விநாயகராலயத்தில் உள்ள திருமஞ்சன மடத்தில் நாம் கழித்த அந்த வேனிற் கால இரவு நேரங்களையும் பெளர்ணமி நிலவுகளில் பால் போன்ற ஒழுங்கை மணவில் நேரம் போவது தெரியாமல் கலைத்த நாட்களும் நீங்காத நினைவுகளே. கலைப்பிரியரான நன்பன் வினோதன் சண்டிலிப்பாய் கிராமத்தில் கலைவாணி நாடகமன்றம் அமைத்து நாம் நடத்திய அந்த “மனமே வருந்தாதே” நாடகமும் நீங்காத நினைவுதான். கப்பலோட்டிய தமிழன் சினிமாவை திரும்ப திரும்ப பல தடவை பார்த்தது என்பது அந்த “என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்” பாடலுக்காகவே. நன்பன் வினோதனில் உள்ள சிறந்த குணம் சினிமா பார்ப்பதென்றால் இரண்டு பட சுருள்கள் முடிந்த பின்புதான் படமாளிகைக்குள் புகுவார் (அவ்வளவு நேரதாமதம்) எந்த சினிமாவையும் தவறவிட்டதில்லை. அவருடன் சேர்ந்த நண்பர்களும் அவரும் அன்றைய கால கட்டத்தில் உள்ள வயது வந்த வாலிப்பர்களான (பெரியன்னை) பத்மநாதன் (குஞ்சன்னை) பத்மநேசன்,

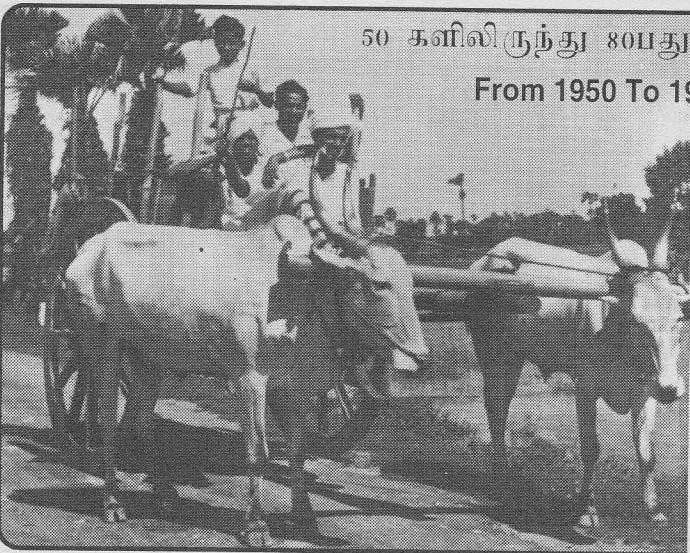
சட்டம்பி அன்னை, ஐனம் அன்னை - பேரி அன்னை, சுந்தரதாஸ் ஆசிரியர், சற்குணம் அன்னை தம்பி ஜயர், குமாரசிங்கம் அன்னை, துரைசிங்கம் அன்னை என பலரும் எம்முடன் நண்பர்களாகவும் எமது முன்னோடிகளாகவும் இருந்தார்கள். இவர்களுடன் நாம் விளையாடிய கரப்பந்தாட்டங்கள் மற்றும் போதை என்றால் என்ன புகை என்றால் என்ன என்று அறிய ஆர்வமுள்ள அந்த விடலப்பருவ விளையாட்டுக்கள் எல்லாம் நீங்காத நினைவுகளே.

எழுபதுகளில் ஏற்றமிக்க வாலிப் வயது விணோதனுடன் பழகியவர்கள் அவரது அபார திறமையையும் தன் நம்பிக்கையையும் உணர்ந்திருப்பார்கள். அன்றைய காலகட்டத்தில் நடந்த பாராளுமன்ற தேர்தலில் போட்டியிட்டதும் அதில் அவருக்கு சணிசமான வாக்குகள் உடுவில் தொகுதியில் சிடைத்ததும் அதன் பின்பு விணோதனின் அரசியல் வாழ்வு உயரத்தொடங்கியது. சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் உடுவில் தொகுதி அமைப்பாளராகவும் சுன்னாகம் விவசாய அபிவிருத்தி சபைத் தலைவராக, பனம்பொருள் சங்க உறுப்பினராக இப்படிப்பல பதவிகளை வசித்தும் அரசியல் தலைவர்கள் அமைச்சர்கள் என்று பலவித மானவர்களுடனும் தொகுதி மக்களுக்கான தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கர்வம் இல்லாத ஒரு பண்பாளனாக வாழ்ந்த நாட்களும் நீங்காத நினைவுகள் தான்.

என்பதுகளில் பொறுப்புள்ள விணோதனை பார்த்தோம். பெற்றோரின் பிரிவால் துயர்சுற்ற வேளையிலும் பால்ய நண்பர்கள் புலம் பெயர்ந்தும், திருமணமாகியும் தொழில் நியித்தம் வெளியிடங்ஞக்கும் செல்ல தொடங்கியதால் அவரை சற்றியுள்ள வட்டம் கொஞ்சமாக குறையத் தொடங்கியது. அவருடைய இல்லற வாழ்க்கையில் துணைவியாரும் சேர்ந்து கொண்டு அமைதியான அன்றாட சமூக வாழ்க்கைக்குத் திரும்பியிருந்தார். ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகம் ஆரம்பித்து அதில் நிலையான ஒரு தொழில்திபராக மாறி வாழ்ந்து வந்ததும் நீங்காத நினைவுகள் தான்.

தொன்னாறுகளில் அமைதியான அவரது வாழ்வில் மீண்டும் அந்த அரசியல் புயலில் சிக்கிய அந்த நல்ல உள்ளம், தேடி வந்தோர்க்கு அபயம் தந்த அந்த பண்பான உள்ளம், நண்பர்கள் தவறு செய்தாலும் அதை பொருட்படுத்தாது அவர்கட்கு உதவிய அன்பான நண்பன், நல்ல நண்பன் இன்று எம்மிடம் இல்லை. ஆனாலும் அவருடன் நாலு தசாப்தங்களாக பழகியவன் என்ற முறையில் அவருடன் வாழ்ந்தவன் என்ற முறையில் நாலு வார்த்தையில் சொல்ல முடியாது. ஆனால் இது அவற்றில் சில துளிகள்தான். அவர் எம்மிடம் விட்டு சென்றது அவரது நீங்காத நினைவுகளைத்தான்.

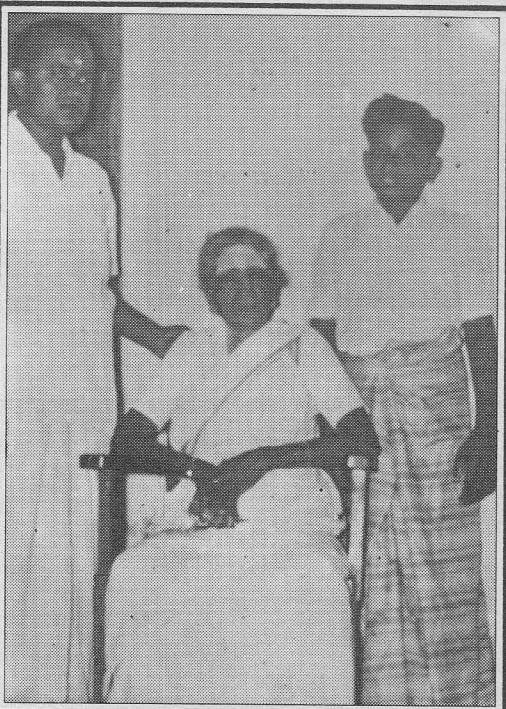
சுதந்திரன்

50 கல்விநுந்து 80பதுங்கள் வரை விநோதன்

From 1950 To 1980's Vinodhan

வடக்கன் மாடுகள் பூட்டிய கட்டை வண்டிலில் தட்டுப்பல கையில் தடியை பிடித்தபடி நிற்கின்ற சிறுவன் விநோதன் என்கின்ற அந்த வித்தகன். மாதகல் என்கின்ற தந்தையாரின் கிராமத்தில் இருந்து தன் னுடைய பணிகளை தொடருவதற்காக சண்டி லிப்பாய் நோக்கி புறப்பட்டிருக்கின்றார். பின்னணியில் எழுதுகற்பக தருக்கள் காட்சி தருகின்றன.

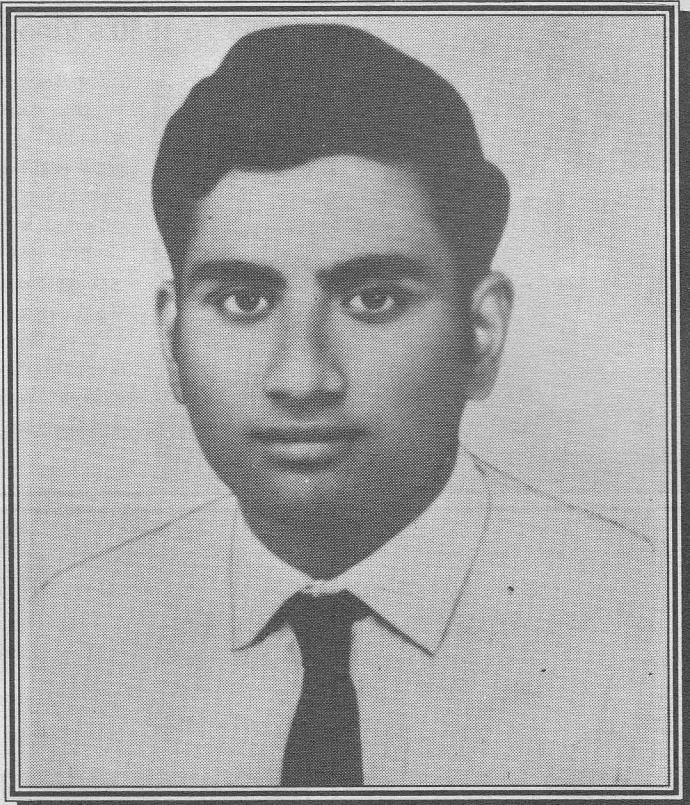

விநோதன் தந்தையாருடனும்
தந்தையின் தாயுடனும்

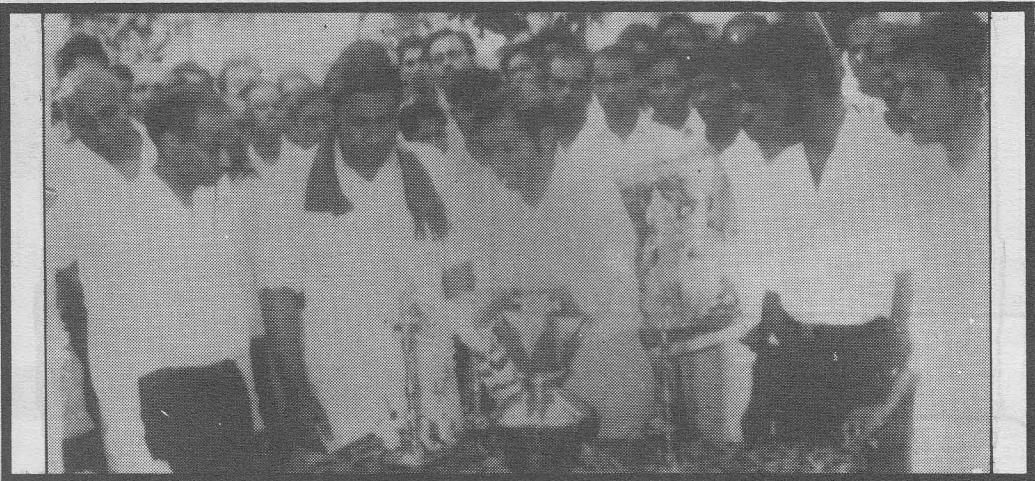

பேத்தியும் - பேரனும் (அப்பாச்சி சிதம்பரத்துடன் தமிழ் விநோதன்) விநோதனின் இதயத்தின் ஒரு பகுதி என்றும் அப்பாச்சியினுடையது. கையால் குத்திய புழுங்கல் அரிசி எடுத்து பயிரி போட்டு மரக்கறியடன் அப்பாச்சி தரும் சோறு உரிசைக்கு அப்பாச்சி இறந்தபின் என் நாக்கு ஏங்குகிறது என்று அடிக்கடி சொல்வார். அப்பாச்சி அவரை செல்லமாக அழைக்கும் பெயர் “பத்தக்குட்டி”. With his grand mother whom he dearly loved.

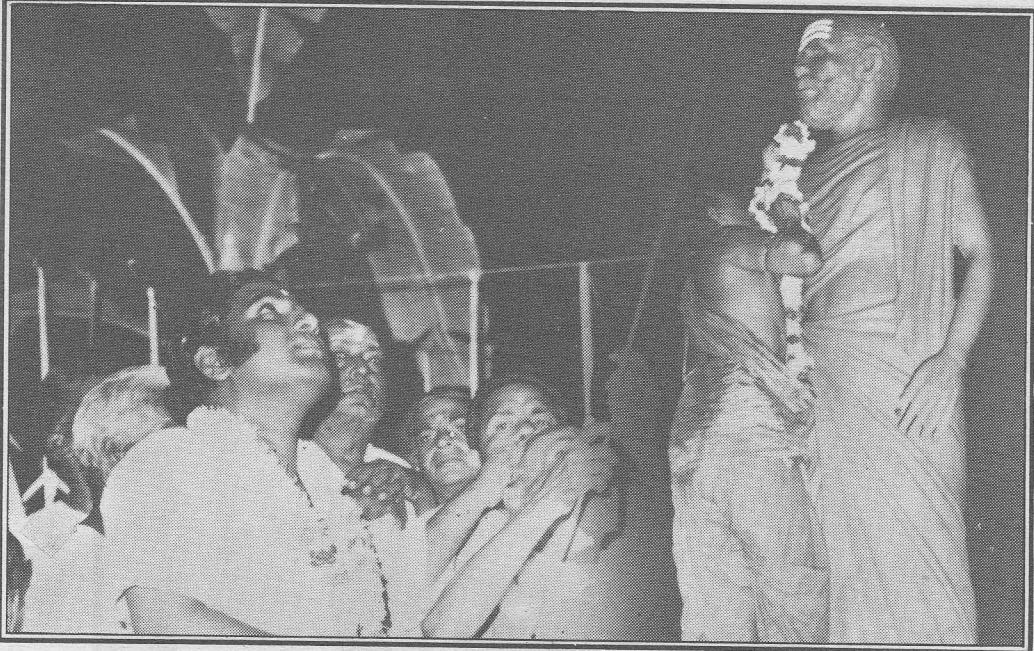
Uduvil Contestant Vinodhan

புதிய தலைமுறையின் இளைய தலைவன்
21 வயதில் தேர்தல் களத்தில் குதித்த போது இவரின் தொற்றம்

உடுவில் கமநல் சேவை அபிவிருத்திச் சங்கத்திறப்பு விழாவில் உடுவில் தொகுதி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அமைப்பாளர் திரு. குமாரசுவாமி விநோதன் அப்போதைய யாழ் அரசாங்க அதிபர் விமல் அமரசேகர கமநலசேவை அபிவிருத்திச் சங்க இயக்குநர்சபை உறுப்பினர்கள் ஆகியோர். இது 1974 களில் இடம்பெற்றது.

சன்னாகம் குமாரசுவாமி புலவரை அறியாதவர்கள் தமிழை அறியாதவர்கள். சன்னாகம் சந்தைக்கருகாமையில் இந்தச் சிலை 1975ம் ஆண்டு முன்னாள் தபால் அமைச்சர் செல்லையா குமாரகுரியர் அவர்களுடன் இணைந்து திரு. விநோதன் குமாரசுவாமி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. வாழை, மாவிலை தோரணங்களுடன் அந்தக்காட்சியை இங்கே காண்கின்றீர்கள்.

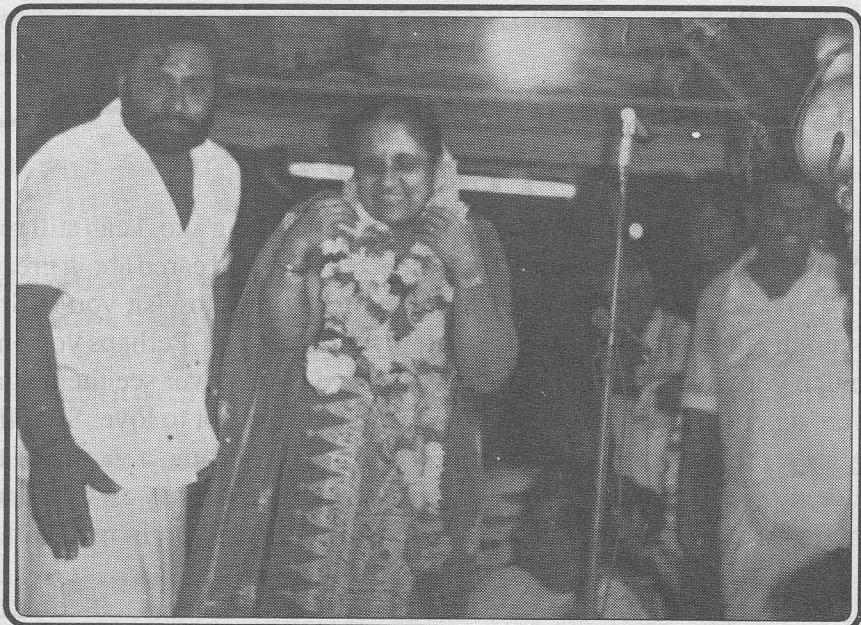
1975களியிலே சட்டத்தரணியாக பதவிப்பிரமாணம் செய்துகொண்ட விநோதன் அவரின் உறவினர்களுடன், தாய்மாமன் பாலசிங்கம், தினபதி வி.என்.மதியழகன் உட்பட அவர் மிகவும் கௌரவம் தந்து ஏற்றுக்கொண்ட நன்பர்கள் பருத்தித்துறை நடராஜா, தினகரன் சிவகுருநாதன் ஆகியோரும் மகிழ்ச்சி பொங்கக் காணப்படுகின்றார்கள். “கற்றவர் சபையில் உனக்காக தனி இடமும் தர வேண்டும்”. Taking oaths as Attorney-At-Law.

செஞ்சீனம் சென்று திரும்பிய விநோதனுக்கு சண்னாகம் புகையிரத நிலையத்தில் வரவேற்பு.

தான் சார்ந்த அரசியலின் தலைவியும் இரண்டாவது தாய் என்று போற்றப்பட்டவருமாகிய திருமதி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்களுக்கு அரசியல் உரிமை பறிக்கப்பட்டபின் விநோதன் தலைமையில் சுன்னாகத்தில் மாபெரும் வரவேற்பு மலர்க்கிரீடம் வைத்து அளிக்கப்பட்டது. விநோதனுடன் பி.கே. கதிரவேலு (சட்டத்தரணி) அவர்களும் எஸ். சிவஞானசுந்தரம் (சுகிதர்) அவர்களும் காணப்படுகின்றார்கள். இது 1980ன் பிற்பகுதியில் நடந்தது. இது பிரபலமான ஜநது கட்சிக்கூட்டம் யாழ்முறைவெளியில் நடைபெறுவதற்கு முன்னதாக சுன்னாக வரவேற்பில் எடுக்கப்பட்டது.

அந்த வரவேற்பின் இன்னுமொரு காட்சி

80 களில் விநோதன்

சன்னாகத்தில் நடந்த வரவேற்பில் அமைச்சர் செல்லையாகுமாரசூரியருடன் விநோதன்

PERIAPPA

We first met when I was 4, and although it was long ago. I can still remember it all. You were one of the people who I respected most and cared about greatly, even though I saw you very little. You asked me many times to visit you in Sri Lanka, and I stupidly thought nothing of it till after you were gone. Perhaps you only know how much you love someone until you know you will never see them again. And you were a person that anyone would have found hard not to love. So selfless and caring, never thinking once about yourself, that you became a victim of the cruel times we live in. Periappa, if you can hear me now, let me say all that I never had a chance to. Know that I will always love you, and hold you in my heart.

Love forever,

Raj Siva - Rajah.

அன்றும்..... இன்றும்.....

நோயல் கல்லூரி சஞ்சிகையில் 1968ம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்புமாணவனாக விநோதன் எழுதிய கட்டுரை.
Article by K. Vinodhan in Royal College Magazine
in 1968 as an A/L students.

நாமறந்த மொழியில் எல்லாம் உயர்ந்த மொழி, சிறந்த மொழி, இனிமை நிறைந்த மொழி, இலக்கியங்கள் பல கண்ட மொழி, கல் தோன்றி மன்னோன்றும் முன் தோன்றி மூத்து, வாழையடி வாழையென வந்த செந்தமிழ் மொழி, நம் தமிழ் மொழி. அதன் புகழை, புதுமையை, புரட்சியை பாரறியும் வகை செய்ய கூட்டிவிட்டார்கள் உலகத்தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு. அங்கு குறள் தந்த வள்ளுவனுக்கு சிலை, வள்ளலார்க்கு சிலை, அறம் காத்த கண்ணசிக்கு சிலை, கம்பனுக்கு சிலை. இவ்வாறு வீதியெல்லாம் பழம்பெரும் புகழ்பாடும் சிலைகள். இது மொழிக்கு சிறப்பு, மதிப்பு, பெருமை. இத்தகைய தமிழுடன் ஒன்றிப் போய்விட்ட எமது மதமாக இந்து மதத்தை நோக்கில், அது தொன்மையானது, மற்றைய மதங்களைப் போல கண்டிப்பு அற்றது, வன்மையற்றது, மதமாற்றம் செய்யமுற்படாதது, மற்றைய மதங்களையும் மதிக்கும் பண்புடையது. இவையெல்லாம் பழம் பெருமை.

இன்று என்ன நடக்கிறது எனக் கவனித்தால், ஆலயத்தில் கைக்குண்டு வீச்சு! பலர் காயம்! சிலர் நிலை அபாயம்! பொலிசார் தயார் எந்திலையையும் சமாளிக்க! இது ஒரு காலைத் தினசரியின் தலைப்பு. ஆலயம் பூட்டப்பட்டது! முதலாளி தலைமறைவு! இது ஆலயப் பிரவேசத்தின் விளைவு! இது ஒரு மாலைத் தினசரியின் வியப்பு.

தொன்று தொட்டு நேற்று மட்டும் சரியாக இருந்த இந்து மதத்திற்கு ஏனையா இந்த இழிவு நிலை? உலகெங்குமுள்ள மனிதன் சமத்துவம், சமநீதி, சம உரிமை கோரிப் போராட்ட தொடங்கி விட்டான். அப்போராட்டம் இங்கு வந்ததிலும் வியப்பெறுமில்லைத் தானே? வழி இல்லாவிடில் வந்த வெள்ளளம் திரும்பிப் போகுமா? வயலை அல்லவா அழிக்கும். மேலைநாடுகளில் வெள்ளளைன் நிறம் என்று கூறி கறுப்பனை நசுக்குவதை கண்டு அநுதாபப் படுகிறோமே! கறுப்பனை கறுப்பனை நசுக்குவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாமா?

இப்பிரச்சினையை முன்னின்று தீர்த்துவைக்க வேண்டியவர்கள், தீர்ப்பளிக்கவேண்டியவர்கள் பத்திரிகைக்கு விடும் அறிக்கைகளையும், எழுப்பும் கேள்விகளையும், கூறும் வழிகளையும் கவனிப்போம்.

1. சமயக்கோட்பாடு என்னாவது?

ஆலயப் பிரவேசம் என்றால், ஆண்டவனுக்கு பூசை இல்லா விடினும் கவலை இல்லை. ஆலயத்தை முடிவை என்று ஒரு கோட்பாடு எங்கு ஜயா உண்டு?

2. வேதாகம முறையை மீறுவதா?

கோயில் வேதாகம முறைப்படி அதாவது அனுவளவும் பிசகாமல் எங்கு ஜயா நடைபெறுகிறது? அப்படி எல்லாம் சரியாக நடைபெற்றால், தாழ்த்தப்பட்டோர் உள்ளே செல்வது மட்டும்தானே ஒரே பிழை. எல்லாம் சரியாக இருக்கையில் ஒரே ஒரு பிழை மன்னிக்கக்கூடியதுதானே? போகட்டும் வேதாகமம் என்று எழுதப்பட்டது, கணவன் இறந்தால் உடன் கட்டை ஏறுவார்களே அன்று. காலத்திற்கு தக மாறிவிட்டார்கள். நிலையையும் மாற்றிவிட்டார்கள். அதனால் இன்று அப்பழக்கம் வழக்கில் இல்லை. அதே போல வேதாகமத்தில் இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் மீறினால் என்ன? அம்முறையைவிட்டு மாறினால் என்ன? மாற்றினால் என்ன?

3. அவர்கள் வேண்டுமென்றால் தனிக்கோயில் கட்டட்டும்!

எம்பெருமான், சிவபெருமானைத் தவிர எமக்கு வேறு கடவுள் இல்லை என்று கூறும் நாம், சாதியின் பெயரால் இறைவனுக்கு ஆலயம் ஆமைப்பதன் மூலம் உயர் சாதி சிவபெருமான், கீழ்சாதி சிவபெருமான் என்று வகுக்கிறோமா? அல்லது சிவபெருமான் இல. 1, சிவபெருமான் இல. 2 என்று பகுக்கிறோமா? இதனால் நமது மதத்தினரிடையே வேற்றுமை தோன்றுகிறதல்லவா?

4. கோயில்களை முடுவோம்!

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” சிலையாக இருக்கும் நிலைபெற்ற ஒளைவயின் முதுமொழி. கோயில் இருந்தும் பூசை இன்றி பூட்டிவைக்கப்பட்டால் அது கோயில் இல்லாமைக்கு சரிதானே. இங்கு குடியிருக்கலாமா? இத்தகைய செயற்பாட்டினால் (நாமுமல்லவா) ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைக்குரியவர்களாகிறோம்.

5. ஒவ்வொரு சாதியினருக்கும் குறிப்பிட்ட நேரங்களை வகுத்தல்?

இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்டோர் சிறிது உயர்த்தப்பட்டு, உயர்த்தப்பட்டோர் சிறிது தாழ்த்தப்பட்டதாக அர்த்தமா?

6. எங்கள் சமய விஷயத்தில் அரசியல் கட்சிகள் தலையிடலாமா?

அரசியல் கட்சிகளும், பிறசமயத்தவர்களும், இனத்தவர்களும் தலையிடும் அளவிடும் இந்நிலைமையை தீராது வைத்தமைக்கு வருந்தி, அகில இலங்கையும் தலையிடமுன்னர் தீர்த்துவைப்பது தான் மருந்து. அதைவிட்டு அரசியல் கட்சிகள் தலையிடலாமா என்று கேட்பதில் மட்மை நிறைந்து வழிவது தெரிகிறது.

சமயப் பெரியார்கள், தலைவர்கள், அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், அரசியல்வாதிகள், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு சொந்த விருப்பு வெறுப்பு, இலாபம்-நட்டம், உறவு-பகை, அத்தனையையும் மறந்து,

மொழியின் பெருமையை மீண்டும் நிலை நாட்ட, குலத்தின் கொடியை ஏற்றிவைக்க, மதத்தின் மாண்பைக் காக்க, மனிதனுக்கு சம உரிமையை பகிர்ந்தளிக்க, சமயம் பார்த்து மதமாற்றம் செய்யப் புகுந்தோருக்கு நல்ல பதில் கொடுக்க, மொழிமாற்ற முற்பாடுவோருக்கு அவர்கள் வந்த வழியைக் காட்ட, மற்றவர்கள் அறிவுரை கூறுமளவிற்கு நாம் மதியற்றவர்களாகிவிடமாலிருக்க, எமது செயலைப்பார்த்து அசில உலகமும் போற்றிப், பாராட்டி, வாழ்த்த சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்காகவும் கோயில்களை எல்லாம் திறந்து வைத்து, தீபங்களை எல்லாம் ஏற்றிவைத்து, தாழ்த்தப்பட்டோரை எல்லாம் கோயிலுக்குள் கூட்டி சென்று சாந்தி, சமதர்மம், உயர்நீதி நிலைக்கு உயர் சாதியினர் வழிவகுப்பார்களாக! வகுப்பார்களா?

1975ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ் அரசியல் பல்வேறு திருப்பங்களை ஏற்படுத்தியதும் இவரது வளர்ச்சியும் பலரின் பொறாமைக்கும், ஏரிச்சலுக்கும் உட்பட்டது. இவரின் வளர்ச்சியை ஜீரணிக்க முடியாத பலர் இவருக்கு எதிராக கொலை முயற்சியைத் தீட்டினார்கள். அவரைக் கொல்ல வந்தவர்கள் இனம் காணப்பட்டனர். திரு. விநோதன் அவர்களை சிறையில் தள்ளியிருக்கலாம். அரசியல் செல்வாக்கை பயன்படுத்தி அவர்களைப் பழி வாங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை. தமக்குத் துன்பத்தைச் செய்தாலும் அவர்க்குத் தீமையைச் செய்யாது இருப்பதே எமது தூய்மையான பணியென்பதை அவர் உணர்ந்தார்.

“கருத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும்
முறுத்து இன்னா செய்யாமை மாச அற்றார்
கோண்”

என்று வள்ளுவரின் வாக்கை தலைமேற்கொண்டு இவர் விளங்கினார்.

இதழாசிரியர் பேசுகின்றார்!

1972ம் ஆண்டு இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரி மாணவன்
விநோதன் நீதிமுரசின் இதழாசிரிராக.
Editorial in 1972 Law College Magazine.

வாழ்க! நீடுழி வாழ்க! என எம் அன்னையாம் செந்தமிழை வாயார வாழ்த்தி,
மனமார வணங்குகின்றோம்-இன்று
என?

“தொழுது உனை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு
உன்றன் தொண்டர்
பல்லாயிரர் குழந்து நிற்கின்றோம்,
விழிதுயில்கின்றனை இன்னும், என்தாயே!
வியம்பிது கான்!
பள்ளி எழுந்தருளாயே!!” என்று

பள்ளி எழுச்சி பாடிப்பணிந்து தட்டி எழுப்புவதற்கல்ல;

சமூமணித்திருநாட்டில், செந்தமிழ்த்தாய் உள்ளாம் பூரித்து, உவகை பூத்த முகத்
தோடு, துயில் நீங்கி எழுந்து, “உரிமையோடு மனமொத்து ஒரு தனிச்செய்ய
கோலோச்ச” வந்துவிட்டாள் என்பதற்காக.

பல்லாண்டு, பலநூற்றாண்டு வனவாசம் நீங்கப்பெற்று கோலாகலமாகக்
கொலுவீற்றிருக்க வருவதைக் கண்டு, யார் கொலோ “இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மசிழ்ச்சியில்” மலரார்?

சட்டத்துறைப் பயிற்சி யாவும் தமிழில் நடைபெற்று வருவதோடு எமது
முன்னோர் “சட்டபரிபாலனமும் தமிழில் நடைபெறவேண்டும்” என்று கண்ட கனவு,
இந்நாடு புதிய அரசியல் ஏடு தாங்கி குடியரசாக மலர்ந்த இந்த ஆண்டில் தான்
நனவாக முடிந்தது; நடைமுறையில் இடம்பெற்றது.

இத்துறையில் “நீதி முரசு” தன்னாலான பணியைச் செய்து, தனது எண்ணங்களில்
ஒன்று கைகூடிவிட்டதனால் ஏற்பட்ட மசிழ்ச்சியில் இவ்வாண்டு மீண்டும் மலர்கின்றதென்க.

இயல், இசை, நாடகமாக விரிந்து சிறப்பாக செங்கோலோச்சிய நற்றமிழ் மொழி
காலத்தோடு கைகோர்த்து நின்று வளராத தமிழ்மொழி. “ஆரியம்போல் உலக வழக்கு
அழிந்தொழித்து சிதையாமல், சீரிளமைத்திறத்தோடு, தனித்து நின்றதை, நிற்பதை
நினைக்குந்தோறும், என்றுமே இவ்வாத பெற்றியினை உடைத்து என எண்ணுந்
தோறும் நமது தாய்மொழியின் தவவவிமையும், பெருமையும் கணக்கிடற்பாலதன்று
என்பது புலனாகும்.

இன்று நாட்டின் சட்டபரிபாலனத்துறையில், அரசவை புகுந்து தமிழன்னைக்கு
நாம் செய்ய வேண்டிய பணிகள் இன்னும் அனந்தம்.

செந்தமிழும் சிங்களமும் ஈழமாதாவின் இருக்கன்கள். இவ்விரு கண்களும்
எம்நாட்டின் எப்பாகத்திலும் எத்துறையிலும் எவ்வித வேற்றுமை இன்றி, ஏற்றத்தாழ்வின்றி
சரி நிகர் சமானமாகக் கணிக்கப்படல் வேண்டும்; பாவிக்கப்படல் வேண்டும்,
பராமரிக்கப்படல் வேண்டும், பாராட்டப்படல் வேண்டும்!

இந்த இலட்சியப்பாதையின் நாமெல்லோரும் தியாக சிந்தையுடன்,
முன்னேறுவோமாகில் வெற்றி நமதே என்பது முக்காலும் தின்னனம்.

தமிழிழன்னையின் திருவடிகட்கு இம்மலர் காணிக்கையாகு!

வளர்க தமிழ்மொழி! வாழ்க ஈழமணித்திருநாடு!

குமாரசவாமி விநோதன்

Vinothan Kumaraswamy

Prof: Bertram Bastiampillai,
Parliamentary Commissioner for Administration.

The late Mr. Vindhan Kumaraswamy was a rare personality. a thoroughly dependable character, and above all a dear friend. He was dedicated to the pursuit of peace and it was primarily peace among all others that he relentlessly pursued until the cruel hand of fate plucked him. Truly those whom the gods love die young!, but even this consoling thought offers little solace to those who were near and dear to him.

Vinodhan was an exceptional man of great courage. He chose wisely using a fine sense of judgment to distinguish the true from the false, and once he chose he stuck firmly to his choice and conviction. He never betrayed and never reneged from his stand. And as a result he finally paid the ultimate price in life. He paid a penalty for that which he upheld to be true.

During discussions, Vinodhan was a patient listener, tolerant of the animated views of others, however disparate they may have been. But once he had permitted others to subscribe their varying views he would arrive at a conclusion. This conclusion was always prudently made. and then he would work diligently and tenaciously toward realizing it. Briefly, Vinodhan was a man on whom another one could place faith without doubt. He could be absolutely and unreservedly trusted.

He was a reliable friend, a companion in good times as well as in the worst times of ~~adversity~~. He was a magnanimous figure and owing to his generous nature many were those whom he helped. If he fails to gain something once, he kept on persistently persevering till he achieved what he set out to get, be it for a friend or ~~foe~~ someone who turned to him for help when down and out in life.

I knew him also! for too short a time. But in this brief period, I moved quite close to him and found in him a true and sincere friend. Vinodhan's ideas and activities were founded on salutary and sound moral grounds. It was that which was right or correct that appealed to him. His quality of rectitude, sense of propriety and attribute of integrity were above doubt and reproach. Nothing unfair did he ever espouse. .

In company Vinodhan was liberally imbued with a healthy sense of humour that invariably became infectious. When discussions tended to become tense, and

could turn to be acrimonious, he defused the anxious atmosphere by enlivening the people with his sharp humour and lively wit. He was able to lift up people from pessimism and despondency and infuse buoyancy and optimism among them. I noticed him do this in a subtle manner; so sensitive was he to other's feelings. He preferred to ensure that ultimately all those around him would arrive at a healthy consensus. If this was impossible to reach, he certainly saw to it that tolerance prevailed among even hardened dissidents. To everyone. Vinodhan assured the right to one's say and to hold onto one's convictions. It is this forbearance that made him a success full leader of people. He was never patronising but led by winning the hearts and minds of others.

Vinodhan used his good offices to help others and not himself. Many would turn to him for a favour or to get some problem solved. No one was turned away disappointed. He regarded it as a mission in his life to be of service to others, be they from his community or not. He abhorred narrow communalism and he strove hard to forge good understanding and a sense of unity among a divided people. Where trust was absent and suspicion grew rampant, Vinodhan endeavoured to build confidence and faith among the diverse communities in Sri Lanka.

He mapped out a harmonious future for this troubled island. It was to be a future where cordiality and peace could be reintroduced, and would grow stronger in the years to come. This was as intelligent vision that Vinodhan nursed but unfortunately he was not destined to live and work toward realising the translation of this vision into reality.

His wife and family lost in the sudden and untimely snuffing out of the life of Vinodhan a dearly beloved being. His friends and companions lost a charming and affable character, all too rare to find. However, I know that now he has gone to a far, better place, and I shall miss a genial and sagacious friend to the rest of my day.

நாவலருக்குச் சிலையும் முத்திரையும்

ஆறுமுக நாவலருக்குச் சிலையும் முத்திரை வெளியீடும் 1970-1977 வரை ஆட்சியிலிருந்த திருமதி சிறிமாவோபண்டாரநாயக்கலைன் அரசினால் அப்போது தபால் அமைச்சராகவிருந்த செல்லையா குமாரசுரயா அவர்களுடைய முன் முயற்சியினால் இது நடைபெற்றது. அழைப் பெற்றார்களைக் கொரவிப்பதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டிய வித்தானால் தபால் அமைச்சர் இதற்கு நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார். இதை சிலை நிறப்பு விழாவிலும், முத்திரை வெளியீட்டிலும் வித்தானால் இருந்து வருமானம் கிடைக்கிறது.

ஓ, ஆண்டவரே! இவர்களை மன்னியும்
ஏ, துப்பாக்கி ரவையே! நீ வாழ்க!

வித்துவான் க.ந. வேலன்

விநோதன் என்ற பெயரில் ஒரு விநோதம் இருந்தது; ஓர் அதிசயம் இருந்தது; ஒரு மர்மம் மறைந்திருந்தது. ஏற்குறைய 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் 20 வயது இளைஞாக அவரது பால்வடியும் முகத்தைப் பார்த்தது நினைவுக்கு வருகிறது.

சென்ற ஆண்டு; இறுதியாக அதே பால் வடியும் முகம் பேழையில் தூங்குவதைப் பார்த்ததும் நினைவுக்கு வருகிறது.

வயதுக்கேற்ற வளர்ச்சி, துடிதுடிப்பு, கள்ளங்கபடமற்ற தூய உள்ளத்தைப் புலப்படுத்தும் மாசுமறுவற்ற பால் வதனம், உற்றுப்பார்க்கும் வட்டக்கணகள், தெளிந்த சிந்தையை வெளிப்படுத்தும் நிதான்மான அளந்த பேச்சு, எல்லாரிடமும் அன்பாகப் பழகும் பணிவு.

இந்த முதற் சந்திப்பில் நல்ல எதிர்காலமுள்ள ஓர் இளைஞன் நாட்டுக்குக் கிடைத்துவிட்டான் என்று எண்ணினேன்.

அதே இளைஞன் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு இரையாகிப் பேழையுள் கிடக்க, துயர்தாளாத துணைவி, தன் வாரிசை அணைத்தபடி அருகில் இருக்க இறுதியாகக் கண்டேன். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் அவரை எத்தனையோ முறை சந்தித்திருக்கிறேன்; பேசியிருக்கிறேன். எனக்கும் அவருக்கும் அரசியல் கருத்து வேற்றுமையுண்டு. வேறுபாடுகள் மாறுபாடானதில்லை. இந்த அரசின் அமைச்சர் முன்னிலையிலும் என் கருத்தைக் கூறுமாறு கேட்டார்.

பாரதத்துச் சகாதேவன் என்னுள் புகுந்து சொன்டான். கண்ணா! சமாதானத்துக்குரிய வழிகளைப் பற்றியா யோசிக்கிறீர்கள். மாற்று வழியில்லை; ஒரே வழிதான் உண்டு.

- (1) வடக்குக் கிழக்கை இணைத்து உரிமையுள்ள கூட்டாட்சி அமையுங்கள்.
- (2) இருக்கும் மேலாண்மையை ஒப்புக்கொண்டு ஆட்சியை அவர்களிடம் ஒப்படையுங்கள்.
- (3) தென்னிந்தியாவில் இதுவரை மையங் கொண்டிருந்த உலகத்தமிழினத் தலைமை ஈழத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

என்கருத்துப் பலருக்குச் சங்கடத்தை உண்டு பண்ணியது. ஆனால், பேச அனுமதித்த அவர் சங்கடப்படவில்லை. காரணம், அவர் சத்தியத்தை நேசித்தார்.

ஒன்று பட்ட இலங்கையில் உரிமையோட வாழும் கனவு கண்டார். தமிழினத்தின் விழுமியங்களைப் போற்றும் பழந்தமிழ்க் குடியிற் பிறந்த அவர், நவீன் விஞ்ஞான உலகைப் புரிந்து கொண்ட அவர், தமிழினத்தின் எதிர்காலம் பற்றித் திட்டவட்டமான கொள்கையுடையவர்.

அரசியலில் கால் பதித்த காலம் முதல் தனது ஒவ்வொரு அடியையும் நிதானமாகவே முன்னெடுத்து வைத்தார். ஒரு முறை கூட அவர் சறுக்கவில்லை. வேகத்தை எதிர்பார்த்தவர்களுக்கு அதில் வேகம் தெரியவில்லை. அவரது நிதானத்தைச் சிலர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர்.

வேகமான முயலை, நிதானமான ஆமை வென்ற கதை அவருக்குத் தெரியும்.

இடது சாரி இயக்கங்களாலே தான் இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழருக்கு மாத்திரமல்ல, சகலருக்கும் நீதி கிடைக்காது என அவர் நம்பினார்.

கொன்ச வேற்றிக் கட்சிக் காலத்தில் அல்ல; தொழிற் கட்சி ஆண்ட காலத்திலேயே இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த வரலாற்றை அவர் அறிவார். இதற்காக அவர் 17 ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்தார். எந்தப் பதவியையும் பெற்றுக் கொள்ளாத அவர் கடந்த தேர்தல்கள் மூலம் தமிழ்மக்களின் உரிமையை ஓரளவு ஆதரிக்க முனைந்த தென்னிலங்கை மக்களின் நல்லெண்ணத்தை மேலும் வலுப்படுத்தப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். பணத்துக்காகவோ, பதவிக்காகவோ, புகழுக்காகவோ அவர் அரசியலை நடத்தவில்லை. ஏனெனில் அவை அவரிடம் முன்னமே கிடந்தன. உயிரையே துச்சமாக மதித்தார். பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் போது இன வெறியால் எரிந்த நவகாளியில் எச்சரிக்கையையும் பொருட்படுத்தாது தனியாகக் கூட நடந்து சென்ற காந்தியடிகளைப் போலத் தமிழினத்தின் விடிவிற்காகத் தன் பாதுகாப்பையும் பொருட்படுத்தாது தனியாக நடந்தார்.

அவர் பெரிய விவேகி; விரைவில் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடியவரல்ல; நிதானமான பேச்சும் செயலும் உடையவர்; யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்தாத, பண்படுத்தும் பேச்சு அவருடையது.

தமது சொந்த நலன்களுக்காகத் தன்னைச் சுற்றியவர்களை அவர் இனங்காணாதவரல்ல. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதற்காக வி.

பொன்னம்பலத்தின் நினைவேக் கூடக் கொண்டாடிப் பார்த்தார். இந்நாட்டில் மிகச் சிலர் முந்திப் பிறந்து விட்டார்கள். அவர்களின் சிந்தனைக் கேற்ப இந்தச் சமுதாயம் முந்தி வளரவில்லை. அவர்களுள் இவருமொருவர். தமிழன், தமிழன் என இனம் பேச அறியாதவர்; ஆனால் அவர் ஓர் உண்மையான தமிழன். இந்துக்கள், இந்துக்கள் என மதம் பேச அறியாதவர்; ஆனால் அவர் ஓர் உண்மையான இந்து. யேசுநாதர் என்ன குற்றம் செய்தார்? ஓம் அந்தக்காலச் சூழ்நிலையில் அவர் குற்றவாளிதான். சோக்கிரட்டை! ஓம் அவரும் குற்றவாளிதான். ஞானிகளுக்கே இந்தக்கதி என்றால், விநோதன் ஏன் கொல்லப்படக் கூடாது.

ஓ, ஆண்டவரே! தாம் செய்வது இன்னதென அறியாது செய்கிறார்கள்; இவர்களை மன்னியும்.

ஓம், விநோதனைச் சுட்டவர்கள், தாம் செய்வது இன்னதென்று அறியாமல் சுட்டுவிட்டார்கள். அறிந்தால் சுட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆண்டவரே! அவர்களை மன்னியும்.

ஏ, துப்பாக்கி ரவையே! நீ வாழ்க!

* தன்மார்பில் பாய்ந்த இராமபாணத்தைத் தடுத்து நியாயம் கேட்ட வாலி போல உன்னைத் தடுத்து நியாயம் கேட்கும் வல்லமை விநோதனுக்கு இல்லை. ஜான்கியைக் கரந்த காதல் உயிர் இருக்குமிடமெல்லாம் தேடிச் சல்லடை போட்ட இராம பாணம் போன்ற வலிமையும் உனக்கில்லை. ரவையே நீ வாழ்க!

* தமிழ்க் குல மகளிர் போல மரத்துக்கு வேராக நின்று தன்னை மன்னுள் மறைத்து மரத்தினைப் பூத்துக் காய்த்துக் கணிந்து வாழ வைத்த இல்லத்தரசியை-ஒரு தமிழ்ச் சகோதரியை விதவையாக்கி விட்ட ரவையே, நீ வாழ்க!

* ஒரு தமிழ்க் குழந்தையைத் தந்தை அற்ற அனாதையாக்கிவிட்ட துப்பாக்கி ரவையே, நீ வாழ்க!

காலத்தை காலன் வெல்வானா? அல்லது
காலனைக் காலம் வெல்லுமா?

அமரர் குமாரசவாமி விநோதன் அவர்கள் காலனால்
கவரப்பட்டாலும் காலத்தால் மறையாதவர்.

வானத்தில் ஒரு நிலவு

ஒரு நண்பனின் அஞ்சலி

அமைச்சர் : எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்
Hon. Minister M. H. M. ASHRAFF

நன்பர்கள் எனும்
நடசத்திரங்களுக்கு மத்தியில்
வானத்தில் ஒரு நிலவாய்
வாழ்ந்திருந்தாய்
நிலவு ஒரு நாளும்
நிலத்தில் விழுந்ததில்லை
எங்கள் நினைவில்
எப்போதும் நீயிருப்பாய்

மாப்பிள்ளையாய் உன்னை நான்.
ஒருபோதும் பார்த்தில்லை
இன்று ஒரு பெட்டிக்குள்
மாப்பிள்ளை மலரொன்று
மலர்ந்து கிடக்கிறது!

நீ மட்டும் பிரிந்து செல்லவில்லை
உன் மனைவி ஜயந்தியின்
உயிர்த் துடிப்புகளையும்
உறிஞ்சிக் கொண்டல்லோ
சென்றுள்ளாய்!

அவள் வாடிய ஒரு பூவாய்
உன்னருகே நின்று
வடிக்கின்ற கண்ணீரையும்
விடுகின்ற பெருமுச்சக்களையும்
பார்க்கின்ற பேரது
இதயத்தைப் பிழிகின்றேன்
இரத்தமாய் வடிகிறது!
அவளை ஒரு தடவை
உன் கண்களினால்
பார்க்கவும் உன்னால் முடியாது?

குண்டுகளுடன் மோதி
 குபீரென வெளியேறிய
 இரத்தம் விரித்த
 படுக்கையில் நீ
 சயனிப்பதற்கு
 இவ்வளவு விரைவாகத்
 தீர்மானித்திருக்கக் கூடாது!

சமாதான மழைக்காக
 எல்லோரும் காத்திருந்தோம்!
 வானம் இருண்டது
 மேகக் கூட்டங்கள் கருக்கூட்டின
 “உன்னிப்பு சிகிச்சைப் பிரிவில்”
 மாரடைப்பு நோயாளியின்

இதயத் துடிப்பை பதிவு செய்வது போல்
 அழகான மின்னல் கோடுகளை
 சமாதான இதயத்தில்
 பார்த்து ரசித்தோம்
 துடிப்புகள் அவையென்று
 என்னி ஏமாந்தோம்!

கைக் கெட்டியது வாய்க் கெட்டாப் போல்
 நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்த
 மழைச் சேவகன் “இடி”
 இன்றெம்மை ஏமாற்றிச் சென்றுள்ளான்!
 சமாதான இதயத்தின்
 சவர்களையே
 சுக்குநாறாகத்
 தகர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவற்றில் ஒன்றாய்
 எனது நண்பன் விநோதன்
 என்பதை நினைக்கையில்
 இதயம் வலிக்கிறது
 என்னுள்
 இரத்தமாய் வடிகிறது!

ஆயுதத்தால் சமாதானம்
என்றவர்க்கு
அன்பினால் சமாதானம்
எனும் புது மொழியை
கற்றுக் கொடுத்தாய்!

அகிம்சையால் வென்ற
காந்தி மகான்
சிறையெதுவும் காணாமல்
சிந்தனையால் வென்ற “ஜின்னா”
ஆயுதங்களை வீசிவிட்டு
கால் நூற்றாண்டின்
கடுமையான சோதனைகளை
பொறுமையால் வென்றெடுத்த
நெல்சன் மண்டேலா

அந்த வழியில்
சென்ற உன் கால்களை
தறித்துப் போட்டவன் யார்?

நீ பிறந்த மண்ணின்
புழுதியை சுவாசிப்பது
உன் இலட்சியமாய் இருந்தது
அங்கிருக்கும் மர மங்கைகளின்
அழகை ரசிப்பதற்கு
உன் கண்கள் காத்திருந்தன
யாழிப்பாணத்தின் பணை மரங்களின்
நுங்குகளை ருசிப்பதற்கு
உன் நாவு யாசித்துக் கொண்டிருந்தது

ஜயந்தி உன் மீது அடிக்கடி வீசிய
“கவனமாய் இருங்கள்” எனும்
எச்சரிக்கை வலைகளை
எடுத்துத் தூரத்தில் வீசினாய்
பாதுகாப்புக்கள் எதுவும் இல்லாமல்
சுதந்திரமாய் நடமாடுவதை
உன் அச்சமின்மைக்கு
ஆதாரமாய் வெளிக் காட்டினாய்!

“நான் யாருக்கு அநியாயம் செய்தேன்
என்னை யாரும் எதுவும் செய்ய மாட்டார்கள்”
இவை
ஜயந்தியின் எச்சரிக்கை வலைகளை
தூக்கி வீசும்போது
நீ உச்சரிக்கின்ற வேதாந்த மணிமொழிகள்!

ஜயந்தியை நீ ஒரு
நீதிபதியாகப் பார்த்திருக்க வேண்டும்
நீ செய்த தவறு
அவளை வெறும் வக்கீலாகப் பார்த்தது தான்
நீயும் ஒரு வக்கீல்
உன்னுடைய வக்கீல் வாதம்
தோல்வி கண்டதை
இன்றாவது ஓப்புக் கொள்கிறாயா?

அராபிய சட்டங்களை
ஆங்கில நீதி மன்றம் நிராகரிப்பதுபோல்
உன்னுடைய நியாயங்கள்
அநியாய மன்றின் சட்டங்களால்
உன் முகத்திலேயே தூக்கி வீசப்பட்டுள்ளன.

அமைதியான உன் பார்வை
அருள் ஒழுகும் உன் உள்ளம்
எப்போதும் கலகலப்புடன்
இருந்திடத்
துடிக்கின்ற இயல்பு!

உனது நண்பர்களின் உள்ளங்களில்
என்றும் நீ இருக்கத்தான் போகின்றாய்!

தமிழை நீ நேசித்தாய்
தமிழ்க் கவிதைகளை நேசித்தாய்
என்னை நீ விரும்பினாய்
என் கவிதைகளை மனம் செய்தாய்!

உன்னை மறப்பது கடினம்
 உன் நன்பர்கள் எனும் பரந்த வானத்தில்
 “விநோதன்” எனும் நிலவு
 என்றும் உலவி வரும்!

நீ எங்களுடன்
 இல்லாத நிலையில்
 உன்னுடல் மாத்திரம்
 எங்களுடன் இருப்பதில்
 என்ன நியாயம்!

ஆகவே உனது உடலை
 நாங்கள் எங்களிடமிருந்து
 மறைக்க முயற்சிப்பதற்காக
 எங்களை நீ மன்னித்துக் கொள்வாயாக!

அந்த நேரத்தில்
 உன்னருகே நான் இருக்க மாட்டேன்·
 நம்மனைவரையும் படைத்த
 அல்லாஹ்வின் இல்லம் “கஃபா”
 அதைத் தேடி மக்காவுக்குப் போய்க்
 கொண்டிருப்பேன்
 அங்கே நிச்சயமாய் உன் நினைவும்
 என்னுடனேயே இருக்கும்!

உன் நினைவுகள்
 ஒவ்வொரு நாளும்
 எங்கள் இதயங்களில்
 எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்
 என்றோ ஒரு நாள்
 யார்க்கும் சமமானவனாய்
 எல்லா உரிமைகளுடனும் தலைநிமிர்ந்து
 உனது பிள்ளையின் காலடிகள்
 நீ யாசித்த மன்னை முத்தமிடும்!

இயத்தைப் பிழிகின்றேன்
 இரத்தமாய் வடிகிறது!

நன்றி
 தினகரன் 03.05.1995

குமாரசுவாமி விநோதன் அவர்கள் பற்றிய என் நீங்காத நினைவுகள்

“நாம் முன்வைக்கும் விடயத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்றித் தருவார்” என்ற நம்பிக்கையோடும், மலர்ச்சியோடும் தன்னை நோக்கி வந்த மக்களைத் தான் அந்த மாமனிதர் நேசித்தார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற நல்ல நிகழ்வுகளை உங்களுடன் பசிர்ந்து கொள்வதில் அன்னாரின் பிரிவினால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற கவலைகளை ஓரளவு மறந்திருக்க முடியுமல்லவா?

தினமும் அதிகாலை 4.30 மணிக்கே அவரது சண்டிலிப்பாய் இல்லத்தில் கொட்டும் பனியையும் பெய்யும் மழையையும் பாராது மக்கள் குவிந்து விடுவார்கள். சரியாக 5.30 மணிக்கு வீட்டின் முன் வரவேற்பறையில் வந்து அமர்ந்தார் என்றால் பிற்பகல் 3 மணிவரை மக்களின் கஷ்டங்களை கேட்டறிந்து தன்னாலான உதவிகளைச் செய்வார். மதியம் உணவிற்கு கூடச் செல்லாமல் இருந்து விசாரித்து உண்மைகளை அறிந்து உதவுவதை இறுதிவரை தனது இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார். அவரைச் சந்திக்க செல்லும் மக்கள் ஒரு போதும் அவரிடமிருந்து விடைபெற்றுத் திரும்பிச் செல்லும்போது கவலையோடு அல்லது ஏமாற்றத்தோடு திரும்பிச் சென்றதை யாருமே கண்டிருக்க முடியாது.

பட்டம் பெற்றும் வேலையின்றி இருந்த வேளையில் விநோதனிடம் சென்றேன். உதவி கேட்டு அவர் எனது பட்டத்திற்கு நல்ல வேலை கிடைக்கும் வரை பொறுத்து இருக்குமாறு என்னை அனுப்பினார். பொறுத்தார் பூமி ஆள்வர் என்ற பொன் மொழியை சிரமேற் கொண்டு திகழ்ந்தார் என்றால் மிகையாகாது.

தலைநகராம் கொழும்பில் வளர்ந்து, படித்து பட்டம் பெற்றிருந்தும் தலைநகரின் நாகரீகத் தினைத் தனியே ஒதுக்கிவிட்டு வடபுலத்தின் கலாச்சாரத்துடன் ஒன்றி நின்ற அன்னாரது உரையாடல்கள் அனைத்தும் நகைச்சுவையுடன் கூடிய ஆழமான கருத்துக் கொண்ட கேட்போர் பிணிக்கும் தகையனவாக அமைந்திருக்கும்.

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியோர்” என்ற வள்ளுவ வாக்குக்கு வரை விலக்கணம் வகுத்தார் விநோதன் அவர்கள்.

தேர்தலுக்கு முன்னர் எங்கள் ஊரில் ஒருமுறை சிறீலங்கா சுதந்திர கட்சியின் கூட்டம் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. தமிழரசுக் கட்சிக்காகவே தங்களை அர்ப்பணித்த சிலர் கூட்டம் நடப்பதை அனுமதிக்கக் கூடாது என கங்கணங் கட்டிக்கொண்டனர். இந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிப்பதற்குத் திருவாளர் விநோதன் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடப்பட்டிருந்ததை அவர்கள் அறிந்து கொண்டதனால் தலைவர் வரும் தெருவில் காத்திருந்தனர். திரு. விநோதன் அவர்களை ஏற்றி வந்த கார் பிரதான தெருவிலிருந்து எங்கள்

ஊரிற்குப் பிரிந்து செல்லும் ஒழுங்கையில் திரும்பியவுடன் ஆயத்தமாக மறைந்திருந்த தமிழரசுக் கட்சிக்காரர்கள் சிலர் காரை மறித்தனர், கார் நிறுத்தப்பட்டதும் விநோ அவர்களின் முகத்தை குனிந்து பார்த்து விட்டு “உங்களை வரவேற்கத்தான் நாங்கள் இங்கு காத்திருக்கின்றோம்” என்று கூறியதுடன் சிலர் காருக்குள் ஏறி உட்கார்ந்து கொள்ள கார் பாதுகாப்பாக கூட்ட மைதானத்திற்குச் சென்றது.

மூலை முடுக்கெல்லாம் வாக்குக் கேட்டுச் சென்ற போது மக்களோடு மக்களாகத் தானும் வெய்யிலில் பல மைல்களுக்கு வேர்க்க விருவிருக்க நடப்பார். இடையில் தாகம் ஏற்படுமிடத்து கிணறுகளைக் கண்டால் வாளியால் தண்ணீரை அள்ளித் தனது கைகளில் ஊற்றும்படி கேட்டு அந்த நீரைக் குனிந்து கைகள் இரண்டாலும் ஏந்திக் குடிப்பார், நடந்து கொண்டே வேடிக்கையான துணுக்குக் கூறி எங்களைச் சிரிக்க வைத்துக் களைப்பைப் போக்கிலிடுவார்.

“ஏழைகளின் காலடியில் இறைவனைக் காணலாம்” என்ற தத்துவத்தை மெய்ப்பித்துக் காட்டிய வள்ளல் என்றே கூறினிடும் பொருந்தும். மானிப்பாயின் செல்வந்தர்களை, கல்வி மான்களை மட்டுமல்ல மூலை முடுக்குகளில் வாழ்ந்த ஏழை எளியவர்களின் வாழ்க்கையெல்லாம் அன்னாருக்கு அத்துப்படி.

சட்டக் கல்லூரி இறுதித் தேர்வுக்காக எல்லா மாணவர்களும் கொழும்பில் படித்துக்கொண்டிருந்த போது விநோதன் அவர்கள் மானிப்பாயில் மக்களிற்காகப் பணிகள் ஆற்றிக் கொண்டிருந்த வேளை அவரது காரியாலயத்தில் சந்தித்தேன். “நாளை பரீட்சை இன்று மாலைதான் நான் அங்கு செல்கிறேன் ஓன்றும் படிக்கவில்லை எல்லாம் இறைவன் விட்ட வழி” என்று கூறினார். சுய நலமில்லாத அவரது பணியை அங்கு காணமுடிந்தது.

இறைவனை சேர்வதற்கு இருதினங்களுக்கு முன்னர் அன்னாரது கொள்ளுப்பிட்டி இல்லத்தில் சந்தித்த வேளை “வருடா வருடம் என் ஊர்க் கோயிலில் குடியிருக்கும் கல்வனைப் பிள்ளையாரின் திரு உருவச் சிலையைத் தூக்கி தன் தோள்மீது சுமந்து செல்கிற, கடவுளுக்குச் செய்யும் கடமையை கடந்த ஜந்தாறு வருடமாகச் சென்று செய்ய முடியவில்லை. இது எனக்குப் பெரிய கவலையாக இருக்கின்றது” என அவர் தெய்வீகப் பற்றோடு தன் குரலைத் தாழ்த்திக் கூறியபோது எனக்குள் நான் சிந்தித்தேன் “இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலும் அறிவும் ஆற்றலும் நிரம்பிக் காணப்படும் திருவாளர் விநோதனுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை நிறைய உண்டு”. இப்படியான நல்ல பல குணங்கள் பெற்றிருந்தார். மாமனிதர் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இன்று இல்லாதிருப்பது தூர் அதிர்ஷ்டமானது என்று தான் கூற வேண்டியுள்ளது. அன்னார் இல்லாத இடைவெளி நிரப்ப முடியாதது.

திருமதி உலகவதி அருளானந்தம்

APPRECIATION

KUMARASWAMI VINODHAN

GOD at a time when communal politics predominate and dominate in a hitherto unprecedented manner in the Island's history, isn't it quite strange for a man born into Tamil Community, bread and educated in Jaffna, blessed with his parental riches, married to a daughter of a Tamil Doctor and being herself a lawyer joining the main stream of politics in which Sinhala community dominated and enter the hourly burly of politics at the young age of 21 years, seeking nominations from S.L.F.P as its candidate for the constituency of Uduvil, opposing two Tamil candidates, Mr. V. Tharmalingam, Federal Party and M. Sivanesan, Tamil Congress.

To me Vino's judgement and actions were most logical and practical. He knew by personal experience that the Tamil minority community in the North and else where in the island had to seek socio, economic and political co-existance in unisel and partnership with the Sinhala Majority and other minority communities in Sri Lanka and not in isolation in an immaginary traditional home - land of Eelam. Vino was not a communalist by enemies. Communal harmony was his life long, aim, ambition and dream. His cosmopolitan outlook stood steadfast always with him.

That broad outlook on life, however, was never an impediment to his national fervour. He was a son of the soil at grasa root level. Vino's daily habits, attire, food or even drinks were never sophisticated. It was customary for the two of us to meet at dawn in front of his residence. He comes carrying his little son, whilebrushing his teeth with a tender stick of margosa.

In spite of his sophisticated and up-todate out look on world affairs, he never felt shy to offer national delicacies like THOSAI, MASALA VADAI, MURUKU and PAHODA as snacks at any informal cocktail he would host even to a foreign guest.

Though simple and native as such, his lofty ideals on any issue be it National or International always stood aloft over his broad shoulders of his portly dark figure enhanced with a comely face even in crisis.

Kumaraswami Vinodhan decended from the arid zone in the North to the wet zone city of Colombo and climbed the Hulftsdrop Hill to meet his future partner, whom he first met in the village of Sandilipay, Jaffna at the residence of an uncle of his. Jayanthi was also a Law student, four years junior to him, their romance blossomed forth in holy matrimony that lasted fourteen years until a bullet of an assassin took him away from his earthly existence on 28th April, this year.

Vino was as extrovert. A born environmentalist bydeeds and not words. I wonder how many leaders of this have come across a Lawyer businessman and a politician who comes out of his residence at dawn and gets the Municipal Road and the open drain cleaned up before attending to his own home garden. Not only that. He also as a matter of daily routine gets the large compound of the club premises opposite his home also neatly cleaned. He also saw to it that there was no garbage collected on the road in the vicinity of his house. What is more, he extended his environmental cleanliness to the sea beach near his home. After long pursuasion he succeeded in getting the Municipal Council to put up a board prohibiting the dumping of garbage along the sea shore and the railway track.

Another instance to show Late Mr.Vinodhan's religious tolerance and communal barmony is born out of the fact that he was on more than one occasion invited to be chief Guest at a Budhist Temple at a Chamma School prize giving.

Many are the vivid memories regarding the chequered and colourful character of Vino whom I closely associated with for more than 20 years. But space does not permit elaboration.

Vino is no more but his awe - inspiring sincerity, genial disposition. Unassuming personality, will linger and haunt the minds of not only thousands of his close friends but even little children whom he loved.

LAWRANCE JAYASEKARA

வேலையில்லாத சண்முகம்

விநோதனுடைய சண்டிலிப்பாய் வீட்டில் காலை நேரங்களில் சனம் நிரம்பி வழியும். இது குழ் நிலைகளையும் பொறுத்து நீளாம். பகல் 11 மணியளவில் அப்பாச்சி ஒரு நவண்ட் வருவா! அவருக்கு கண் பார்வை மங்கல். "மிச்சியிருக்கிறவர்களைப் பார்த்து நீ ஆர் எதுக்கு வந்தனி? இன்னும் வேலை முடியேலையே? இப்படியான கேள்விகளோடு வருவார். பலமுறை நான் தனியனாக அகப்பட்டிருக்கிறேன். ஆர் உதிலை இருக்கிறது? நான் சண்முகம்! எந்தச் சண்முகம்? ஏழாலைச் சண்முகம்! ஏன் உனக்கு இன்னும் வேலை முடியேலையே? இல்லை! விநோவோடை ஒரு இடத்துக்குப் போகப்போறம். உவனை ஒவ்வொரு நாளும் எங்கை கூட்டிக்கொண்டு திரியிறாய்? உனக்கு வீட்டிலை வேறை வேலையில்லையே? இது அப்பாச்சியின் கேள்வி!

சோக்கெல்லோ சண்முகம்

AU-REVOIR MON AMI

I clearly remember the day that Mr. Vinodhan Kumaraswamy walked into my life. I was serving as Assistant Secretary of the Ministry of Posts and Telecommunications way back in 1970. We had then shifted to the new headquarters building, and on this particular day, I had just finished a discussion with the Deputy Minister of Post and Telecommunications, Mr. V. T. G. Karunaratne M.P. , when I was summoned by the Honourable Minister of Posts and Telecommunications, Mr. C. Kumarasuriyar M.P. to his room.

I was introduced by the Honourable Minister to Mr. Alfred Duraippah, the S.L.F.P. Mayor of Jaffna, whom I had known earlier, Mr. S. Sivanathan, a Barrister and a boyish looking young man, K. Vinodhan. I was instructed by the Minister that in future all dealings with reference to Jaffna, Chavakatcheri and Uduvil/Manipay. Electorates were to be dealt by these three gentlemen who were selected by the Party Organisation as the S.L.F.P. Organisers for those respective electorates. Thus, I met Vino. I could safely say that the majority of the Sub-Post Offices in the Uduvil/Manipay electorate were the creations of Vino. Not only did he establish Sub-Post Offices, but also saw to it that telephone services were also given to these offices.

His countless service not only to the community as a whole but also for individuals were wide. In a caste ridden area, he never thought about caste as a barrier. A friendship of a deep seated nature grew up among us. Many a time did we agree to disagree, or as Vino puts it, "Disagree to agree". To him, life was never a battle but a play ground, Success and failure were his friends. Fear, he had none except for his Father. His Political rebuff and tutorship was under Chelliah Kumarasuriyar and Alfred Duraippah. The political acumen was entirely his. Though young in age, he matured very quickly in the political arena. He was able to associate with political giants like V. Ponnambalam, Maithripala Senanayake, K. B. Ratanayake and mentor Madame Sirimavo R. D. Bandaraanaike, Yet, he never lost the common touch.

We lost touch as both of us were lazy writers, but came together again for the General and Presidential Elections. We worked together at the Media Centre, Rosmead Place and Flower Road, specially pertaining to the Wanni District and Colombo. Vino's efforts for peace and reconciliation made him a target for the terrorist bullet. Being a businessman by inheritance, Attorney-at-Law by profession and a politician by nature, made him shy away from security. To him, security meant that the common touch is lost.

28th April 1995 left a deep void which can never be replaced. I bade farewell to my friend Vino with a kiss on his forehead at the General Hospital Morgue, Colombo. I bade au-revoir to the warm body of my friend Vino, but in spirit we roam together to unite once more in friendship, till we meet again.

V. Daya Karunaratna,

B. A. (Hons) Ceylon. Mripa (London) MBIM (U.K)
CERT-MANAGEMENT (U. K.) CERT. P & T MANAGEMENT (B.P.O.U.K.)

ஜயாப்பு குடும்பத்தின் ஆதங்கம்

எமது குடும்பத்தின் அன்புக்கு இலக்கணமாய் அணையாவிளக்காய், அரும்பெரும் செல்வமாய் அறிவிற் களஞ்சியமாய் உதித்த உன் ஆறுதலிலும் அன்பிலும் தவழ்ந்த எம் நெச்சங்களுக்கு அன்று உனது இறப்பை அறிந்து அதிர்ந்த அதிர்ச்சி இன்றுவரை தளரவில்லை. ஜயாப்புவிற்கும் மாமிக்கும் அழைப்பதற்கு தம்பி விநோவாகவும் எமக்கு அழைப்பதற்கு விநோ அன்னாவாகவும் இருந்த உன் எளிலை எண்ணி எண்ணி ஏங்கும் எம் இருதயங்கள் உன் நினைப்பில் வாடுவதை நீ அறிவாயோ! இப்போ உனைவளர்த்த அப்பாச்சி, ஜயாப்பு உடனும் என் வாகி சுகந்தி உடனும் அளவாவி மகிழ்ச்சியாக இருப்பாய் போலும், நாம் இங்கு அன்று நீ எம்முடன் அன்பாய் இருந்ததை எண்ணி எண்ணி எக்கணமும் ஏங்குகிறோம்.

வாகியின் மரணம் அறிந்து பட்ட துயரமும் அதன் பின் ஜயாப்புவையும் மாமியையும் கொழும்பில் கொண்டுவந்து தங்கவைத்து ஆறுதல் தந்ததையும் பின்னர் ஜயாப்பு வருத்தம் யாழிப்பாணத்திற்கு இறுதிப்பயணமான ஜயாப்புவின் இறுதிக்கிரிகைகளில் கலந்து கொண்டதையும் அன்று பட்டதுயரத்தையும் எண்ணுகிறோம். சுகந்தியின் இறப்பு அறிந்து கண்டாவுக்கு பறந்து வந்து எம்மை ஆறுதல் தந்தமையையும் பேபியை இங்கு விட்டுச் சென்று எம்துயரை மறக்க செய்தமையையும் நினைக்கின்றோம்.

அன்பு கொண்ட உன் நெஞ்சில் ஆளப்பதிந்த எம் நினைப்பில் அடிக்கடி தொலைபேசியில் எம் சுகம் அறிந்து கொண்டதையும் பேபியை பற்றியும், அபயனைப்பற்றியும் கதைப்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறோம். அபயனின் குறும்புத்தனங்களை எம்முடன் பசிரும் அன்பை எண்ணி எண்ணி நிற்கிறோம். மொத்தத்தில் எம் நெஞ்சு நிறைந்த இமயமலை சாயந்ததில் வெந்து நிற்கிறோம். நீ அழிந்தாலும் உன் அன்பும் நல்ல பண்பும் என்றும் அழியாது. உன் ஆத்மா சாந்தி அடைய கல்வனைப்பிள்ளையார் அருள்புரிவாராக.

இந்த நாட்டில் இன்று புரையோடிக் கொண்டிருக்கின்ற இனப்பிரச்சினை இன்று நேற்று ஆரம்பமானது அல்ல, அதாவது இலங்கையின் முதலாவது அரசால் என்று மக்களுடைய ஆதரவு இல்லாமல் அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற போர்வையில் சிழக்கிலே குடியேற்றம் ஆரம்பித்த அன்றிலிருந்து படிப்படியாகக் குனில் உத்தியோக சார்பு மொழிச்சட்டம், பின்பு ஏற்பட்ட பண்டார நாயக்காரர் செல்வநாயகம், டட்டி சேநாயக்காரர் பெருத்தம் நடைமுறைப்படுத்தப் படாத் தன்மையும் அதன் பின்பு ஜக்கியமுன்னனி அரசாங்கத்தின் தரப்படுத்தல், தமிழ் ஸோழி ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் போன்றவற்றின் பின்னணிதான் இன்றைய இச் குழந்தைக்கு வித்தாக அமைந்தன.

-விநோதன-

என் நண்பன்

நீரோடு கலந்த பால் போன்று என் வாழ்வில் கலந்து விட்ட என் நண்பனை, சகோதரனை பிரிந்து ஓராண்டு காலம் ஓடிவிட்டதை என்மனம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றது. எனது பத்தாவது வயதில் முதன்முதலில் சந்தித்தோம். ஒன்றாக கலவிகற்றோம். ஒன்றாக மனிதகுலமேம்பாட்டுக்காய் எம்மால் இயன்ற பணிகளைச் செய்தோம். ஒன்றாக எமது இன விடுதலைக்காய் எம்மால் ஆனதைச் செய்தோம். அமரத்துவம் அடைவதற்கு இரு தினங்களுக்கு முன்னரும் தொலைபேசி மூலம் உரையாடினோம். அன்று கூட எம்மினத்தின் நிலைகண்டு கவலைகொண்டவராய் இருந்தார்.

என் நண்பனைப் பற்றி எதைக் குறிப்பாக எழுத என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அவரது மனித நேயத்தைக் கூறவா? வறுமை என்பதே தெரியாது பிறந்து வளர்ந்த அவர் மனித குலத்தின் வறுமையை நன்கு உணர்ந்து அதற்காக செயற்பட்ட சம்பவங்களைக் குறிப்பிடவா?

உயர்ந்த குலம் என்று கூறப்படும் ஓர் குடும்பத்தில் பிறந்த அவர் எவ்வித வேறுபாடுகளும் அற்றவராய் ஒன்றே குலம் என்ற கருத்தை தனது வாழ்வில் யதார்த்தமாக ஏற்று நடந்த சம்பவங்களைக் கூறவா?

தனது நண்பர்களின் குடும்பங்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டு அவர்களுக்கு ஆறுதலாக் அனுசரணையாக செயர்ப்பட்ட அவரது பரந்து விரிந்த அந்த இதயத்தின் செயற்பாடுகளை எழுதலாமா?

இவ்வுலகில் அரசியல் முதற் கொண்டு பல்வேறு இனங்களிலும் நண்பர்கள், எதிரிகள் என்ற வேறுபாட்டை காணமுடியும். ஆனால் எவருமே எதிரியல்ல. எனக்கு எந்த மனிதனுடனும் கோபம் இல்லை. எனது கொள்கையும் மற்றவருடைய கொள்கையும் தான் முரண்பாடேயொழிய தனிமனிதன் அல்ல என்ற அடிப்படைத்தத்துவத்தோடு எல்லோர் மீதும் அன்பு கொண்டு மனப்பூர்வமான நேசத்துடன் தனது கொள்கைக்கு முரண்பட்டவர்களோடும் பழகிய சம்பவங்களை எடுத்தியம்பலாமா?

தமிழ்ம் மக்களின் மேம்பாட்டுக்காய் பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வசித்த தமிழ்க் கட்சிகளோ, உறுப்பினர்களோ செய்ய முடியாத பல அளப்பரிய சேவைகளை செய்ததனைக் கூறவா? யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம், இராமநாதன் இசைக்கல்லூரி போன்றவை உருவாக அவர் இராப்பகல் பட்டபாட்டையும், இராமநாதன் அறக்கட்டளையினர் முதற் கொண்டு பல்வேறு அரசியல் பிரமுகர்களையும் இதற்காய் உடன் படச்செய்த அவர் தம் சாதுரியத்தைக் கூறவா?

எதிர்கருத்துக் கொண்டவர்களும் பாராட்டும் படியாக உடுவில் தொகுதியில் இருந்த பல கூட்டுறவு, மற்றும் அமைப்புகளை நிர்வசித்து வந்த அவரது நிர்வாகத் திறமைதனை எடுத்துக் கூறவா?

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பத்து வயது முதல் கடந்த 38 வருடங்களாக நாம் சந்தித்து பேசிய சம்பவங்கள்

என் தனிப்பட்ட வாழ்வில் நடைபெற்ற சகலசம்பவங்களிலும் என்னோடு

இருந்து என் உயர்ச்சிக்காய், என் சிறப்புக்காய், என் துயர் துடைக்கும் ஒர் அன்புக் கரமாய் இறுதி நாள் வரை வாழ்வினை எடுத்துக் கூறவா?

தன் சொந்த வாழ்வில் அவர் எதிர் கொண்ட பிரச்சனைகளை அவர் எவ்வாறு முகம் கொடுத்தார், எவ்வாறு குடும்ப, உறவினர்கள் அன்பைப் பெறக்கூடிய விதத்தில் செயல்பட்டார் என்பன போன்றவற்றை எழுதலாமா?

இவ்வாறு நான் எவற்றைக் கூறமுடியும் நண்பனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதினால் அது ஒர் புத்தகம் அதனில் என் உணர்வுகளையும் நான் சேர்த்து எழுதினால் அது ஒர் காவியமாகும். எனவே இவ் நினைவு மலரில் அதுவும் ஒரு இரு பக்கங்களில் எவ்வாறு எவற்றை நான் எழுதமுடியும்?

இருப்பினும், அவரைத் துப்பாக்கி வேட்டுகள் பலி கொண்டு உள்ளன. அதனால் அதுபற்றி அவரின் வாழ்வில் நடந்த சம்பவத்தைமாத்திரம் கூறி எமது குறிப்பை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

1976ம் ஆண்டு அவரது சண்டிலிப்பாயிலுள்ள வீட்டில் வைத்து அவரை துப்பாக்கியால் சுட முனைந்தார்கள். தெய்வாதீனமாக உயிர் தப்பினார். ஒர் இரு மாதங்களின் பின் மல்லாகம் நீதி மன்றத்தில் சில இளைஞர்களைக் கைது செய்து அடையாள அணிவகுப்பு நடத்தினார்கள். திரு. வினோதன் அவர்களை, அவரைச்சுட்டவரை அடையாளம் காட்டும் படி நீதிபதி கேட்டுக் கொண்டார். ஒர் அறையினுள் பத்து இளைஞர்களுக்கு மேல் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டு இருந்தனர். அவர்களுள் நண்பனைச் சுடமுயற்சித்த இளைஞரும் நிறுத்தப்பட்டு இருந்தார். அடையாளம் கண்டு கொண்ட நண்பன் வரிசையாக நிற்போர் ஒவ்வொருவரையும் அவர்கள் முன் நின்று நின்று ஒழுங்காகப் பார்த்தபடி சென்று தன்னை சுடமுற்பட்ட இளைஞர் முன் சென்றதும் “நான் செத்தாலும் தமிழ் இனத்தையும், தமிழனையும் காட்டிக் கொடேன்” என்று கூறி அப்பால் நிறுத்தப்பட்டு இருந்த மற்றவர்களையும் ஒழுங்காக பார்த்துச் சென்றதன் பின்-நீதிபதியைப் பார்த்து என்னைச் சுடமுயற்சித்தவர் இவர்களினுள் இல்லை என்று கூறிச் சென்றார். இதனை அவ் அறையை விட்டு வெளிவந்ததும் என்னிடம் கூறினார். நான் அவர் செயலை மதித்துப் பாரட்டினேன். என் நண்பனின் அச் செயலை இன்று தமிழினத்தின் விடுதலைப் போரினைக் காட்டிக்கொடுக்கும் சகலரும் உணர வேண்டும். அத்துடன் அவரது நண்பர்கள், உறவினர்கள், அவர் மீது பற்றுக் கொண்டோர் சகலரும் அவர் இறக்கும் வரை தான் தன் நலம் பாராது தனது இனவிடுதலைக்காய் தன்னால் இயன்றதைச் செய்ய வேண்டுமெனச் செயற்பட்டார் என்பதை மனதில் கொண்டு சாந்தி அடைய வேண்டும்.

பிறந்தவர் இறப்பது உண்மை. ஆனால் பிறந்த ஒருவன் தன் வாழ் நாளில் தான் பிறந்த இவ்வுலகின், தான் பிறந்த இனத்தின், தான் பிறந்த குடும்பத்தின் மேம்பாட்டுக்காய் என்ன செய்தான் என்பதே முக்கியம். அவ்வகையில் நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்துள்ளார் என்பதை மனதில் கொண்டு சகோதரி மனைவி ஜயந்தி, மகன் ஆகியோர் மனநிம்மதி அடையவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

சு. இராசரத்தினம்.

இறைவா! நீ இருக்கின்றாயா?

கே.மி. நடனசிகாமணி

தன்னையே தமிழுக்கீந்த
தன்னலம் கருதாத் தொண்டன!
உண்மைக்காய் உழைத்து வந்த
உத்தமன்! உயர் பண்பாளன்!
விண்ணுலகே மட்டும் பெரு
வீரனாய்த் திகழ்ந்த வேங்கை!
மன்னவன் விநோதனின் திஹர்
மறைவுமோர் விநோதமன்றோ?

சட்ட வல்லுனனாய் வாழ்ந்தோன்
சமாதானப் புறாவாய் நின்றோன்
பட்டம் பதவி மற்றும்
பணம் பண்ணும் என்னமின்றி
செட்டாக வாழ்ந்து வந்தோன் நல்ல
செல்வத்தின் உரிமையாளன்
கட்டிளம் காளை நல்ல
கனிவுடை இதயம் கொண்டோன்

கொஞ்சாமல் கெஞ்சாமல்
கொள்கை வழி நின்றோன்
அஞ்சதலே அறியாத
அருந்தமிழ்த் தலைவன்!
வஞ்சகமாய் வாழ்ந்தோர்க்கும்
வாழ்வழித்த வள்ளல்!
நெஞ்சாற ஒற்றுமைக்காய்
நேர்வழியில் நின்றோன்!

பள்ளிகள் கட்டவென்றும்
பட்டினி போக்கவென்றும்
கலவியின் வளர்ச்சிக்கென்றும்
கலை விளையாட்டுக் கென்றும்
நல்லன செய்யவென்று
நாடியே செல்வோர்க்கெல்லாம்
அள்ளியே அளித்த கைககள்
அனலோடு அழிந்ததையோ!

ஆடுகின்ற பறவையெலாம் மயில்களாக மாட்டா
 அன்புள்ளம் கொண்டோரெல்லாம் விநோதனாக மாட்டார்
 பாடுகின்ற பறவையெல்லாம் குயில்களாக மாட்டா
 பண்புள்ள மனிதரெல்லாம் விநோதனாக மாட்டார்
 ஓடுகின்ற மிருகமெல்லாம் மான்களாக மாட்டா
 ஒற்றுமைக்கு நிற்போரெல்லாம் விநோதனாக மாட்டார்
 வாடுகின்ற மலர்களெல்லாம் ரோஜாவாக மாட்டா
 வாழ்ந்தழிந்த தலைவரெல்லாம் விநோதனாக மாட்டார்

சுதந்திர ஒளியும் பொய்யே!
 சாஸ்திர விதியும் பொய்யே!
 இந்திர வாழ்வும் பொய்யே!
 இராப் பகல் எல்லாம் பொய்யே!
 மந்திர வடிவும் பொய்யே!
 மானிட வாழ்வும் பொய்யே!
 விந்தை செய் விநோதன் மன்னில்
 வீழ்ந்ததும் பொய்யில் பொய்யே!

சமாதானத்தின் சின்னம் விநோதன்

இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மை மக்களுடன் சரி சமமாக வாழுவேண்டிய நாள் வரவேண்டும் என்று அயராது உழைத்தவர்.

கடைசிக் காலங்களில் அவரது பேச்சும், முச்சும் சமாதானத்தை நோக்கமாகவே கொண்டிருந்தது. எந்த மேடையிலும், எந்தக் கருத்தரங்களிலும் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை முன்வைத்து ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தும் நிகழ்காலத் தலைவர்களில் ஒருவராக திரு. விநோதன் விளங்கினார்.

People & Events/Appreciations

The peace process took another step back with the untimely demise of Kumaraswami Vinodhan, attorney at-law and former SLFP organizer in the north. Vino, as he was affectionately called by his numerous friends. Was born with the silver spoon in his mouth. Many were happy that he was rich and prayed that he be richer for obvious reasons. Even some of those who were politically opposed to him were at the receiving end.

After the previous Bandaranaike era Vino went into hibernation. This time although he came out he devoted his efforts solely to support the peace process. He shunned various positions offered to him by the government and worked sincerely and tirelessly to bring peace back to the country. He held meetings in support of the peace talks. In working towards the success of this cause he fearlessly pointed out to the government the sacrifices it should make.

To quote just one example, he appeared on TV and openly advocated the shifting of Pooneryn Army Camp five K. M. away whereas the government was agreeable to shift it only 600 m. Being a close friend of the Bandaranaike family for a long time his voice was heard and treated with respect by the government.

That Vino did not ask for police protection, which he could have got with a tinkle of the telephone, and that he made routine walks in the mornings carrying his baby son-his only child - to the beach joking with the neighbours on the way are ample proof that he never wronged or harmed anybody or any cause.

Nevertheless, Vino is gone. He leaves a devoted wife and a chubby little boy Abayan who for six days thought that his appahs was fast asleep. He was thrilled to see his appah's 'bed' decked with thousands of flowers.

Let us be frank and leave formalities aside. No amount of consolation or words of sympathy could alleviate the untold grief his dear wife Jayanthi and parents-in-law have. The Tamil community is left poorer by his loss. It is not searching to find as to why this happened or who did it. But it knows very well, beyond any doubt, that if the man who fired those fatal shots on that fateful day three months ago had known the inner self of Vino, the man, he would not have raised that gun.

Thiru uncle.

- ISLAND 3rd AUGUST 1995-

அப்போது மானுடம் வெல்லும் அம்மா

“அரிது அரிது மானுடராய்ப்

பிறப்பது அரிது”

“ஜந்துனாம் நரஜன் மதுர்லபம்”

(எல்லாப் பிறவிகளிலும் கிடைத்தற்காரிய பிறவி மனிதப்பிறவி)

“மானுடம் வென்றதம்மா”

(இவ்வாறே நமது பண்டைப் பேரிலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. வேதங்கள் இயம்புகின்றன.

மானுடம் பற்றிய இந்த எண்ணங்கள் மனதின் ஆகாச வெளியில் சிலிர்த்துப் பூச்சொரியும் போது இவற்றையெல்லாம் பூர்த்திகரித்து நிற்பது போல் ஒரு உருவம் அகக் கண்ணில் மெல்லிதாய்த் தோன்றி விரிந்து வியாபித்து சித்தம் முழுவதையும் நிரப்பி நிற்கிறது.

அதுதான் இனிய நன்பர் குமாரசாமி விநோதனின் கம்பீரயமான முகத்தோற்றம் மானுடன் என்ற தனி மனிதன் மரித்தாலும் அவனில் முகிமும் மானுடம் மரிப்பதில்லை. அது காலத்தைவென்று சதாகாலத்திற்குமாக ஜீவிக்கிறது. இதனால் தான் விநோதன் என்ற அந்த விசித்திரமான மனிதன் மறைந்து விடவில்லை. மறையவும் முடியாது.

விநோ மனிதநேயத்தின் முழுவடிவம். மக்கள் சேவைக்கு ஒரு இலக்கணம். எனிமைக்கும் இனிமைக்கும் ஒரு ஜீவ ஆதர்சம்

இதனால்தான் விநோவின் திஹர் இழப்பு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைச் சோகத்தில் ஆழ்த்தியது.

அவரது நெருங்கிய நன்பர்களை வெறுமைக்கு, சூன்யத்திற்குத் தள்ளியது.

விநோ நம்மை விட்டுப் பிரிந்து ஒருவருட காலம் உருண்டோடி விட்டது. என்றாலும் உடனிருப்பது போன்ற, ஜீவஞ்சிடன் இருப்பது போன்ற பாசத்தோடு பழுவுது போன்ற அரசியல் விவகாரங்கள் குறித்து உயிர்த்துடிப்புடன் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டே இருப்பது போன்ற ஒரு நிஜமான பிரமை ஆத்மா முழுவதிலும் வியாபித்து நிற்கிறது.

விநோதன் தேசியரீதியான ஒரு அரசியல், சமூகப் பார்வையை ஏற்றுச் செயற்பட்டவர் என்றாலும் அவர் தமிழை நெஞ்சார நேசித்தார். தமிழ் மக்களை மெய்நேர்மையுடன் பிரேமித்தார். தமிழ் இனம் இந்த நாட்டில் முழு உரிமையுடனும், தன்மானத்துடனும், தன்னாட்சி பெற்றும் ஒரு சமதையான

இனமாக வாழவேண்டும் என்று இதய சுத்தியுடன் விரும்பினவர். ஆரோக்கியமான தமிழ்த் தேசியம் ஆரோக்கியமான சமுத்துத் தேசியத்துடன் சங்கமிக்க வேண்டுமென்று நம்பி அவரது மனிதநேயம் தமிழ் மக்களில் கால்கோள் கொண்டு, முழு இலங்கைச் சமுதாயத்தையும் உள்ளடக்கி, மானுடம் முழுமையையும் தழுவிச் சென்றது. அதே நேரத்தில் கிராமத்தில் காலுங்கி நின்ற அவரது மனிதப் பிரேரணை நாட்டுப்புற கமக்கார மக்களில், உண்டிகொடுத்து உயிர்கொடுக்கும் அந்த உத்தமர்களில் ஒன்றித்து நின்றது. அவர்களுக்குத் தொண்டுமியம் செய்வதையே தனது வாழ்வின் தவமாக, யாக்ஞாமாகக் கொண்டிருந்தார்.

இந்த மக்களின் விடியலை வேண்டி இந்த நாட்டின் முற்போக்குச் சக்திகளுடன் இணைந்து இயங்கினார். தேசிய முன்னேற்றம், மக்களின் ஒருமைப்பாடு என்ற பரந்த கண்ணோட்டத்துடன் செயற்பட்டார். ஆனால் “தேசிய” கட்சிகளில் சேர்ந்து சொந்த இலாபம் பெறும் சில “சிறுபான்மை” அரசியல்வாதிகளைப் போலல்லாமல், தான் சார்ந்திருந்த கட்சி பேரினவாதக் குட்டையில் இடறி விழுந்த போதெல்லாம் அந்த சந்தர்ப்பவாத அரசியலை எதிர்த்து நெஞ்சுரத்துடன் போராட்டினார். அதிலிருந்து வெளியேறவும் செய்தார்.

கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில், தமிழ்ப் புறக்கணிப்பும் தமிழ் உரிமை மறுப்புமாக இருந்த பேரினவாதம் தமிழர் ஒழிப்பாக அரசபயங்கரவாத வடிவத்தை எடுத்த போது அதை அவர் எதிர்த்தார். தேசியர்த்தியான சிந்தனையின் மரபில் வந்த அவர்கள் பிரிவினைக் கோரிக்கையை ஏற்க முடியாத போதிலும் அரச பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்த தமிழ்மக்களின், அவர்தம் முன்னணிப்படைகளின் போராட்டத்தின் பக்கத்தில் ஆத்மார்த்தமாக நின்றிருந்தார்.

இயல்பாகவே மனிதநேய உணர்வில் முழுகித் திளைத்த விநோதன் கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கு மேலாகத் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த நீங்கேரங்களும், அனர்த்தங்களும், உயிர் இழப்புகளும் கண்டும் உள்ளம் வெதும்பினார். முடிவேயின்றித் தொடர்க்கைதயாக நீண்ட இந்த அவலங்களுக்கும், அமுகுரால்களுக்கும், மரண ஓலங்களுக்கும் ஒரு முடிவு வரவேண்டும் என்று ஏங்கி ஏங்கித் தவித்தார்.

தமிழர்களை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீரிப்பது, ஒன்றுபட்ட தமிழ் மாநிலத்தை ஏற்பது, அந்த மாநிலத்தில் தமிழ் மக்களின் சுயாட்சியை ஒப்புவது என்ற ஒரே மார்க்கம் தான் தமிழினம் முகம் கொடுக்கும் அவலங்களுக்கெல்லாம் முத்தாய்ப்புவைக்க ஒரே வழி என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தக் கருதுகோளை புதிய தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இந்த நாட்டின் முற்போக்குச் சக்திகள் அதன் ஏதாவதொரு வடிவில் ஏற்றுக்கொண்டதும் மீண்டும் உதவேகத்துடனும் புதிய நம்பிக்கையுடனும் செயற்பட ஆரம்பித்தார்.

17 ஆண்டு கால அடாவடிக்கலாசாரத்திற்கு, இருள்ளுக்குத்திற்கு முடிவு கட்டத் தன்பங்களிப்பைச் செய்தார்.

இரு தசாப்தத்திற்கு மேலாக இந்த நாட்டை ரத்தச் சாக்காட்டில் குளிப்பாட்டிவந்த யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு, இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காணும் நோக்குடன் அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமான போது அதை அளப்பரிய ஆர்வத்துடன் வரவேற்றார். இந்த சமாதான நிகழ்வுப் போக்கிற்கு வலுவுட்டவும் துணை நிற்கவும் தன்னாலானதனைத்தையும் செய்தார். இந்த நோக்குடன் பலபத்துக்கணக்கான கருத்தரங்குகளையும், ஆய்வரங்குகளையும் நடத்தினார். பல்வேறுபட்ட அரசியல் சமூக தலைவர்களைச் சந்தித்தார். தன் முழு நேரத்தையும் முழு முச்சையும் இந்த சமாதான வேள்விக்கே அரப்பணித்தார்.

பேச்சுவார்த்தையில் தொய்வுகள், தாமதங்கள் ஏற்பட்ட போதெல்லாம் “அதிர்ச்சி” அழுத்தம் கொடுக்கப்படுவதைக்கூட உள்ளுர வரவேற்றார்.

சமாதான நிகழ்வுப் போக்கு வெற்றியீட்டும் என்று உறுதியான விசங்கிப்புக்கொண்டிருந்த விநோதன், பேச்சுவார்த்தை முறிந்து மீண்டும் யுத்தம் ஆரம்பமான போது அவரது ஆத்மா வேதனையில் துவண்டது. என்றாலும் யுத்தத்தை நிறுத்தி மீளவும் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிக்கச் செய்யலாம் என்று நம்பினார். அதற்காக இரவுபகலாக சளைக்காது முயற்சித்தார்.

அவரது இந்த ஆத்மத் துடிப்பு பயன்தருவதற்கு முன்பே அவரது ஆத்மா அடக்கப்பட்டுவிட்டது.

யுத்தத்தை நிறுத்தவும், பேச்சுவார்த்தைகளை மீளவும் ஆரம்பிக்கவும், இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காணவும் அனைத்துச் சக்திகளையும் ஆற்றுப்படுத்தி அமைதிகாண்பதே விநோதன் என்ற அற்புதமான மனிதனின், ஜயநாயகவாதியின், மனிதாபிமானியின் ஆத்மா சாந்தியடையச் செய்யக்கூடிய பவித்திரமான பணியாகும்.

தமிழினத்தின் விடிவு, மனித இனங்களின் ஜக்கியம், மானிடத்தின் வெற்றி இவற்றில் விநோவின் ஆத்மா புஷ்பிதமாகிக் கொண்டேயிருக்கும்.

அப்போது மானுடம் வெல்லும் அம்மா!

பிரேமஜி ஞானசுந்தரன்
பொதுச் செயலாளர்,
இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்.

வந்தைக்குத் தோழன்! எனக்கோர் அண்ணன்!

1970 களின் காலப்பகுதி

தேர்தல் காலங்களில் எமது குடும்பத்துடன் ஒட்டி உறவாடியவர்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். எத்தனை வித்தியாசமான மனித நேயங்கள் எத்தனை வெறுபட்ட தலைவர்களைத் தொண்டர்களைச் சந்தித்திருப்பேன் நான்.

ஆம்! அப்போது நானோர் சிறுவன். ஆயினும் இந்தத்தலைவர்களையும், தொண்டர்களையும் பிரித்துப் பார்க்க என்னால் முடிந்தது. ஆனால் இத்தத்தரம் பிரித்தவில் எங்கே பிரிக்கலாம் என்று என்னைக் குழப்பிய மனித நேயங்களில் அன்னன் வினோதனும் ஒருவர். இவன் தொண்டனா? இல்லை தலைவனா?

1974 இறுதிக் காலம்!

என் வாழ்வில் முதல் முறையாக வினோதன் அன்னனுடன் தனியாக அவர் வாகனத்தை ஒட்டி வர அளவெட்டியில் இருந்து மயிலிட்டி சென்றேன். காங்கேசன்துறைத் தொகுதி இடைத் தேர்தல் நெருங்கும் வேளை என்தந்தைக்காகப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட இந்த அன்னனோடு இணைந்து சென்றேன். போகும்போது எனக்கு எங்கே போகின்றோம் என்று தெரியாது. போன்னின்தான் புரிந்தது, பெரியவர் திரு. செல்வநாயகம் அவர்களை அதுவரை ஆதரித்த ஒரு குடும்பத்திடம் சிக்கி விட்டோம் என்று. அவர்கள் எரிமலை போல் கொந்தளித்தார்கள். இவரோ, அவர்களைக் குளிராக்கும் பனிமலைபோல் சிரித்துச் சிரித்துப் பேசினார். ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பின் நாம் புறப்பட்ட போது, அவர்கள் முகங்களில் நாம் போகும்போது கண்ட எரிமலைச் சுவாலையின் சிவப்பு மட்டும்தான் தெரிந்தது, இது இவனுக்குக் கிடைத்த வெற்றியேயன்றி வேறில்லை.

என் தந்தையின் நட்பு, இவன் ஆத்மாவோடு உறவாடியதேயன்றி இவன் கொண்ட கொள்கைகளோடு மோதியதில்லை. “இது என் இலட்சியம், அது அவன் இலட்சியம்” “அரசியல் ரீதியில் முரண்படலாமே தவிர அதற்காக தனிப்பட்ட முறையில் மனிதர்களிடம் மோதத் தேவையில்லை” என்று அடிக்கடி எனது தந்தை கூறுவார். இதன் விளைவுதான் ஒரே தொகுதியில் அரசியலில் எதிர் எதிராகச் செயற்பட, காலம் சென்ற திரு. வி. தர்மலிங்கம் - பாராளுமன்று உறுப்பினர் மாணிப்பாய், எனது தந்தை, அன்னன் வினோதன் ஆகிய மூவரும் நல்ல நண்பர்களாகச் செயல்பட்டார்கள். இந்த நட்பு அரசியலுக்கு அப்பாறபட்டது. தமது நட்புக்காக யாரும் மற்றவர்களது அரசியலை ஏற்கவில்லை. அதே நேரம் அவர்களது அரசியல்வாழ்வு அரசியல் எதிரிகளை ஒளிக்க முனைந்ததுமில்லை. இவன் காணவிழைந்த அரசியல், மனித நேயமுள்ளவர்களுக்கு ஒர் மாளிகை, மற்றவர்களுக்கோர் மரணச்சாலை.

என் தந்தையின் வாழ்வின் இறுதிக்காலங்களில், மீண்டும் இந்த உறவின் நட்புக் கிடைத்தது. அப்போதுதான் இந்த வினோதமான சகோதரனின் உன்மையான நட்பு எனக்கு கிடைத்தது. அவ்வேளையில் இவர் தமது அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் ஊழியர்களோடு உறவாடும் பண்பும், அவரது

வாகனச் சாரதி அவர் மேல் வைத்திருந்த பாசத்தையும் நான் கண்டேன். இந்தப் பாசமும் பற்றும் ஊழியன்-முதலாளி என்ற ரீதியில் பின்னப்பட்டதல்ல. மாறாக, தோழமையுள்ள, சகோதர உணர்வுள்ள நட்பு. இவனை இவன் அருகிலிருந்து அனுபவித்தவர்களுக்கே புரியும்.

கொழும்பில் என் தந்தையின் நினைவுக் கூட்டம் முடிந்ததும் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒடி மறைந்தனர். வினோதன் அண்ணை மட்டும் நின்று விழா முடிவு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். “நீங்கள் போங்கோ அண்ணை நாங்கள் ஒழுங்குகளைக் கவனிப்போம்” என்று கூறிப்பார்த்தேன் “அப்படித்தான் தலைவர்கள் செய்வார்கள், நான் தொண்டனப்பா, நான் நிற்கின்றேன்” என்று கூறி இறுதிவரை நின்றார். எனக்கு இதுவரை இருந்த தொண்டனா? தலைவனா? என்ற குழப்பத்திற்கு மேலும் சந்தேகம் தராது “நான் தொண்டனப்பா” என்று இறப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர் எனக்குத் தெளிவு படுத்தினார்.

இவன் மரணம் ஒரு தொண்டனுக்குக் கிடைத்த மரணம். தலைவனாய் இவன் வாழ்ந்திருந்தால் ஒரு வேளை பாதுகாப்புக் கிடைத்திருக்கும் இவன் மரணத்தின் மூலம் இவன் உடலை நாம் இழந்திருக்கின்றோம். ஆனால் மனித நேயம் உள்ளவர்கள், மனித நேயமின்றி உலகில் உலாவரும் உருவங்களை விட, உறுதியாய் வாழ்வர்-உலகம் உள்ளளவும் அவ்வகையில் இவன் காண விரும்பிய அமைதி-அரசியல் அமைதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு செயல்படுவோம். அப்போதுதான் இவன் ஆத்மா சாந்தியடையும்.

**Namo
திரு வி. பொன்னம்பலத்தின் மகன்**

இந்த மன்னில் தமிழ் மக்கள் ஆற்றக்கூடிய
சிறப்பான பணியும், பங்கும் இருக்கின்றது.

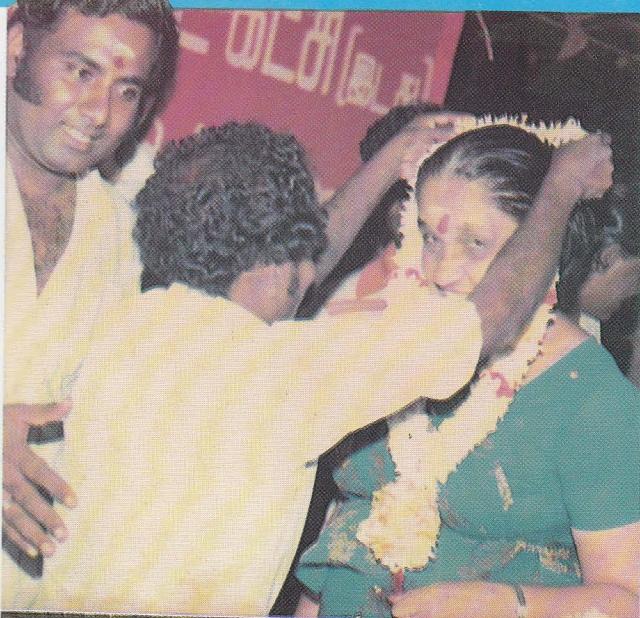
ஏற்பட இருக்கின்ற சமாதானத் தீர்ப்புக்களை நிராகரித்து விடாமல்
அங்கீரிக்கின்ற சூழலை சமாதானத்திற்கான இடைவெளியை
உருவாக்கி இலகுவாக இயங்கக்கூடிய சூழலை உருவாக்க வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையாகத்தான் கூட்டங்களை தொடர்ச்சியாக
நடாத்திக் கொண்டு வருகின்றோம்.

-வினோதன்- 1994

80களிலிருந்து இறுதிவரை விநோதன்

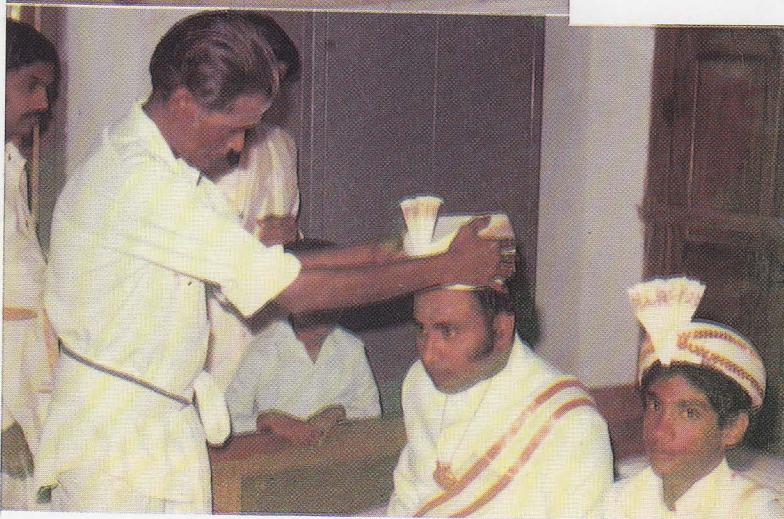
1980 - 1995 VINODHAN

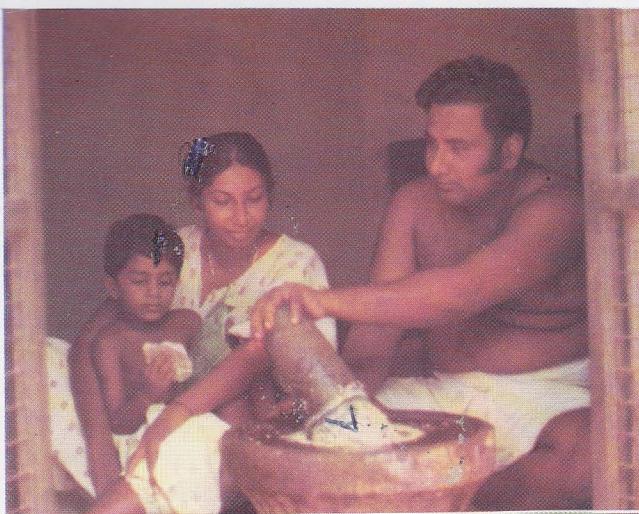
சங்காணையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது சாரி) தோழர்களால் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக் காவிற்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பில்விநோதன் காணப்ப டுகின்றார்.

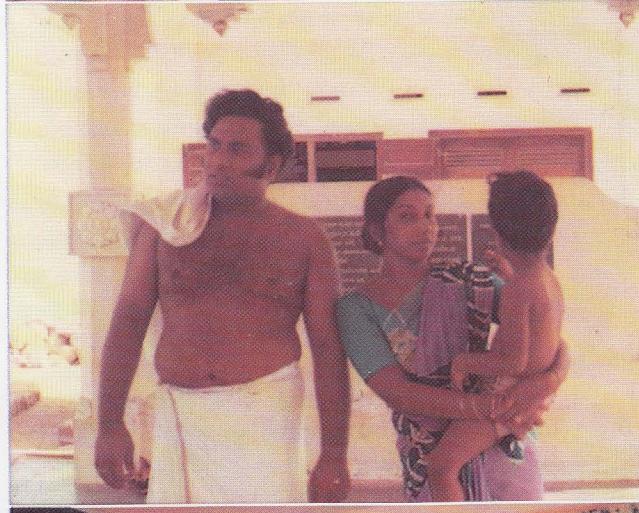
திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா சர்வஜன வாக்கெடுப்பில் பிரச்சாரம் செய்தார். இதுஜக்கிய தேசியக் கட்சி தனது பதவிக் காலத்தை நீடிப்பதற்காக நடத்தியது. எதிர்த்து திருமதி. பண்டாரநாயக்கா பேசினார். அவர் வடபகுதிக்குச் செல்ல முன்னர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் தனது கட்சியின் சார்பில் தமிழ் மக்கள் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை திருமதி. பண்டாரநாயக் காவிடம் வழங்கினார். இதன் பின்னணியில் திரு. குமாரசுவாமி விநோதன் இருந்தார். அவரும் குமார பொன்னம்பலமும், மோதிலால் நேருவும் திருமதி பண்டாரநாயக்காவுடன் காணப்படுகின்றனர்.

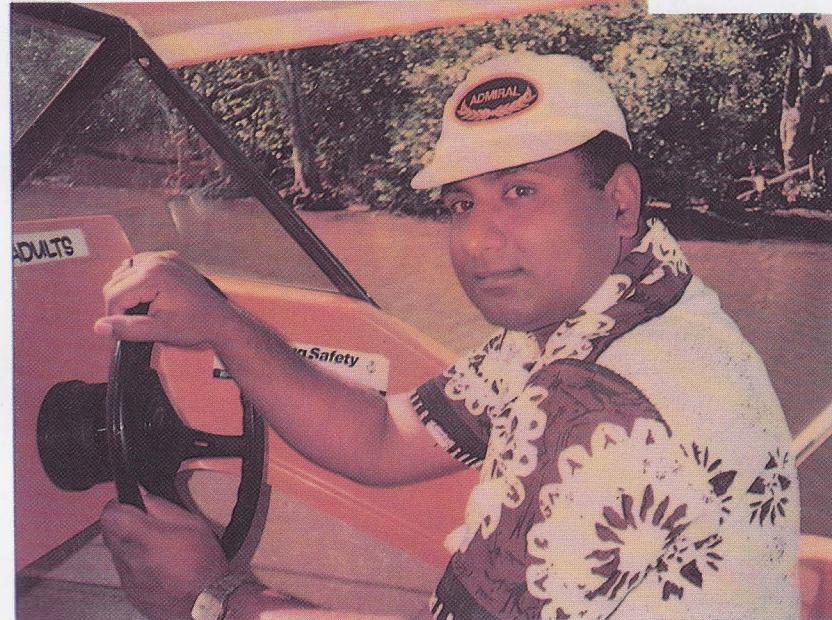
அப்பாக்சியின் தமிழ் ஜயாப்பு! வேலுப்பிள்ளை வாத்தியார். இவர் அவரின் ஜீவன். அவர் இவரின் ஜீவன். அவர் நினைத்தால் இவர் செய்வார், இவர் நினைத்தால் அவர் செய்வார். யாழ்ப்பானத் தில் தன் நிலஉரிமைகள் பறிபோன தற்குக் கலங்காதவர். ஜயாப்பு இழப்பில் ஆடிப்போய் விட்டார். கடைசிவரை அத்தாக்கம் அவரை விட்டகலவில்லை. மனவாளக் கோலத் தில் தலைப்பாகையை அவரிடம் இருந்து ஏற்கிறார் விநோதன்

வேலையோடு வேலையாக சமையலும் நடக்கிறது.

கொழும்பு 03 இல் வசித்தாலும், கொழும்பு 07 இல் படித்திருந்தாலும் தனது கிராமத்து மக்களையும், கிராமத்து பண்பாடுகளையும் கடைசிவரை மறக்காதவர் விநோதன். வேப்பம் குச்சியையும் புளுக்கொடியஸையும் தனக்காக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து விஷேடமாக இறக்குமதி செய்பவரும் இவரே. படித்திருந்தாலும் பாமரத் தோற்றமே இவருக்கு மிகவும் பிரியமானது. தந்தை விரும்பிய அதே கமக்காரத் தோற்றத்தில் குடும்பத்தி னருடன்.

தரையில் மட்டுமல்ல,
தண்ணீரிலும்.

விநோதன் உடன் பிறப்பு உத்தமி. உடன்பிறவாத் சோதரி, கனடா ஜெயந்தி, அவருடைய சகோதரன், ஜெயந்தியின் மகன் ஆகியோர். இதுதிரு. விநோதன் கடைசியாக 1994 இல் சுற்றுப்பயணம் போனபோது எடுத்த படம். பல வருடங்களாகச் சந்திக்காதவர்கள் எல்லோரையும் தேடிப்போய் பார்த்துவிட்டு வந்தார்.

சென்ற இடத்தில் உழைப்பு. என்றுமே உறங்காத உள்ளம். உத்தமன் விநோதன்.

பாரிசிலே வி.ஆர். யோகர்டன் நினைம் தம் பதியருடன் 1993இல் எடுத்துக் கொண்ட படம். வி.ஆர். யோகர்டன் அவர்கள் விநோதனுடைய நீண்ட கால நன்பன் மட்டுமல்ல. அவரோடு நிழலாக இருந்த வர்களுள் ஒருவர். 3780 இலக்கமுடைய விநோதனுடைய காரிலே முன் ஆசனத்தில் இவரை எப்போதும் காணலாம். கடைசிச் சுற்றுப்பயணத்தின் பின் எடுத்த படம்.

6 வயது பராயத்தில் தெரிந்த தனது மனைவியின் தங்கை கீதாவை தன் மகளாகப் பாவித்து கன்னிப்பருவத்தில் ஆசையாக மனமுடித்துப் பார்த்த கோலம்.

விநோதன், ஜயந்தி, திருமதி ஜயந்தியின் பெற்றோர் சகோதரிகள் குடும்பங்கள்.

1. இவன் ஒரு யோக்கியவான்

மானிப்பாய் பல நோக்கு கூட்டுறவுச்சங்கத்தின் தலைவராக திரு கு.விநோதன் இருந்த காலத்தில் மேற்படி சங்கத்தின் கூட்டுறவாளர் தினவிழா கொண்டாடப்பட்டது. அவ்விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய அளவெட்டி மல்லாகம் பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவரும் கம்யூனிஸ்ட் பிரமுகருமான தோழர் வி. பொன்னம்பலம் ஒரு கட்டத்தில் கூறுகையில் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இன்று பல ஊழல்கள் நடக்கிறபோதும் மானிப்பாய் சன்னாகம் பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தில் அத்தகைய இழிசெயல் நடக்கவில்லை. அந்த இரு பெரிய சங்கங்களுக்கு தலைமை தாங்கும் இன்றை விழாவின் தலைவர் விநோதனை நான் யோக்கியவானாக மதிக்கிறேன். அவருடைய பணி தொடர வாழ்த்துகிறேன் என்றார்.

2. “கல்விமான் கண்டியர் போல” (கண்டி பேரும்பலம்)

ஒரு முறை திரு. விநோதனை சந்திக்க அகில இலத்தமிழ் பௌத்த காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் வந்திருந்தார். தலைவர் வந்திருக்கிற செய்தியை கேள்விப்பட்ட விநோதன் உடன் அவரிடம் ஒடிவந்து சார் ஏன் வெளியில் இருக்கிறீர்கள் உள்ளே வரலாம் தானே என்றார். தன் சிரிப்பால் தலையசைத்த பெரியவர் அவருடன் சில நிமிடங்கள் பேசியின் வெளியில் வந்தார். எதிரில் என்னை கண்ட பெரியவர் என் தோழில் தன் கைகளை இறுகபிடித்து ஒரு சிறு புன்னகையுடன் கூறினார்.

“நான் கல்விமான் கண்டியரை இன்று பார்த்தேன் விநோதனின் வடிவில் என்றார்” அடக்கம், அங்கு, பொறுமை, நல்ல திறமை, கல்வி இவ்வளவும் இச்சிறுவயதில் ஒன்றாய் இருக்கும் விநோதன் உண்மையில் விநோதமே என்றார் பின்னடிக்கு நல்ல தலைவனாக விளங்குவார் என்று கூறியது என் காதில் இன்றும் ஒலிக்கிறது.

நட்பு என்றால்

3. திரு. விநோதன் அவர்கள் சுவிற்சலாந்திலிருந்து என்னுடைய தொலைபேசியில் கூறினார். நான் இன்று மாலை 5 மணிக்கு பிரான்ஸ் வருகிறேன். விமான நிலையத்தில் சந்திக்கவும். 4 மணிநேரம் தான் நிற்பேன். பின் லண்டன் போக வேண்டும் என்றார்.

அவர் கூறியபடி நான் விமா நிலையம் சென்றேன். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு விமானம் வந்தது. அவர் வெளியில் வந்தார். என்னை வாஞ்சையுடன் கட்டியணைத்து கொண்டார். என்னையறியாமல் கண்கள் குளமாசி கண்ணீர்

வடிந்தது. என்னைப்பார்த்து என்னப்பா சின்னப்பிள்ளை போல என்று ஆறுதல் கூறினார். உடன் எனது இல்லத்திற்கு கார் மூலம் வந்து கொண்டிருந்த போது பழையவை அனைத்தையும் நினைவுடன் கேட்டார். வீட்டிற்கு வந்த செய்தி காட்டுத்தீ போல பரவியது. எனது வீட்டு தொலைபேசி ஒயாமல் ஒலித்தது. ஒருவர் தொலைபேசியில் “அன்னை நீங்கள் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வந்து விட்டார்கள் எங்களிடம் தயவுசெய்து வாருங்கள் மிகுதியை கடைப்போம் நேரில் என்றார். இன்று நான் 4 மணி நேர அவகாசத்தில் 20, 25 வருட கால நட்பை சந்திக்க வந்தேன். நான் தைமாதம் மீண்டும் வரும்போது கட்டாயம் உங்களையும் சந்திப்பேன் என்றார். அத்துடன் தொலைபேசி வைக்கப்பட்டதும், நான் யார் கடைத்தது என்றேன் “அது ஏசீயன் கடை அமுதன் என்றார்” எனக்கு மேலும் அவர் மேல் ஒருவித பாசம் ஏற்பட்டது. தன் வியாபார விடயங்களை தவிர்த்து நட்பிற்கு அவர் கொடுத்த முக்கியத்தை என்னி இன்றும் பூரிக்கிறேன். பணத்தை விட நட்பை பெரிதாக மதித்தவர் விநோதன். எல்லா வேண்டுகோள்களும் அடுத்தமுறை வருவேன்னன்று ஆற்றப்பட்டது

4. விநோ ஒரு விடயம்

1972ல் இருந்து 1982 வரை திரு. விநோதனுடன் தினமும் ஒரு இளைஞன் கூடவே இருப்பான். இதனை கவனித்த ஒரு பெண் தமிழ் விநோ ஏன் உமக்கு வேறுயாரும் கிடைக்கவில்லையா? ஏன் இந்த பெடியனை கூட்டி செல்கிறீர். இவனுக்கு பதிலாக எங்கட பெடியனை கூட்டி செல்லாம் தானே என்றாராம். அதற்கு விநோதன் கூறியபதில்

படித்த விசுவாசமில்லாதவனை விட

படியாத விசுவாசமுள்ளவன் மேலானவன்

நான் சொந்தம் என்று பார்த்தறியேன் சாதி பார்த்ததே இல்லை. விசுவாசமிக்கவன் யாரானாலும் அவனை நேசிப்பேன் என்றாராம். அப்பெண்மணி முகம் மாறி கறுத்துவிட்டது. பிரான்ஸ் வந்த போது அவர் என்னிடம் இப்படிக் கூறினார்.

5. இப்படியும் ஒருவர்

1973 ஆண்டு காலத்தில் ஞாயிறு நாளில் தனியார் வாகனம் ஓடக்கூடாது என்று சட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதனால் தனது காரில் வெளியில் போ விரும்பாத விநோதன் வாட்கை காரில் தன் கட்சி சம்பந்தமான வேலையை கவனிக்க சன்னாகம் சென்றார். கட்சிப்பணி முடிய இரவு 9 மணியாச்ச. அப்போது ஒருவர் கூறினார் விநோ டக்சி மினக்கொடுது நேரம் போச்ச

என்றார் அதற்கு அவர் கூறினார் இது எனது நன்பரின் டக்ஸி காரியமில்லை. இதனை கேட்டுக் கொண்டிருந்த சாரதி மிகவும் வியந்து இப்படியும் ஒருவரா? என்று தன்னை தானே கேட்டாராம். மறுநாள் காலை என்னை சந்தித்த டக்ஸி சாரதி விநோதனை மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டார்.

ஒருநாள் நான் விநோதனைடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்த போது சாப்பாட்டுக் கதை வந்துவிட்டது அப்போது அவர் கூறினார்.

அப்பாச்சியின் சிவப்பரிசி சோறும் பசளி கறியும் இன்றும் என் நாவில் சுவைக்கிறது. அப்பாச்சியின் சமையல் நின்றபின்னர் சுவையும் குறைந்து விட்டது என்றார். பேத்தியாரில் மிகவும் அன்பு வைத்துக் கரிசைன் கொண்டவர் விநோதன்.

மானிப்பாய் பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சுன்னாகம் பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகியவற்றின் தலைவராக இருந்து திறம்படச் செயல்பட்டவர் விநோதன்.

“முன் அனுமதிபெறாது

மறைந்த இருபெரும் தலைவர்கள்”

1977ல் ஆட்சிக்கு வந்த ஐ.தே.கட்சி 70 முதல் 77 வரை இலங்கையில் நடந்த கூட்டுறவு சம்பந்தமான ஊழல் விசாரணை ஒன்றை நடத்தியது. அப்போது திரு. விநோதனும் விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார். கூட்டுறவு தினைக்கள் உயர் அதிகாரிகள் விசாரணை செய்தார்கள். எந்த விதமான ஊழலையும் காண முடியாத அதிகாரிகள் ஒரே ஒரு குற்றத்தை கண்டுபிடித்தனர்.

தமிழர் களின் மதிப்புக்குரிய தலைவர்கள் தந்தை செல்வா, தனிப்பெருமதலைவர் ஜி. ஜி. ஆகியோரின் மறைவின் போது ஊழியர் அஞ்சலி செலுத்த கூ. சங்க லொறியை ஆணையாளரின் அனுமதி இன்றி ஊழியர்கள் பாவனைக்கு வழங்கியது ஏன்? ஆணையாளரின் அனுமதி முன்பே பெறாதது ஏன்? என்ற கேள்விகள் கேட்டார்கள் என்பதாகும்.

அதற்கு திரு. விநோதன் கூறிய நகைச்சுவையான பதில் தமிழ் மக்களின் மதிப்புக்குரிய இரு தலைவர்களின் மறைவு சம்பந்தமாக இருதலைவர்களும் எனக்கு முதலில் விசயத்தை தெரிவித்திருந்தால் கூ. ஆணையாளரின் முன் அனுமதி கேட்டிருப்பேன் என்பதாகும்.

தமிழ் மக்கள் தங்களின் இறுதி அஞ்சலி செலுத்தும் போது ஊழியர்களையும் அஞ்சலி செய்ய அனுமதிக்காமல் இருப்பது மனசாட்சிக்கு விரோதமானது. இவை குற்றமா? என்று திரும்பி ஆணைக்குழுவினரிடம் கேள்வி கேட்டார்.

“தெருவுக்கு வரக்கூடியவர்”

1977ல் தமிழ் கூட்டணி தலைவர் அமிர்தவிங்கம் திரு தர்மலிங்கம் அவர்களும் திரு அநூரா பண்டாராநாயக்காவுடன் சிராவஸ்தியில் கதைத்துக் கொண்டிருந்த போது அநூரா ஒரு விடயத்தை மேற்படி இருவரிடம் கேட்டாராம். நட்பு ரீதியாக.

இன்று வட பகுதியில் எமது கட்சியின் நிலை என்ன என்றாராம்? உடன் அமிர் தர்மர் கூறியவை இன்று ஸ்ரீலங்க சுதந்திர கட்சிக்காரன் என்று சொல்லி தெருவில் வரக்கூடிய ஒருவர் விநோதன் மட்டுமே. விநோதன் கறைபடியாத யோக்கியவான் என்று கூறியதுடன் வடபகுதியை நீங்கள் விநோதனுடன் விடுங்கள் என்றனராம். மறுநாள் அநூரா திரு விநோதனுடன் தொலைபேசியில் கதைத்துவிட்டு மேற்படி இருவரும் கூறியதையும் கூறினாராம்.

(இது பிரான்ஸ் வந்த போது கதைக்கும் போது கேட்டது)

“எண்ணெய்க்காரன் கதையும் விநோதனும்”

1982ல் நடந்த ஐனாதிபதி தேர்தவின் போது வடபகுதியின் சகல தொகுதிக்கும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி வேட்பாளர் திரு. ஹெக்டர் கொப்பேக்டுவவை அழைத்து சென்றார் விநோதன்.

கோப்பாய் தொகுதியில் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அதில் விநோதன் பேச அழைக்கப்பட்டார். உடனே கூடியிருந்த மக்கள் நீங்கள் பேச வேண்டாம் என்று ஒரே குரலில் கேட்டனர். விநோதன் ஏன் என்றார் மக்களைப் பார்த்து, உடனே மக்கள் எமக்கு நீங்கள் “எண்ணெய்க்காரன்” கதையை மட்டும் கூறினால் போதும் என்றனர். தனது பேச்சின் இடையில் நல்லவெண்ணைக்காரன் கதையை நகைச்சவையுடன் நல்ல ஆழ்ந்த சுருத்துடன் கூறினார். அதனால் 77 ஆயிரம் வாக்குகளை ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு பெற்று கொடுத்து வடபகுதியில் ஐ.தே.கட்சியை தோற்கடிக்க உதவினார். சிறந்த பேச்சாளர் என்பதை விட சிறந்த நகைச்சவையாளர் என்பதும் பொருந்தும்.

இவற்றை எமக்கு தொகுத்துத் தந்தவர் தற்போது பிறான்சில் வசிக்கும் சண்டிலிப்பாய் வி. ஆர். யோகரதத்தினம்

AN APPRECIATION

I Came to know my late friend Vino primarily because we belonged to adjoining Villages in Jaffna. As I am usually supportive of love matches, we become closer. This made him to visit me quite often and gradually he became a close friend of my family as well.

He requested my services for Manipay M. P. C. S. and I served as its Vice-President till I resigned from that post due to a dispute over the selection of a Stenotypist. But he was magnanimous enough to continue the friendship.

For my 60th Birthday celebrations which was held in Canada, my good friend made a special trip from Europe where he was on a holiday and even spoke at that function recollecting all our past. Again we both met in January 1995 at Sea Avenue and chatted at length little realising what was going to happen, the frailty of human life.

One morning on that fateful day I was rudely awakened by a Fax message from our friend Barry informing Vino's tragic end. I could not believe that he had any enemies.

During our period of friendship what attracted me towards him was his ever-smiling contented child-like face, sense of humour, incredible memory, fair-mindedness, forgiving heart and socialised behaviour,

People take solace in the belief that ~~Fast~~^{te} has decreased that way. I always wonder whether Vino's untimely end was as a result of some misguided person misusing his free will. It was a grievous mistake imposed on the Tamil cause in particular and to the country in general.

They say that TIME heals everything but we know isn't so always; it hurts as much today as it did one year ago.

It is my firm belief that politics dose not bring about any solution; in fact, it creates more problems but the painful and inescapable destiny of the nations depends on the politicians for solutions; Alas!! a lost world.

**It takes only a little space
To write how much we all miss you
But it will take the rest of our lives
To forget the DAY we LOST You.**

Sadly missed and fondly remembered by me and family

Suntharathias Master

நினைவலைகள்

“சிறு நண்டு மணல் மீது படமொன்று கீறும். சிலவேளை கடல் வந்து அதைக் கொண்டு போகும்.” ஈழத்துக் கவிஞர் அமரர் மஹாகவியின் இந்த கவிதை வரிகள் எனது நினைவுக்கு வருகின்றன. அது இறைவனால் கீறப்பட்ட படம். காலனால் கவரப்பட்டுவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மின்னாமல் முழங்காமல் மழைபொழியும் என்பார்கள். அதுபோல நடந்து முடிந்துவிட்ட அந்த துயரமான சம்பவம். ஆம்! சகோதரன் வினோதன் அவர்களின் மறைவு, என் நெஞ்சத்தை விட்டகலாத ஒரு நிகழ்வு. அந்த துயரமான சம்பவம் நடந்த நாள் தொடக்கம், எனது வீட்டிலிருக்கும் நாட்காட்டியிலிருந்து முன்னூற்றுஅறுபத்தைந்து தினத்தாள்களை கிழித்து எறிந்துவிட்ட ஒரு அசட்டுப் பெருமையில், நாட்காட்டியையே வெறித்துப் பார்க்கிறேன். காலசக்கரத்தின் வேகம் நன்றாகத் தெரிகின்றது.

அமரர் வினோதன் எனது மதிப்பிற்குரிய ஒருவர். 1970 ம் ஆண்டிலிருந்து, எனக்கும் - அவருக்குமிடையிலான தொடர்பு ஏற்பட்டது. பழகுவதற்கு இனியவர். பண்பாளன், இது உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. அவருடன் பழகிய - ஆரம்ப காலத்தின் அந்த இனிமையான நாட்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். மறக்கமுடியாத நினைவுகளுடன், நெஞ்சில் நினைக்கமுடியாத துயரங்கள் வந்து மோதுகின்றன.

1976 ம் ஆண்டில், எனது தந்தையின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு ஓடோடி வந்து என்னைத் தேற்றிவிட்டுச் சென்ற அந்த அருமை அன்பனின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு வேதனையடைந்த என்னைத் தேற்றுவதற்கு யாருமே இல்லாமல், என்னை நானே தேற்றிக்கொண்டேன்.

வென்னென்ய திரண்டு வரும் போது தாழி உடைந்தது என்பார்கள். சமாதானம், இனஜக்கியம், தமிழ்மக்களின் நல்வாழ்வு இவைகளுக்காக சூரல் கொடுத்து செயலாற்றிவந்த அமரர் வினோதன் அவர்களின் மறைவு துரத்திர்ஸ்டவசமானது.

தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரினதும் இதயங்களிலும், அமரர் வினோதன் என்றென்றும் நினைவிலிருப்பார் என்பது மட்டும் உண்மை.

அ. கனகசூரியர்.
ஊரெழு

வெடித்துச் சிதறும் நினைவுகள்

பால் வடியும் முகம்

பால் வடியும் முகமும் பாங்கான
கொள்கையும் கொண்டவரை
கொல்ல வந்த பாதகனே-நீ
அவரைக் கொன்றதனால்
கண்டதென்ன சொல்?

எழில் உருவாய் இருந்த நீங்கள்
எளிதில் படமாக உறைவீர்கள்
என்று கணவிலும் நினையாதிருந்தோம்

துன்ப துயரம் என்றால் துயர் நீத்கி
துடுக்காய் சொல்ல வைத்தீர்களே
இன்று இத்துன்பத்தை எங்களுக்கு
தந்து சென்றதுமே என்ன?

கணவனின் கொள்கையை தன்கொள்கையாக
கொண்ட மனைவியிலும்
தந்தையின் குணநடைகளை
தனயன் பின்பற்றுவதிலும்
நான் உங்களைக் காண்கிறேன்

காலங்கள் கரைந்தோடினும்
உங்கள் கனவுகளை நிறைவேற்றிட
ஆசையம்மா இருக்கும் போது
பயம் வேண்டாம்

கண்கலங்க வைக்கும் உங்கள்
நினைவுகள் காலாகாலங்கள்
சென்றாலும்
எம் மனங்களின் கல்வெட்டுக்கள்.

கொழும்பு ஆசை மகள் 'நந்தா'

யாரைத்தான் நோக வைத்தாய்? யாரைத்தான் கைவிட்டாய் நீ, நான் பெற்றெடுக்காத என் தங்க மகன் மம்மி என்ற சத்தம் இன்றும் என் காதில் ஓலிக்கிறது என்றும் தோள் கொடுப்பாய் என்ற துணிச்சலுடன் நான் வாழ்ந்திருந்தேன். ஒற்றுமையே உன் நோக்கு. சில காலம் உன்னை எனது மகனாகத் தந்ததற்கு அந்த ஆண்டவனுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

Silent tears
Always a painful heartache many are the and forever
are the unforgettable memories of the one whom I loved so
dear unforgettable you'll alway. A precious treasure in my
memory the pain is too deep and silently I weep. I'll always
love you dearest son and look forward to the day when its
is time to join you and you'll be there to lead the
way.

மாமி (திருமதி த. வாமதேவன்)

மாமனாய் நான் வந்தேன்
தந்தையாய் நீ ஏற்றாய்
நன்பராய் நாம் வாழ்ந்தோம்
இவ்வுலகில் உன் கடமை நீ முடித்தாய்
கலையுலகில் நீ செயவிருந்த காரியத்தை உன் மனைவி நன்கறிவாள்,
செய்திடுவாள் - நிறைவேற்றிடுவாள்
உன்மகனை உன் போல வளர்திடுவாள்.
என் கடமை என்னென்று எனக்கே தெரியவில்லை
உன்புகழ் பாட விருப்பமில்லை
நீ என்ன கல்வளை பிள்ளையாரா?
என்மன நோயை மாற்றிவிட
உன்னை நான் மறக்கச் செய்!

மாமி (டாக்டர் த. வாமதேவன்)

"LETTER TO OUR COUSIN VINODHAN"

Our dear cousin

For a long time we had wanted to sit with you and spend a carefree, lazy few hours talking of "shoes and ships and ceiling wax, of cabbages and kings" We had in fact looked forward to such time, but being habitual procrastinators we never got down to it. We are all deeply sorry, we never had the pleasure of this "get - together". Most of all, because we were certain, that whatever you had say would have wrapped in your own unique brand of humour and wit. It would have been knowledge, tempered with experience, delivered without any semblance of patronage. Unfortunately it was not to be so, and believe us we deeply regret it.

Because compelling circumstances scattered us in different directions, to many countries we did not long share life together with you in the same community and country. Yet we all feel a closeness to you which is certain not derived from physical proximity. It stems from a special love, friendship and caring you had for us which perhaps goes beyond lives and minds. Your concern we know was not limited to your kith and kin. It transcended narrow family and, extended to touch those who needed assistance wherever they were.

Whether you are here with us physically or not, our friendship with you will surely last for a long time, because it was established at much deeper levels. We can see you chuckling, but you know it is true.

You had a vision of a society based on equality, justice and humanism, free from divisiveness and violence. We know how hurt you were when you saw suffering. How willing you were to take risks and make sacrifices, to make our home country a good and beautiful place it was meant to be. Unfortunately for all of us, others did not share your faith and vision. May be, you were too far ahead of them in this regard.

We can visualise you, standing among us, dressed in a simple sarong and shirt, your body quaking with laughter. narrating some humorous incident of the past, gesticulating and acting out the various characters involved. Those days can never return. But as GIBRAN says when you part from your friend, grieve not, for that, which you love most in him may be clearer in his absence, as the mountain to the climber is clearer from the plain. Now we understand how much you tower above your contemporaries.

Of course we will miss your charm and hospitality. your warmth and advice. but imagine how dreary it might have been had we not known you at all. We thank

God for bringing us together, brief, though it was, to enjoy one another's friendship.

The Bahavad Gita says, "THE WISE GRIEVE NEITHER FOR THE LIFE
THE DEAD, FOR BOTH LIFE AND DEATH SHALL PASS AWAY.

THE SOUL EXISTS BEYOND THOUGHT, BEYOND CHANGE, KNOW THAT IT IS AND CEASE FROM SORROW. These words have consoled bereaved man for centuries. They were spoken by the voice of God. We have faith in them. In this knowledge we rest, that you live, that you can see us and you can feel our love.

As time slips by, we all have to shed these garments of our bodies and pass on. We shall take with us nothing of that we possess, but only the good we have done, and the kindness we have shown to others. You have a large balance of these in your account.

In the Dharmapada it is said He who speaks words that are peaceful and useful and true-words that offend no one - him I call a Brahmin.

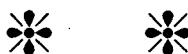
Good bye and Rest well, Brahmin

Rest well Friend

Rest well Cousin

We pray God keeps you on his lap, like he does our other loved ones who have gone ahead.

Your loving cousins in Australia and U.S.A.

சிலருக்கு கலவி இருக்கும் செல்வம் இருக்காது, செல்வம் இருக்கும் கலவி இருக்காது, கல்வியும் செல்வமும் இருக்கும் துணிச்சல் இருக்காது. ஆனால் இந்த முன்றும் ஒருங்கே பெற்றவர் திரு. விநோதன்.

வெற்றியின் இரகசியம்

ஒரு இருபது வயதுப் பெண் தன்னுடைய வயதான தாயையும் அழைத்துக்கொண்டு விநோவின் சண்டிலிப்பாய் வீட்டிற்கு வந்து தனக்கு ஒரு வேலை வேண்டும் அப்போது தான் தன்னையும் தாயையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளலாம். எனது தந்தை இறந்து விட்டார். நாங்கள் உங்களுக்கு வாக்களிக்கவில்லை. நாங்கள் வழக்கமாக வாக்களிக்கும் ஒரு கட்சிக்கே வாக்களித்தோம் என்றும் அப்பெண் சொன்னார். ஏற்கனவே தன்னுடைய ஆதரவாளர்களின் சில பெயர்கள் அரசாங்க வேலைக்கு சிபார்ச்சு செய்து கடிதம் ரெப் செய்து விநோதனுடைய மேசையில் இருந்தது. அதிலே திருத்தம் செய்து இப்பெண்ணைச் சேர்த்துக் கொண்டார். விநோதனுடைய கட்சிக்காரர்கள் இதை எதிர்தார்கள். உடனடியாக வேலை தேவைப்படுகிற ஏழைக் குடும்பம் இது. இதிலே நான் எந்த மாற்றமும் செய்யமாட்டேன் என்று கூறி, அந்தப் பெண்ணுக்கு வேலையும் பெற்றுக் கொடுத்தார். அந்த ஏழைத்தாய் கையெடுத்துக் கும்பிட்டார். இது தான் விநோவின் வெற்றியின் இரகசியம்.

தெரிந்து எழுதியவர் தினகரன் வரதராஜா

“மனித நேயமிக்க மாணிக்கம்”

செ. மாணிக்கவாசகர்

(முன்னாள் அதிபர் விவேகானந்தா மகா வித்தியாலயம்)

அமரர் குமாரசாமி விநோதன் அவர்கள் கல்வித்துறையின் மேம்பாட்டிற்கும் கல்வித்துறைப் பணியாளர்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்கும் ஆற்றியுள்ள சேவைகளில் சிலவற்றை இங்கு நோக்குவோம்.

மேல் மாகாணத்தில் 170 தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகள் உள்ளன. இவற்றில் கொழும்பு மாவட்டத்தில் மட்டும் 60 பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. கொழும்பு மாவட்டத்தில் வாழும் மக்களில் மூன்றிலொரு பங்கினர் தமிழ்பேசும் மக்களாவர். ஆனால் மேல் மாகாணக் கல்வி அமைச்சிலோ, கல்விக் காரியாலயங்களிலோ தமிழற்ற அலுவலர்களும் நிர்வாகிகளும் மிகக் குறைவாகவே உள்ளார்கள். இத்துடன் இவர்கள் தீர்மானங்களை எடுக்கும் அதிகாரமற்றவர்களாகவும் மேலதிகாரிகளின் கட்டளைகளையும் உத்தரவுகளையும் நிறைவேற்றும் சேவகர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதனால் தமிழ்மொழிப் பாடசாலை அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், பெற்றோரும் சொல்லொணாச் சிரமங்களை அநுபவித்து வருகிறார்கள். இவர்களுடைய பிரச்சனைகளுக்குச் சரியான தீர்வுகளைக் கொடுக்க முடியாதநிலையில் தமிழ்பேசும் அதிகாரிகள் இருப்பதால் இவர்கள் நேரடியாக மேல்மாகாணக்

கல்வி அமைச்சரிடம் செல்லவேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

மேல் மாகாணத்தில் முதலமைச்சரே கல்வி அமைச்சராகவும் இருந்து வருகிறார்கள். எமது மேல்மாகாண சபையில் முதல் அமைச்சர் பொறுப்புக்களை ஏற்றிருந்த கௌரவ சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா, அமரர் மொறிஸ் ராஜபக்ஷ் ஆசியோர் மிகவும் எளிமையானவர்களாகவும் மக்கள் சேவையை தமது முழுமுச்சாகக் கொண்டவர்களாகவும், மக்களுடைய பிரச்சனைகளை அறிந்து அவற்றிற்குப் பரிகாரம் அளிப்பதற்கு மிகுந்த ஆவர்வமுடையவர்களாகவும் இருந்துள்ளார்களன்பது உண்மையே. இருந்தபோதிலும் வேலைப் பழுமிகுந்த முதலமைச்சரை தமிழ் பேசும் மக்கள் நேரிற் சந்தித்து உரையாடுவதற்கு நாட்டில் இன்று நிலவும் பந்தோபஸ்ததுச் சூழ்நிலையும், மொழியறிவும் பெரும் இடையூறுகளாக இருந்து வருகின்றன.

முக்கியமாக வட மாகாணத்திலிருந்தும் கீழ் மாகாணத்திலிருந்தும் இடம்பெயர்ந்து வந்துள்ள தமிழ்பேசும் மக்கள் அனுபவித்து வரும் துன்ப துயரங்களுக்கு எல்லையே இல்லை. பாதுகாப்பின் பெயரில் கேள்வி முறையற்ற கைதுகள், குற்றப்பத்திரம் தாக்கல் செய்யப்படாத நிலையில் நீண்ட கால சிறை வாசங்கள் பொட்டுவைத்த காரணத்திற்காகவே பொலினிற்குக் கொண்டு செல்லப்படும் அவலங்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் நாம் அமரர் குமாரசாமி விநோதன் அவர்களை நினைத்துப் பார்க்கிறோம்.

நான் கொழும்பிலுள்ள பிரபல்யமான பாடசாலையொன்றில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் பாடசாலை நிர்வாகம் சம்பந்தமான பல பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இவற்றிற்குத் தீர்வுகாணும் பொருட்டு அமரர் விநோதனை அனுசியபோதெல்லாம் மனமுவந்து உதவிகள் புரிந்தார். எந்நேரத்தில் அவருடன் தொடர்புகொண்டாலும் இன்முகத்துடன் எம்மை வரவேற்று பொறுமையுடனும் புன்முறைவுடனும் பிரச்சனைகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றிற்குப் பரிகாரம் தேடித்தருவார். அவர் கொழும்பிற்கு வெளியே செல்லும் காலங்களிற்கூட உரியவர்களிடம் தொடர்புகொண்டு எமது பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு பெற்றுத்தருவார்.

மேல் மாகாணத்திலுள்ள தமிழ்பேசும் ஆசிரியர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக முதலமைச்சரும் கல்வியமைச்சருமான அமரர் மொறிஸ் ராஜபக்ஷ் அவர்களை கல்வி அதிகாரிகளுடன் ஆசிரியர்களிடமே கூட்டிவந்து வட கொழும்பிலுள்ள பாடசாலையொன்றில் குறைபாடுகளைக் கேட்டறிந்து உடனுக்குடன் பரிகாரம் காணச் செய்தமை என்றென்றும் நினைவு கூரத்தக்கது.

பொறுமை, புன்னகை, புரிந்துணர்வு, பரிவுபகாரம் என்பவை அமரர் விநோதனின் அணிகலன்களாகத் திகழ்ந்தன. அவர் விட்டுச் சென்ற இடத்தினை சகல வழிகளிலும் அவருக்கு உறுதுணையாகவிருந்த திருமதி ஜெயந்தி

விநோதன் அவர்கள் நிரப்பவேண்டுமென விழைகின்றோம். தமிழ் பேசும் பெண் குலத்திற்கும் இவர் தலைவியாகத் திகழுவேண்டுமென்று வேண்டுகிறோம். இதற்கான சகல தகுதிகளும், திறமைகளும், தொடர்புகளும் அவருக்கு உண்டு. இதன் மூலம் மட்டுமே அமரர் விநோதன் விட்டுச்சென்ற பணிகள் தொடரப்பட முடியும்.

விநோமா உறங்கவில்லை

எப்ரல் 28 இரவு நான் உறங்கிக் கொண்டு இருந்தேன் அழுகுரல் கேட்டு அதிர்ந்து எழுந்தேன். ஆச்சரியத்தில் எழுந்த என்னை அழுகுரலை அரவணைத்த அம்மா வினோமாமா இறந்துவிட்டார் பிரசாந் என்றார். இது கனவா அல்ல நினைவா என்பதை ஊகிக்க முடியவில்லை. இது நிட்சயம் உண்மையாக இருக்காது என் என் உள்ளம் கூறியது. ஆனால் அது உண்மை ஆகிவிட்டது. என்னை பொறுத்தவரை வினோமாமா உறங்கவில்லை உயிருடன் தான் இருக்கிறார்.

அன்று 1988 நான் சிறுபிள்ளை முதன் முதலில் இலங்கைக்கு வந்தேன். வினோமாமா ஆசை ஆகவும் அன்பாகவும் அள்ளி முகந்தார். அவரது அன்பைக் கண்டு பூரித்தேன். அவர் என்னை என் தாத்தாவுக்கும், அம்மம்மாவிற்கும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். இலங்காபுரியின் பல இடங்களை காட்டி மகிழ்ந்தார். கனடாவில் பிறந்த எனக்கு அழகியபுரியில் ஆசை வந்தது. “வினோமாமா இங்கயே உங்களுடன் இருந்திடவா? எனக் கேட்டேன் அவரின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இருக்கவில்லை. “இருந்திடேன்” என்று விட்டார் அம்மா தான் விடவில்லை.

மீண்டும் 1990ல் தாத்தாவின் சுகவீனம் அறிந்து வந்தபோது யாழ்ந்தகரை எனக்குக் காட்டினார். கல்வளை பிள்ளையாரில் காதல் கொள்ள என்னை வைத்தார். மீண்டும் 1990ல் ஸண்டனில் சந்தித்தோம். அங்கே எனக்கு ஆசையுடன் நிறைய உடுப்புகள் அனைத்தையும் வாங்கித் தந்தார். அதே ஆண்டு கனடாவிற்கு வந்தார். எனக்கு ஒரே கொண்டாட்டம் என் நண்பர்கள் யாவரையும் அறிமுகம் செய்துவைத்தேன். “உனக்கு இப்படி ஓர் மாமா சிடைத்தது அதிர்ஸ்டசாவிடா” என்றார்கள்.

1994ல் இறுதியாக சந்தித்தேன். தற்போது என் இதயம் ஏங்கிற்று. சாதாரண ஆளிவிருந்து பிரதம மந்திரிவரை அறிமுகம் செய்த அவரின் அன்பை எண்ணி எண்ணி ஏங்குகிறோம். என் தாகம் தீருமோ? அதையார் ஈடு செய்வார் எனி எனக்கு. வினோமாமா ஒவ்வொரு முறை என்னை சந்தித்தபோதும்

புது புது மணிக்கூடு எனக்குப் பரிசாக தருவார். இப்போ ஒவ்வொரு நிமிடமும் அவர் நினைப்பு என் உள்ளகத்தே உதிர்ந்த வண்ணம் உயர்ந்து என் நெஞ்சில் நிற்கும் என் வினோமாமா எப்ப எனி காண்பேன் என்று எண்ணி ஏங்கும் என் இதயம் வாடும், என்று எனி காண்பேன். அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய கல்வளையானை வேண்டி மண்டி இட்டு நிற்கும் மருமகன் நானே.

- பிரசாந் பரமநாதன். -

அரசியலுக்கு அப்பால் விநோதன்

ஸ்ரீமான் குமாரசுவாமி விநோதன் அவர்களை எனக்கு ஓர் அரசியல் பிரமுகராகத் தெரியாது. ஆனால் சிறந்த இனப் பற்றுடைய சமூகத் தொண்டராக இறைபக்தி நிரம்பிய சிறந்த பக்திமானாக, கலா இரசிகராக, தர்ம சிந்தனையாளராக மட்டுமே யான் நன்கு அறிவேன்.

1970 களில் மாணிப்பாய் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், சண்னாகம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தலைவராக இருந்தார். அப்பொழுது ஒரு இளைஞன் இருபத்திரண்டு வயது தான் இருக்கும். தன் கடமையை ஓய்வு உறக்கமின்றி இரண்டு அலுவலகங்களுக்கும் சென்று கவனித்து வந்ததை யான் நன்கு அறிவேன். இரண்டு ஸ்தாபனங்களும் பெரு லாபம் கண்டு விளங்கியதும் இவர் தம் விடாழுயற்சியே எனலாம்.

இக்கால கட்டத்தில் யான் ஈழநாடு பத்திரிகையின் விளம்பரப் பிரதிநிதியாக யாழ்ப்பாணத்தில் கடமையாற்றினேன். பிறந்த மன்னில் சிறந்த முறையில் வளர்ந்து வரும் பத்திரிகைக்கு அதன் வளர்ச்சி கண்டும் தனது சங்கங்களின் லாபம் கருதியும் தாராளமாகப் பலனுள்ள விளம்பரங்களைத் தந்துதவினார். இதனால் சங்கங்கள் பலனைக் கண்டது. எமது ஈழநாடு பத்திரிகை வளர்ச்சியைக் கண்டது. ஏன் யான் கூட என் வாழ்க்கைக்கேற்ற பலனைக் கண்டேன்.

இது மட்டுமல்ல இனப்பற்றுடையவராகத் தமிழ் மக்களுக்கு உரிய சுதந்திர தாகத்தில் தனது வழியில், தனது சிந்தனையில் சரியெனப்பட்ட வழியில் உதவிகள் புரியத் தான் சார்ந்த கட்சியினுடாக முயற்சிகள் பல மேற்கொண்டார்.

இறுதி முடிபுகாலம் விதியின் சோதனையாக மாறிவிட்டது. யாரை யார் நொந்தும் பலனில்லை. வாழ்க்கையின் நியதி அதுவாகிவிட்டது. கலையார்வம் மிகக் மனித நேயன் திரு. குமாரசுவாமி விநோதன் தன்னையே கலைக்கென அர்ப்பணித்த தூய மனிதர்.

நல்லவர்கள் இவ்வுலகில் நெடுங்காலம் வாழ்வதை விரும்பாத இறைவன் தன் சேவைக்கென அவர்களை ஆவலுடன் அழைத்துக் கொள்வதாகவே மனித வாழ்வில் காணக்கூடியதாக தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருந்து வருகிறது. அதுவே

மனித நேயன் திரு. விநோதன் அவர்கட்டும் கிடைத்த இறையழப்பென ஏற்று, மண்ணுலகில் நாங்களும் நிலையாக வாழப்போகிறவர்கள் அல்லர் என எம் மனதைத் தேற்றி அவர்தாம் விட்டுச் சென்ற பணியைத் தொடர்வதே மேல்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

அன்பன்,

வை. கங்கை வேணியன் ஜே.பி.(அ.இ.)

தலைவர்

அசில இலங்கை கண்ணதாசன் மன்றம்

ஓரு சிறு சம்பவம்:-

ஓரு நாள் யான் சழநாடு நல்லூர்த் தேர் விளம்பரத்துக்காக மாணிப்பாய் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் காரியாலயத்துக்குச் சென்றேன். ஐயா அவர்கள் அங்கு இல்லையென அறிந்தேன். கண்ணாகம் அலுவலகத்துக்குச் சென்றுவிட்டதாகக் கூறினார்கள். அங்கு மீண்டும் சென்றேன். அங்கும் ஐயா அவர்கள் இல்லை. மறுநாள் மீண்டும் மாணிப்பாய்க்குச் சென்றேன். ஐயா அவர் புன்முறைவுடன் வரவேற்றார். “நேற்றும் வந்து அலைந்து விட்டார்கள் என அறிந்தேன்” இவ்வருடம் முழுப்பக்க விளம்பரமாகத் தந்து உதவி செய்யச் சிபாக்க செய்துள்ளேன் மனைஜரிடம் பெற்றுச் செல்லுங்கள் என்றார். என்ன மனிதனேயன் தன் திறந்த உள்ள மனப்போக்கு?

**PARA XPO PRODUCTS P.V.T
No.66, Pradise Ferry Road, Colombo-12.**

தொழிற்சாலை அதிபராக இருந்து எமது கஸ்டங்களையும், துண்பங்களையும் போக்கிவந்த எங்கள் அன்புத் தந்தை, மனிதனேயன், ஏழைகளின் தோழன் கலவளையில் பிறந்த குமாரசுவாமி விநோதன் அவர்கள் எம்மை எல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகி விட்டது. அவர் எமக்கு செய்த உதவிகளை நாம் கணக்கில் எடுக்க முடியாத அளவிற்கு செய்துள்ளார். அவருடைய ஆத்மா நல்ல முறையில் சாந்தியடைய வேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

நன்றி

இப்படிக்கு

தொழிற்சாலை பொறுப்பதிகாரி

தொழிலாளர்கள்

OUR BOSS

Cheerfulness, Sympathetic, Benovelance, Placability, For bearance are some of the words that comes to my mind when I think of our Boss.

Yes, his sudden demise under tragic circumstances is not only felt by his family but by all with whom he associated even for a short period especially by our office staff.

We all miss his cheerful voice, his optimism and his sence of humour which used to keep us through rough time in a hard working day. He is a friend of a human race. He was very understanding. when I resigned my job to sit for my examination in the middle of the month, he did not hesitate or get angry, on the contrary he wished me and gave me my full month salary to which I was not entitled

His approch towards any problem was very pragmatic. He always respected the truth. He was always reluctant to punish his employees or others. So let us follow his forgiving and forbearing nature and carry on from where he left.

K.Gowthamay

9ம் மாத நினைவுக் கலா நிகழ்வில்

திரு. தங்கத்துரை

விநோதன் ஒரு விநோதமான மனிதன்

தனது அரசியல் செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்தி பிறர் நலன் நோக்கி சிறந்தமுறையில் செயலாற்றி தன்னிடம், உதவிகள் கோரி வருபவர்களை கட்சிபேதம் பாராது உதவி வழங்கியவர். இவரிடம் வந்தவர்கள். வெறுங்கையுடன் திரும்பியது கிடையாது.

வாய்ப்பு, வசதிகள் நிறைத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தபோதும் வறுமையின் வடிவத்தை நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தவர். பசி என்று வந்தவர்களை புசி என்று வழங்கிடும் பண்பாடு இன்றைய நவநாகரிக வாழ்க்கை முறையிலும் கூட விநோதன் அவர்களை விட்டு நீக்கியதில்லை மாற்று அரசியல் கருத்துக்களை வரம்பு மீறிய விதத்தில் தாக்காது தகர்க்காது. ஜனநாயக மரபின் அடித்தளம் மாற்றுக் கருத்துக்களையும். மதித்துச் செயலாற்றுவதே என்ற சிறந்த கோட்பாடென்று செயலாற்றியவர். அரசியலிலே தப்பான குரோதம் மேலோக்கிய சூழ நிலைகள் உருவாக்கிய பொழுதிலும் கூட ஆத்திரத்தோடு சர்ச்சிக்காது அடக்கமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் கருத்துக்களைக்

கையாளும் பண்பு அவரது பாங்காக அமைந்திருந்தது. அரசியலின்மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற செல்வாக்கினைக்கொண்டு தன்னையும், தன்னைச் சார்ந்தோரையும் வளர்த்துக் கொள்பவர்களின் மத்தியில் அவர்மாறு பட்ட ஒருவராக காணப்பட்டார். தனது கட்சி கோலோச்சிய காலத்தில் சிறப்புக்களையெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு அது வீழ்ச்சியுறும் காலத்திலே கட்சிமாறி தன்னத்தனியாக தன்னை வளர்த்து கொள்ளும் அரசியல் முறை அவருக்குத் தெரியாத ஒன்றாகும்.

அரசியல், பொது வாழ்க்கை என்ற ஓய்வற்ற சூழ்நிலையிலும் கூட கலைத்துறையிலே நிம்மதியும் ஆர்வமும் ஈடுபாடுடையவராகவும் காணப்பட்டார் ஆர்வமுள்ள அடையாளம் காணப்படாத கலைஞர்களை தேடிப்பிடித்து தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் வெளிஉலகிற்கு கொண்டு வந்து முத்திரையும் முகவரியும் பெற்றுக்கொடுத்தார்.

தமது கட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்ததும் எதுவித பதவிகளையும் ஏற்கமறுத்து இலட்சியத்திற்காக உழைத்து சிறந்த பண்பாளராக திகழ்ந்தார்.

“நம்பநட நம்பிநடவாதே ” என்பதுதான் பழமொழி. நம்பநட, நம்பிநட என்பதுதான். வினோதன் அவர்களின் நடைமுறை. யார்பொருட்டும் தீங்கு நினைக்காதவர். தமக்கு ஒருவரும் தீங்கு செய்யமாட்டார்கள் என்ற தோரணையில் வாழ்ந்தவர். அவரது நினைப்பு நூறுவீதம் உண்மையாக அமைந்து விடவில்லை. அகால மறைவுக்கு ஆளாகிவிட்டார்.

எனது சிறந்த நண்பர்களில் ஒருவராக விளங்கிய திரு. வினோதன் அவர்கள் இழப்பை வேதனையோடு நினைவு கூருகின்றேன்.

அருளாசலம் தங்கத்துரை
பாரஞ்மன்ற உறுப்பினர்
திருகோணமலை மாவட்டம்

தமிழ் மக்களை ஐக்கியப்படுத்தி தமிழ் மக்களிற்கு உற்சாகத்தைக் கொடுத்து முதுகெலும்பு வளைந்து கூனிக்குறுகி இருக்கின்ற நாங்கள் பின்பு ஒரு பட்டமாவது அடித்துப் பூட்டி இறுக்கி நிமிர்ந்து நிற்கும் அளவில் இந்த ஜனநாயக அரசின் ஜனநாயக போக்கை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்.

சிங்கள், முஸ்லீம் மக்களை அணுகி அவர்களுக்கு நாம் இதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய அதி முக்கிய கடமைப்பாடாக கொண்டிருக்கின்றோம்.

-வினோதன்-

பேசும் நினைங்கள்

செழியன் ஜே. பேரின்பநாயகம்

சந்தன மரங்களின்
 சோலை தனிலே
 நான் ஒரு மனிதன்
 நடந்தேன் ஒரு நாள்.

அங்கே!

விநோ என அழைக்கும்
 விருப்பின் மனிதன்
 உலாவி மகிழ்ந்தான்

அவனோ!

ஊரவர் அறிய
 அடக்கத்தின் சாயல்
 அருமையாய் சிரிப்பான்
 பெருமையே இல்லை
 -வீண்
 பிதற்றலுமில்லை
 நானதை அறிந்த நாள் முதல்
 -அவனின்
 அடிமையாய்ப் போனேன்
 நல்ல, நண்பனுமானேன்.

முழுமையாய் நகரம்
 ஓசையின் நாதம்
 சுடுமையாய் வண்டி
 வாகன நெரிசல்
 வீதியில் அங்கே நடந்திடமுடியா
 செய்வதறியா திகைத்தே நின்றேன்

நாளது முழுவதும் ஓயாச் சத்தம்
 என்று நான் கடப்பேன்-என்ற ஏக்கம்
 கொள்ளுப்பிடிடியின், பக்கம் நடப்பேன்
 குறையாதா? கார்கள் எனக்குள்ளே
 -கேட்பேன்

எழுத்துக் குடும்பம் ஒரு குழு சேர்ந்தது
 எச்.எம்.பியும் வந்தே இணைந்தார்
 சட்டம் பயிலும் நன்பனைப் பார்க்க
 சட்டமாணவர் அஷ்ரபும் வருவார்
 அம்மாச்சி அருகில் அமர்ந்தே இருப்பார்
 துரையும், புவனமும்-தொலைபேசியில்
 அழைப்பு வந்திடும்
 வருவோம் என்ற வார்த்தைக்கு மேலர்
 இல்லை என்ற
 சொல்லே இல்லை

எழுத்துக் குடும்பம் ஒரு முகம் ஆனது
 இலக்கியம் இன்தமிழ் சவைபட அலசி
 மகிழ்ந்த நாட்கள் மறக்க முடியுமோ

விநோவின்-வீடு ஒரு 'சங்கப்பலகை'
 தமிழைக் கற்றோர் பலரும் வருவர்
 கலகலப்பாகும் கலைஞர் வருகையால்

இப்படிக் கொத்த இனிய குடும்பம்
 என்னைக் கடந்த நாட்களை என்னி
 இன்றும் நினைவை மீட்டுப் பார்க்கிறேன்.

விநோ!
 என் நன்பா!
 நீ சாகவில்லை,
 சாகவும் மாட்டாய்
 விதியோ உன்னை அழைத்துச் சேர்த்தது
 இல்லையென்றால்
 சதியோ உன்னைச் சரிய வைத்தது
 அறியேன் நன்பா!
 அவனே அறிவான்!

அண்ணலும் நோக்கினான் அவரும்.....

ஆர். சிவகுருநாதன் (சட்டத்துறை)
முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர்

சட்டக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த திரு. குமாரசுவாமி விநோதனுக்கு ஒரு கோஷ்டமியே பக்க பலமாக இருந்தது. மெய்க்காவலர்கள் போல இவர்கள் நின்றார்கள். தமிழ் மன்ற தேர்தல் என்றால் என்ன, சுற்றுலா கேள்க்கை என்றால் என்ன, விவாத போட்டி என்றாலென்ன இக்கோஷ்ட திரு. விநோதனுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. சிங்கள மாணவர்களும் பேராதரவு அளித்து வந்தார்கள். இதனால் எந்தச் சிக்கலையும் விநோதன் சமாளித்து வந்தார். அவருக்கு எதிர்ப்புகள் இருக்கவில்லை.

திரு. விநோதன் தமிழ் மன்றத்தலைவரானாலும் இவர் தலைமையில் மன்றம் பலவற்றைச் செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் என்ற வகையில் நானும் வீரகேசரி ஆசிரியர் திரு. சிவப்பிரகாசமும் எமது ஆதரவை பசிரங்கமாக்கவில்லை.

பரி. சுப்பிரமணியம், நந்தகுமாரன், ரங்கன் தியாகராசா, கந்தையா ஜெயகிருஸ்னன், புத்தளம் இப்பால் போன்றவர்கள் பசிரங்கமாகவே இயங்கினர். அவ்வேளையில் ஒரே வகுப்பில் பயின்ற காலஞ்சென்ற பருத்தித்துறை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் துரைரத்தினம் கூட விநோதனுடன் நட்புறவு கொண்டே இருந்தார். வயதில் இளையவரான விநோதன் தோற்றத்தில் இளையவர் என்று எவரும் சொல்லி விட மாட்டார்கள். நடை உடை பாவனை எல்லாம் ஒருங்கே பெற்றிருந்தார். இக்கோஷ்டமியுடன் விநோதன் முஸ்பாத்தியாகவே இருப்பார். என்றாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய மதிப்பை அவர் கொடுக்கத் தவறியதே இல்லை.

தமிழ் மன்றத்தில் பிரச்சினைகள் எழும். இடியப்பச் சிக்கல் என்று வர்ணிப்பார். ஆனால் எந்தச் சிக்கலையும் சமர்த்தியமாகத் தீர்க்கும் திறன் விநோவிற்கு இருந்தது.

படிப்பில் மகா கெட்டிக்காரர். படிப்பில் கூட தமது திறமையைக் காட்டி படியாமல் பாஸ் பண்ணும் அபூர்வ திறமை படைத்தவர். சிறந்த ஞாபகம் இருந்தமையே இவரது வெற்றிக்குக் காரணம்.

விரிவுரைகளுக்கு கிரமமாக வரமாட்டார். பிறரின் நோட்ஸ்களை வாங்கிப் படிப்பார். ஒரு முறை படித்தால் போதும் மூளைக்குள் பதிந்து விடும். பர்ட்சையில் சித்தியும் அடைந்து விடுவார்.

சங்கீதப் பிரியர் விநோதன். விரிவுரையாளர் வரத் தாமதமானால்

கச்சேரியை ஆரம்பித்து விடுவார். சிவப்பிரகாசம் “அன்பே வா அழைக்கும் தென்றல்” என்ற பாட்டைப் பாடியதும், மீண்டும் பாடச்சொல்லுவார். நான் கூடப் பாடியிருக்கிறேன். வயது வித்தியாசம் இருந்தபோதிலும் எமது சகாபோல நடந்து கொள்வார். இவரின் தொடர்பால் எமக்கும் இளமை பெயர்ந்தது. இத்துணை ஆதரவைப் பெற்றிருந்தும் கல்லூரியில் பெண்கள் மீது நாட்டம் கொள்ளாமலேயே இருந்தார். இவரை ஒரு நல்ல பிள்ளை என்றே பெண்கள் குறிப்பிடுவார்.

விநோதன் அழகானவர், பணவசதி படைத்தவர். அரசியல் செல்வாக்கும் இவருக்கு இருந்தது, இருந்தாலும் ‘பிரமச்சாரி’ கோலம் பூண்டு இருந்தார். பலர் இவரது அன்பைப் பெற்றுமிடியாது இருந்ததையும் நாம் அறிந்தோம். ஆனால் ஆணைக்கும் அடி சறுக்கும் தானே. ஒரே ஒரு ஆள் மட்டும் இவரது விரதத்தைக் குழப்பக் கூடியதாக இருந்தது.

“அன்னலும் நோக்கினான்
அவனும் நோக்கினாள்”

அப்பெண் யார் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? சாட்சாத் எங்கள் ஜெயந்திதான்.

அரசியலால் புகழ்பெற்றோர் பலர். அரசியல் புகழ்
பெற்றது ஒரு சிலரால் தான்.

இந்த நாடு ஐக்கியப்பட்ட நிலையில் ஒன்றுபட்டு இருக்க வேண்டுமானால் சமாதானம் ஒன்றுதான் அதைக் காப்பாற்ற முடியுமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஒரு பிரிவினர்கள் மாத்திரம், படித்தவர்கள்மாத்திரம், புத்திஜீவிகள் மாத்திரம், இந்த சமாதானத்தை கொண்டுவர முடியாது. பொதுஜன முன்னணிக்கு சமாதானத்தைச் சதாகாலமும் நினைவுட்ட வேண்டிய தேவை சமாதானத்தைப் பற்றி அவர்களுக்கு ஒரு சூழலை உருவாக்க வேண்டிய தேவை, படித்தவர்களுக்கும், பத்திரிகையாளர்களுக்கும், அரசியல் தலைவர்களுக்கும் உண்டு. அந்த வகையில் சிறு சிறு குழுக்களாகப் பல்வேறு பகுதிகளில் சமாதானத்தைப் பற்றிக் கருத்தரங்குளை நடாத்தி வருகின்றோம்.

-விநோதன்-

23.01.1995
(Sasakawa)

KUMARASWAMY VINODHAN

"Greater love than this no man hath, but that he laith down his life for his friend"

On that sad and fateful Friday, 28th April 1995, Vinodhan Kumaraswamy shed his last drop of blood for his friend - the country and its people he loved and served.

He was my Boss and yet my friend, but no, he was more than a Brother to me. Kind and gentle, soft spoken but with an outgoing personality, he was a human being with divine Qualities which are very rare in this avaricious world. He was unselfish and generous to a fault. He was a businessman but yet a gentle man to the finger tips. He was a politician, but a politician par excellence. His politics was not to gain positions for himself and his family but to serve the country and its people with dedication. This he did till evil forces decided to extinguish his life so that they would be free and unsheltered to serve their own ignominious ends.

O Brother, you are physically no more with us but your spirit will always be with us to guide us in the difficult tasks ahead in the straight and narrow path.

S. Ranjith

யாருடைய சொந்தக்காரன்?

மனைவி தன்னுடைய கணவன் என்று உரிமை பாராட்டலாம். மகன் தனது அப்பா என சொந்தம் கொண்டாடலாம். மாதகல், சண்டிலிப்பாய், மானிப்பாய், தெல்லிப்பளை எமது சொந்தக்காரர் என்று சொல்லலாம். விநோதன் இவர்களுக்கெல்லாம் சொந்தக்காரன் இல்லை. உலகம் முழுவதும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு குரல் வெளியே வரமுடியாது வாடுகின்ற ஏழை மக்களுடைய சொந்தக்காரன் அவர்.

(31ம் நாள் நினைவு மலரிலிருந்து)

ஓரு சில குண்டுகள் வெடிப்பதனால்
சமாதானப் பேச்சு பின் போடப்படுமானால்
அயிரம் குண்டுகள் வெடிப்பதை யாராலும்

தடுக்க முடியாது

-விநோதன்-

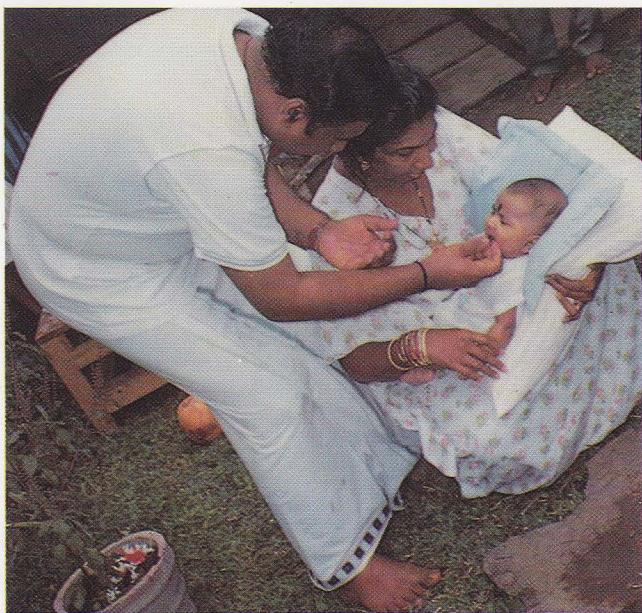
விநோதன் தாய் மாமன் பால சிங்கம் குடும்பத் தினருடன். இது வும் கடைசி சுற்றுப்பயணத்தில்

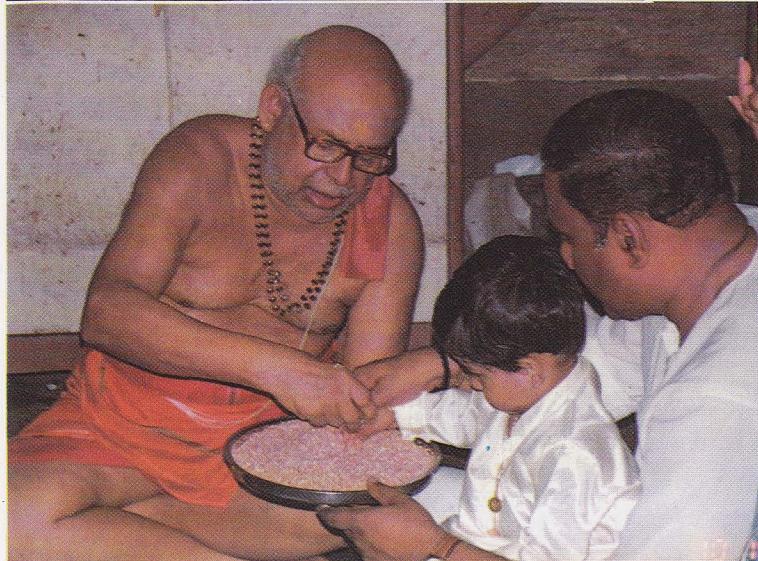
தன்னுடைய மிக பபெரிய வேலை ப்பழுவின் மத்தி யிலும் தன் னுடைய குடும்பத்த வரையும் தமிழ் கலாச்சார பண்பாடுகளையும் என்றைக்கு மேற்கூராக வரவார். விநோதன். துமிழர் திருநாளாம் பொங்கல் விழியக வானுக்கு பொங்கிப் படை க்கும் பணியில் விநோதன்.

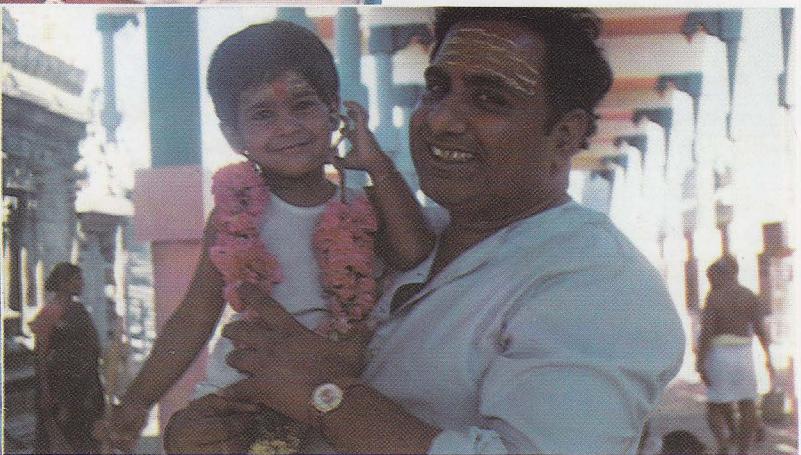
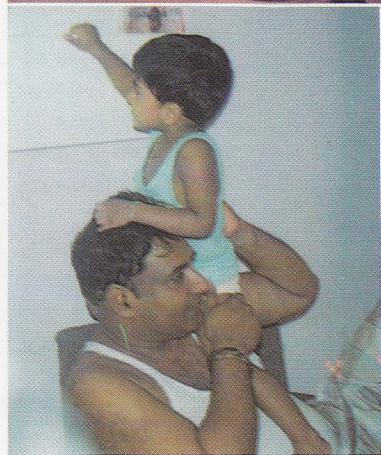
இவர் வாழ்வில் முக்கிய திருப்புமுனை யை கொண்டுவந்த மகனின் துடக்குக் கழிவன்று தன் எதிர்பார்ப்புகள் ஆசைகள் யாவையும் தங்கத்துடன் இழைத்து மகன் கழுத்தில் போடுகிறார்.

மகனிற்கு முதற் சோறு பெருமையுடன் ஊட்டினார். தன் பண்பையும் அதனுடன் சேர்த்தே ஊட்டினார்.

மகனுக்கு ஏடு தொடக்கு வதற்கான பாரம்பரிய நடை முறைகள் பொன் னம் பலவாணேஸ்வரர் கோயில் ஸ்ரீ குஞ்சிதபாதக்குருக்கஞ்சன்.

தந்தை மகனை அவயத்திலே முந்தியிருக்கச் செய்கின்ற முயற்சியில்.

மகனைக் கடைசியாக இந்தியக் கோவில் எல்லாம் கொண்டு சுற்றுப்பயணம் செய்த போது பழநியில் எடுத்தது.

OUR CHAIRMAN

My Boss Mr. Vinodhan Kumarasamy was a well educated, helpful person. He was giving his services ungrudgingly to all people irrespective of Caste, Creed and Race, rich or poor.

I have known him only for a short period of time, but during this period I have come to understand him as a very sincere and God - fearing person.

If someone had any problem he would laugh and help him to solve the problem. He never used harsh words at any one.

He was a very peace loving person, but he was very cruelly assassinated on the 28th April 1995. This was indeed a very unfortunate day for all of us. We still continue to miss him and his memory will always be with us.

Buddhika Chandani Neththikumarage.

• • • • • • • • • • • • • • • • •

“முகத்துக்கு வாக்கு”

1970 களிலே உடுவில் தொகுதியில் விநோதன் சூமாரசவாமி ஒரு சயேட்சை வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார், திருவாளர்கள் தர்மவிங்கமும், சிவனேசனும் கூடவே போட்டியிட்டார்கள். வீடு வீடாக நாங்கள் வாக்கு வேட்டையில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையில் வாக்கு இல்லாத பெருந்தொகையான சிறுவர் சிறுமியர்கள் கோழிமிட்டபடி எங்களைத் தொடர்ந்து வருவார்கள். ஒரு வீட்டிலே நாங்கள் படிக்கட்டிலே ஏறியவுடனேயே கும்பிட்டு “போட்டு வரும்படி” சொன்னார்கள். நாங்களும் போகத்தான் வந்தனாங்கள் இது விநோதனின் வழக்கமான ஒரு கோழும்) என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்து விட்டோம். இன்னொரு வீட்டிற்குப் போனோம். அவர்கள் வாக்களிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன விதத்திலிருந்து எமக்கு வாக்கு சிடைக்காது என்று தெரிந்துவிட்டது. ஆனால் அந்த வீட்டிலிருந்து ஒரு இளம் பெண் நேரடியாக விநோதனிடம் வந்து என்னுடைய வாக்கு நிச்சயமாக உங்களுக்குத்தான் என்று சொன்னார். அத்தோடு நில்லாது உங்களுடைய கொள்கைகளுக்காக அல்ல இந்த வாக்கு என்றும் சொன்னார். உங்களுடைய குழந்தை முகத்துக்காகவே நான் வாக்களிக்கிறேன் என்றும் சொல்லிமுடித்தார்.

ஏழாலை மேற்கு
சன்னாகம்

திலகவதி

பசுமையான அந்த நினைவுகள்

அப்பொழுதெல்லாம் நான் “சுதந்திரன்” பத்திரிகையில் அரசியல் சம்பந்தமாகவும் எழுதுவதுண்டு. இலங்கையருக்கு ஆதரவாக நின்றுகொண்டு அமரர் குமாரசவாமி விநோதன் அவர்களையும் விமர்சித்ததுண்டு. இதெல்லாம் வினோதன் அவர்களுக்கும் தெரியாததல்ல. இருந்த போதிலும் நாம் சந்திக்க நேர்ந்தபோதெல்லாம் “அது” பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபடுவதை தவிர்த்து, இனக்கமான நமக்குள் உடன்பாடானவைகள் பற்றியே பேசிமகிழ்வார்.

அச்சமயத்தில் எனது கிராமத்திலே காந்தியடிகளின் பெயரால் எனது தலைமையில் ஒரு மன்றம் இயங்கி வந்தது. அதன் சிறப்பு விழாக்கள் அனைத்திலும் இலங்கையருடன் திரு. விநோதனையும் கலந்துகொள்ள வைத்திருக்கிறோம். அவரும் இவர் இலங்கையரின் ஆள். இருவரையும் மோதவிட்டு அரசியல் லாபம் தேடவிரும்புகிறார். என்ற சிலரின் குற்றச்சாட்டுக்களையும் பொருட்படுத்தாது கலந்துகொள்வார். ஆரோக்கியமான அரசியல் வளர்ச்சிக்கு இதுபோன்ற விழாக்கள் உதவும் என்ற இலங்கையரின் கருத்தினையே இவரும் கொண்டிருந்தார். எதிரும் புதிருமான அரசியல் வாதிகள் “மைக்கில்” மோதிக்கொண்டாலும் மேடையில் அஞ்சுகருகே அமர்ந்திருந்து கலந்துரையாடிக் கொண்ட காட்சிகளை இன்னும் நான் நினைத்து மகிழ்வதுண்டு.

அது மட்டுமல்ல அப்பொழுதெல்லாம் எமது மன்ற வளர்ச்சிக்காக இலங்கையர் செய்தது போன்ற உதவி ஒத்துழைப்புக்களை இவரும் செய்தார் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சன்னாகம் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் தமது பகுதியிலுள்ள சிறந்த அமைப்புக்களில் ஒன்றாக எமது மன்றத்தையும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொரவப்படுத்தியுள்ளார்.

திரு. விநோதனின் மனிதாபிமான மாண்பும் வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமைகளுடு பழகும் விழுமியமும் தாம் அவரது மறைவுக்குப் பின்பும் அவர் புகழ் விளங்கக் காரணம் எனலாம். வாழ்க அவர் புகழ்.

சங்குவேலி

பொ. சண்முகநாதன்

இந்த மண்ணில் ஆயிரம் மலர்கள் அனுதினமும் பூத்துக் குலுங்கி உலர்ந்து உதிர்கின்றன. ஆனால் உதிர்ந்து விழும் ஒவ்வொர் மலரிலும் ஆயிரம் ஆயிரம் மலர்கள் பூக்கும்:

-ஒரு கவிஞர்-

ஏவல் பேய்

ஏழாலை மேற்கில் தம்புவத்தை என்கின்ற இடத்தில் ஒரு வீட்டில் விநோதன் தலைமையில் ஒரு கருத்தரங்கு நடந்தது. கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது சரமாரியாகக் கற்கள் வந்து விழுந்தன. கூட்டம் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டேயிருந்தது. வீட்டுச்சொந்தக்காரன் அடிக்கடி ஓடிவந்து அமைப்பாளர்களிடம் கூட்டத்தை நிறுத்தும்படியும் இனி உடைவதற்கு ஒடு இல்லையென்றும் சொன்னார். எறி ஓய்வதற்கும் ஒரு பழக்கமில்லாத புதிய முகம் வினோதனுக்கு முன்னால் கைகட்டியபடி நின்று கொண்டு, அவருடைய பேச்சை அக்கறையாகக் கேட்டுக்கொண்டு நிற்பதுபோல் பாசாங்கு செய்தது. அமைப்பாளர்கள் இவர்தான் எறிந்தவர் என்று வினோதனிடம் சொன்னார்கள். அவரை ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம் அவர் வேறுயாருடையோ ஏவலில் செய்திருக்கிறார், இனிமேல் அப்படிச்செய்யமாட்டார், என்றும் சொன்னார். அவரும் விநோதனும் பின்பு நன்பர்களாகிவிட்டனர். எறிந்தவர் இன்னுமொரு சம்பவத்தில் தன்னுடைய இரண்டு கால்களையும் முழங்காலுக்குக் கீழ் இழந்த தூர்ப்பாக்கிய நிலையில் அவரை விநோதன் பார்த்து ஆறுதல் சொன்னபோது அவர் வாய்விட்டு அழுதார்.

பார்த்து கேட்டு எழுதியவர்
ஆழ்வாய்மிள்ளை கந்தசாமி
அச்சுவேலி

1975 ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் அப்போது எனக்கு 19 வயது. வேலை எதுவும் இல்லாமல் இருந்தேன். எங்களுடைய குடும்ப நிலையும் மிகவும் கஷ்டமாகவிருந்தது. விநோ அண்ணனை போய் ஏதாவது உதவி கேட்போமென்டு நினைத்துக் கொண்டு அவருடைய கல்வனை வீட்டிற்குப் போனேன். அந்த நேரத்தில் அண்ணை காலையிலிருந்து பகல் 11 மணி வரை ஆட்களை சந்திச்சுப் பேசுவார். ஒரு நாளைக்கு 100விருந்து 150 வரை ஆட்கள் பிரச்சினையோடு வருவினம். எல்லாரும் சந்தோசமாகவே போவினம். நான் அண்ணனைக் கண்டு எங்களுடைய கஷ்டத்தைச் சொன்னபோது உடனடியாகவே உடுவில் அபிவிருத்திச் சபையில் என்னை ஒரு சிறு வேலையில் அமர்த்தினார். என்னுடைய தந்தையாரை வரச்சொல்லி கஷ்டத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கும் சில வழிகளைக் கொடுத்தார். இன்றைக்கு நான் வாழ்க்கையில் ஒரளவு நல்ல நிலையில் இருக்கிறேன் என்றால் அதுக்கு அண்ணர் விநோதன்தான் காரணம். அண்ணனை என்றும் நான் வாழ்க்கையில் மறக்க மாட்டேன்.

உடுக்கோ பாலேந்திரா

கொழும்பு

20 - 3 - 96

MR. KUMARASAMY VINODHAN

A Gentleman fondly remembered by all

A Gentleman proudly praised by all

A Loving person always loved by all

A Helping person always in that mood

A Devout Hindu but admires the others

A Strict Vegetarian but feeds others their delicacies

A Wealthy man but not a miser

A Lawyer by profession but noble to it

A Lawyer who appears but never demands reward

A Person amiable in habits and available always

A Politician but with principles

A Politician who takes up victory & defeat in the same spirit

A Politician in every sense but not greedy for power

A Politician with principles he never changes them

A Politician who could not be bought over

A Loyal Politician who stood by the party whether in victory or defeat

A Party Man but safe guarded the rights of the members

A Party Man but who dared to say Right is Right & Wrong is Wrong

A Businessman always honest & hard working

A Loveable Boss but not Bossy

A Loveable Boss who respects the staff

A Loveable Boss who understands the staff

A Boss who keeps the staff roaring in laughter

A Person who creates work to create employment opportunities
A Familed person always sharing the family responsibility
A Familed person always caring for them
A Relative always caring for the relations
A Friend always caring for the friends
A Rich person always caring for the poor
A Noble person always caring for the down trodden
A Person with no enemies but with inmemorable friends
A Person always refusing personal security
A Person of the above calibre alas meets his end in a tragic way
The fateful day 28th April 1995
Friday a holy day for him
Sets out for his visit to temple
Bullets pearses his body
Blood flows like a river
He lay in blood
The Heartless assassin vanishes
Relatives & Staff stand in shock & a noble, humble & respectful passes away the wife & child shocked silently weep by his side
His body leaves all of us
Late Mr.K.Vinodhan is with us for all times wife,child, relatives, friends, acquaintances
Pray May you Rest in Peace

Fondly Remembered by

Thambippillai Visvanathan Family.

MR. K. VINODHAN

Its Painful to write a memorial to a good friend. He belived as Mahatma Gandhi did that "All men are Brothers".

Some of us had the privilege of working with him very closely for almost 5 years. He was a very simple, good hearted person. He considered all of us who worked with as members of his extended family. He showed no difference between persons of different class and station in life. To him every one was one human family who deserved a fair and just share from life. He was a true socialist in word and deed. Very often he would himself walk up to our desks should be need anything. The friendly manner and witty coments often left visitors to our office amazed. They have never seen a head of an organization so approachable to any one. He was devoid of importance and arrogance. Even in an argument he never lost his temper or used hard words, he believed that what is said can never be taken back. Any hurt caused by such word take long healing. People came to him some in desperation, others not so but everyone was given a patient hearing very often extending very often extending in to his family time and rarely did they go empty handed. He was generous to a fault, sometimes to the extent of exploitation . Some interpreted his kindness as weakness. The entire office staff from the Director to the office aid would be invited to his home for get - to - together. When the crowd whittles down to a handfull of us he would talk about his school days and Law College days. His repeated tales of his Law College days gave the impression to the listeners that those were his well loved years. He had a fine sense of humour, which kept us going in to the wee hours of the morning. His wit would often surface during tight situations.

The many lessons we learned in his life time journey he would apply in much later years quoting such experiences. He never forgot whatever walk of life they came from and the genuine friends he made he always treasured and preserved their friendshop.

His command of the Tamil Language both spoken and written had left me in many times. He would quote chapter and verse from famous writers and poets aptly in such contexts.

He was no lover of time schedules and never wishes to be dictated by whether in office or outside he was the master of his own time.

One of greastest failings was he never could distinguish the good from the wile. He considered everyone genuine. As he himself would never dream of harming anyone. He would never have imagined anyone would harm him. He worked on such theories most times and the last of it left him down and so fatally.

- SAKUNTHALA MANDALESWARAN -

லேற்றில் புகழ்பெற்ற லேற்மிஸ்டர் விநோதன்

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு நாள், விநோதன் கோட்டை புகையிரத நிலையத்தில் கையில் ஒரு பிரீவ்கேசுடன் உலாவிக் கொண்டிருந்தார். நானும் ஒருவரை வரவேற்பதற்காக நீண்ட நேரமாக அதே பிளாட் போமில் நின்று கொண்டிருந்தேன். நன்பர் விநோதனை அங்கு கண்டதும் அவரிடம் சென்று பேச்சுக் கொடுத்தேன். தான் யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை எம். பி. தியாகராசாவின் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்வதற்குச் செல்வதாகச் சொன்ன அவர் என்ன இன்டைக்கு யாழ்தேவிக்கு சனம் இல்லைப்போல! என்னைக் கேட்டார். யாழ்தேவி கோட்டைப்புகையிரத நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் போய் பதினெண்நது நிமிடங்கள் சென்றிருந்தது! நான் சொல்லித்தான் நன்பருக்குத் தெரிந்தது. கைக்கடிகாரர்த்தைப் பார்த்துவிட்டு இரத்மலானை நோக்கி ரக்கியில் ஓடினார். யாழ் செல்லும் விமானத்தைப் பிடிப்பதற்கு பிடித்தாரோ என்னவோ ஆனால் தியாகராசா எம்.பி.யின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொண்டார்! அதுவும் லேற்தான். வாழ்க! லேற்மிஸ்டர் விநோதன்.

ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி

அச்சுவேலி.

ஃ ஃ ஃ ஃ

இச்சமாதானக் கருத்தரங்குகள்
ஆதரிக்கின்றவர்களையும், எதுவிதக்
கருத்துக்களையும் ஏற்காதவர்களையும்,
முரண்பாடான கருத்துக்களைக்
கொண்டவர்களையும் இங்கிருந்து பாய்கின்ற
கருத்துக்கள் அவர்கள் செவிகளுடாகப் பாய்ந்து
அவர்கள் இதயத்தைச் சுட்டுவிடாமல்
தொட்டுவிட வேண்டும் என்ற நோக்கில் தான்
நடத்தப்படுகின்றன.

-விநோதன்-

விநோதனால் புது வாழ்வு யெற்றனர்

வி. ஆர். யோகரத்தினம் (பிரான்ஸ்)

எனது சிறு பிராயம் முதல் விநோதனை நன்கு அறிவேன் அதுபோல என்னையும் அவர் நன்கு அறிவார். 1970ம் ஆண்டு அவர் உடுவில் தொகுதியில் பாராளுமன்ற தேர்தலில் போட்டியிட்ட காலம் தொட்டு இறுதிவரை அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாயப்புக் கிடைத்தது. இந்த நாட்களில் மானிப்பாய் (உடுவில்) தொகுதி மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது.

கல்வனை அந்தாதிமூலம் கல்வனை எப்படிசிறப்புப் பெற்றதோ அதுபோல திரு. விநோதனின் அரசியல் பிரவேசம்மூலம் எமது கிராமம் புகழ் பெற்றது. நாளூக்குநாளாக ஒழுங்கைகள் வீதிகளாக மாறின. வீதிகள் மின் வெளிச்சம் தந்தன. படித்து விட்டு வீட்டில் முடங்கிக் கிடத்த இளைஞர்கள் யுவதிகள் புது வாழ்வு பெற்றனர். ஒரு வகையான புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டதாலும் அக்காலம் மாதம் ஒரு மந்திரி வருகை தருவதும் வழக்கமாகியது.

திரு. விநோதன் அவர்கள் பெயரளவில் மட்டும் ஸ்ரீ.ல.சு. கட்சி அமைப்பாளராகமட்டும் இருக்காமல் அதன் கொள்கைகளை கிராமம் கிராமமாக எடுத்துச் சொன்னவர். இறக்கும் வரை அதே கட்சியில் இருந்தவர் ஆளுக்கொருவேசம் நேரத்திற்கு ஒரு தாளம் போடுபவரல்ல எனது நன்பர். 1974 களில் சென்றீராம் சென்ற போது மாசேதுங் செள - என் - லாய் போன்ற பெருந்தலைவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார். விவசாயத்திலும் தொழில் வளர்ச்சியிலும் சீனம் போல் இலங்கையை மாற்ற விரும்பினார்.

1972ல் விநோதன் பெரும் பணிகளைச் செய்தார். இது இவரின் பொற்காலம் என்று சொல்வேன் ஜந்து ஸ்தாபனங்களுக்குத் தலைவராக இருந்து மிகத் திறைமையாகச் செயல்பட்டார். கறைபடியாத கை அவருடையது. கூட்டுறவின்முன்னோடிகளில் ஒருவரும் வடபகுதி கம்யுனிஸ்கட்சிப் பிரமுகருமாகிய மறைந்த தலைவர் வ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் விநோதன் போல் ஒரு சிலர் இருந்தாலே போதும் கூட்டுறவு புனிதம் அடையும் என்று சொன்னார்.

தனது கருத்துக்களில் ஒழிவு மறைவு இல்லாதவர் விநோதன். கட்சியின் தவறுகளை தலைமைப்பீட்டத்திற்கு அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டியவர். அன்புள்ளவர்கள் பலர் அவரை அரசியலில் இருந்து ஒதுங்குமாறு கேட்டனர். அதற்கு அவர் சொன்ன பதில் நான் அரசியல் செய்யவில்லை சமாதான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளேன். அதிலிருந்து நான் ஒதுங்கினால், எல்லாரும் ஒதுங்கினால் சமாதானம்” எப்படிவரும் என்று கேட்டார். விநோதன் குழந்தை உள்ளம் கொண்டவர். கோடானுகோடி மக்கள் பிறக்கிறார்கள் எல்லோரும் மக்களுடைய மனதில் இடம் பிடிக்கிறார்களா? விநோதன் எல்லோருடைய மனதிலும் இடம்

பிடித்தார். நண்பர்களை நேசிப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரே. விநோதனின் பிரிவுச் செய்தி எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. நான் நம்பமறுத்தேன். சில நிமிடங்கள் முன்னதாகவே நான் அவருடன் தொலைபேசியில் நாற்பத்தைந்து நிமிடங்கள் கதைத்தேன். பொய்யாக இருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன். உண்மையாகவே அது நடந்து விட்டது விநோதனின் நினைவு என்றும் எம்முடன் இருக்கும்.

குமாரசவாமி விநோதன் நினைவாக கல்வளையந்தாதி

கல்வளையந்தாதி என்ற இந்நால் முன்னர் உரையுடன் அச்சிற் பதித்து வெளியிடப்பட்டு வந்தது. இக்காலத்தில் அப்புத்தகம் காண்பதற்கு அரிதாய் தோன்றியது. கண்டவரையிற் சில வடமொழிகளை நீக்கியும், பிழையுள்ளன களைந்தும், திருத்தியும், புதுக்கியும், இந்நாள் இந்நாலை நண்பர்கள் வெளியீடாக அமரர் குமாரசவாமி விநோதன் (சட்டத்தரணி) அவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

நண்பர்கள்

விநோதன் என்கிற அந்த உத்தம ஆத்மாவுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்கின்ற நண்பர்கள் பலர். அவரோடு பால்ய காலந்தொட்டு பழகிய சண்டிலிப்பாய் சுதந்திரன் என்கின்ற அந்த நண்பரே இந்லூல் வெளிவர முற்று முழுதான காரணகர்த்தா ஆவர்.

இந்நால் 28/07/1996இல் வெளியிடப்பட்டது.

விநோதனின் நிறைவேறாத ஆசை!

ஆறுமுக நாவலருக்குச் சிலைவைத்து முத்திரையும் வெளியிட்ட பணியில் முன்னின்று உழைத்தவர். கல்வளையந்தாதி மறைந்தொழிந்து போகாது அச்சிலே போட விரும்பினார். அதுவும் நிறைவேறியது. தந்தையினதும் மகனினதும் ஆசை கல்வளை அந்தாதி பாடிய சின்னத்தம்பிப் புலவருக்கு கல்வளையில் சிலை வைக்கவேண்டும் என்பது. அது இன்றுவரை நிறைவேறவில்லை. சன்னாகம் குமாரசவாமிப் புலவரின் சிலை 1974களிலே நிறுவப்பட்டது. நினைத்ததெல்லாம் நிறைவேறியபோது இது மட்டும் ஏன் நிறைவேறவில்லை?

மனித நேயன் இன்றிருந்தால்.....

மனித நேயன் குமாரசாமி விநோதன் இன்றிருந்தால் அவரது மனநிலை எப்படி இருந்திருக்கும் என ஒரு நிமிடம் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். கணகள் கலங்கிவிட்டன.

சமாதானத்திற்காகத் தனதுயிரையே மாய்த்துக் கொண்டவர். இன்று அந்தச் சமாதானம் என்ற சொல்லின் அர்த்தமே புரியாதவர்கள் மத்தியில் வாழவிரும்புவாரா? என்று என்னைத் தோன்றியது.

சமாதானம்! சமாதானம்! என்று மேடையில் நின்று வாய்கிழியக் கத்திவிட்டு, சண்டை எப்போது முழும் தாம் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம் என நினைப்பவர்கள் மத்தியில் அமரர் விநோதன் முற்றிலும் வித்தியாசமாகச் செயற்பட்டார்.

எதிரியையும் நன்பனாகக் கருதும் சுபாவம் கொண்ட விநோதன், காலன் தன்னைத் தேடித்திரிகிறான் என்பதனை அறிந்தும் கூட எவ்வித முன்னெச்சரிக்கையுமின்றி நடந்து கொண்ட விதம் இவரது மனநம்பிக்கையை எடுத்துக் காட்டிற்று.

சமாதானம் வேண்டி எமது கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்துடன் இணைந்து இவர் நடத்திய கருத்தரங்குகள் பல. காலத்தின் தேவையறிந்து இவரால் நடத்தப்பட்ட இச்சமாதானக் கருத்தரங்குகள் மூலம் நாட்டில் ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது என்பதனை எவராலும் மறுக்க முடியாது.

இவரது இந்த நல்லெண்ணைத்தைச் சகிக்க முடியாத சில தீய சக்திகள் அவரையும், சமாதானத்தையும் சாகடித்து விட்டன.

எமது மன்றத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்த அமரர் விநோதன் சமாதானத் தூதுடன் வந்த வெண்புறாவை அணைத்து வைத்திருந்தார்.

நல்லெண்ணம் கொண்டவருக்கும், நன்மை செய்யவருக்கும் இப்போது காலமில்லை என்பதை மட்டுமே விநோதன் மறைவால் எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

விநோதன் மறைந்து விட்டாலும் அவர் விரும்பிப் போரடிய சமாதானம் நிலைக்க வேண்டுமென நாம் விரும்பினோம். ஆனால் அதுவும் இல்லை என்ற பிறகு விநோதன் மறைவு எமக்குப் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை.

ஏனெனில் விநோதன் இன்றிருந்தால் இன்றைய சமாதானச் சீரழிவைக் கண்டு தற்கொலை செய்திருப்பார். அது மட்டும் என்னால் நிச்சயமாகக் கூறமுடியும். அவரது நல்லுள்ளத்தை நன்றாகப் புரிந்தவன் என்ற வகையில் இதை என்னால் நிச்சயமாகக் கூறமுடியும்.

தே. செந்தில்வேலவர்,
தலைவர்,
கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றம்

1994 TO 1995

சமாதானத்திற்கான ஒரு முன் முயற்சி. கொச் சிக் கடை பொன் னம் பலவா ணேஸ்வரர் கோவில் பூசை வழிபாட்டில் மேதகு ஜனாதிபதி சந்திரிகா அம்மையாருடன் விநோதன்.

நவராத்திரி பூஜையின் கடைசி நாள் சரஸ்வதி பூஜையன்று நல்ல நாளில் சமாதானத்திற்கு ஒரு அத்திபாரம். முதலில் ஆசிர்வாதம் தெய்வத்திடம் 1994 ஆம் ஆண்டு

அரசியல் குருவும், இரண்டாவதுதாய் என்று வர்ணிக்கப்பட்டவரும், உலகின் முதல் பெண் பிரதமரும், இலங்கையின் கௌரவ பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவிடம் மனிதநேயன் விநோதன் சமாதானம் எப்போது வரும் என்றா கேட்கின்றார்? இது வி. பொன்னம்பலம் அவர்களுடைய பொன்மலர் வெளியீட்டு விழாவில் வைத்து எடுக்கப்பட்ட மிக அண்மைக்காலப்படம். இதுவே இறுதியாக எடுக்கப்பட்ட பொதுக்கூட்டப்படமாகும்.

பொங்கிவரும் புது வெள்ளம் நிகழ்ச்சிக்கு வருடைக் தந்த மேல் நீதிமன்ற நீதியரசர் சி.வி.விக்னேஸ்வரன், முன்னாள் தபால் அமைச்சர் செல்லையா குமார சூரியர், முன்னாள் தபால் அதிபர் தயாகருணா ரத்தின் ஆகியோருடன் குமாரசுவாமி விநோதன்.

என்ன சொல்ல? என்ன சொல்ல?

என்ன சொல்ல என்ன சொல்ல
உன்னைச் சொல்லி என்னி அழு

வாழ்ந்த கதை சொல்லிடவே
வார்த்தை ஏது என்னிடமே
வாழ்வார்காய் வாழ்ந்துவிட்ட
விநோதன் கதை சொல்லி அழு (என்ன சொல்ல)

பொல்லாத புயலொன்று
 பொருது இங்கு வீசியதால்
 சொல்லாமலே சென்றுவிட்டாய்
 சொல்லிச் சொல்லி வாடுகின்றோம்
 அல்லாத செயலதினால்
 ஆண்டவனைச் சொல்லி அழு (என்ன சொல்ல)

தொண்டனாய் நீயிங்கு
 சொரிந்து விட்ட பனி பலவும்
 நீண்டதோர் பேர் சொல்லும்
 நீ வாழ்ந்த கடை கூறும்
 பண்பட்ட இதயத்தவர்
 பார் முழுக்க சொல்லி அழ
(என்ன சொல்ல)

புன்னகை புரியுமந்த
 பூமுகம் எங்கையம்மா?
 என்னவன் இவன் என்று
 ஏங்கிய இதயங்களில்
 அன்னவன் ஏறிவிட்டான்
 ஆறுதல் அடைந்தேனம்மா
 என்ன சொல்லி எண்ணி அம்

அன்புடன்,
உன்னைச் சொல்லி அழும்,
ஏ.வி. உலகநாதன்,
19/20 வீட்டுத் திட்டம்
இரண்மடுச் சந்தி,
கிளிநோச்சி.

ஒரு சமாதானம் புறா சாகடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

குறிப்பாகச் சொல்வதானால் 1960, 70 களில் தேர்தல் என்றால் ஒரு தேர்த்திருவிழாவே தான் இப்படியானதோர் திருவிழாவில் நம்மவரின் பங்களிப்புச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. இப்படியான ஒரு காலகட்டத்தில் தான் நான் கல்லூரி மாணவனாக இருந்தவேளை..... சட்டக்கல்லூரி மாணவன் பொதுத்தேர்தலில் வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றார் என்ற செய்தி எங்கும் பரவியது. உத்தம குணங்கள் நிரம்பிய கௌரவமான சூழ்ம்பத்தைச் சேர்ந்த திரு. குமாரசாமி விநோதன் உடுவில் தொகுதியில் கூயேட்சை வேட்பாளராக போட்டியிட்டார். தேர்தலில் மாணவர் அலை அவர்பக்கம் நோக்கி வீசியதை நான் கண்டு கொண்டேன். அவர் பாராளுமன்றம் செல்லும் தகுதியைப் பெறவில்லையாயினும் அவருக்குத் திடைத்த வாக்குகள் அவருக்கு அமோக வெற்றியைத் தந்ததென்றே சொல்ல வேண்டும். தேல்தலின் பின்னர் இவரது செயற்பாடுகள் யாவும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்தே காணப்பட்டன. இவர் தற்போதைய பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவுடன் அவர் 70 களில் பிரதமராக இருந்தபோது மிகவும் நெருக்கமான உறவுகளைக் கொண்டிருந்தார் என்பதும் உலகறிந்த உண்மை. தேல்தலின் பின்னர் இவர் அரசியலிருந்து விலகியிருக்கக் காணப்பட்டாலும் இவரது நடவடிக்கைகள் யாவும் நாட்டின் சுபீட்சத்திலும் குறிப்பாக தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்விலும் ஆழமான ஈடுபாட்டினைக் கொண்டிருந்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவர் தந்தையாரின் தொழில் முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் சென்ற அதேவேளை நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வில் தனது பெரும்பலான ஈடுபாட்டினை வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்.

இளமையிலேயே சமத்துவம், சகோதரத்தும் ஆகிய சமரசக் கொள்கைகளால் கவரப்பட்ட இவர் எடுத்த காரியத்தை இனிதே முடிக்கும் தர்மலீரனாகவும் மதிநுட்பம் அறிவாற்றல் மிகுந்தவராகவும் சமூக பொருளாதார அரசியல் விவகாரங்களிலும் நிறைந்த அறிவுடையவராகவும் திகழ்ந்தார்.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததும் நாட்டில் ஒரு புத்துணர்வு ஏற்பட்டது. வடக்கு நோக்கி சமாதானக் காற்று வீச ஆரம்பித்தது. இவ்வேளை தென்னிலங்கையில் மக்கள் மத்தியில் சமாதானத்தின் தேவைகளை வலியுறுத்தும் வகையில் மேடைகள் அமைக்கப்பட்டன. கருத்தரங்குகள், உரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. இவற்றிலெல்லாம் மிகவும் முனைப்புடன் செயற்பட்டவர் திரு.விநோதன். இவர் ஒரு முறை பேசும்போது சமாதானத்தின் விலை என்ன? என்ற கேள்வியை எழும்பினார். சமாதானம் என்பது கடையில் வாங்கும் சரக்கல்ல.....! இது பேசுவார்த்தையின் மூலமே உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டில் மிகவும் ஆணித்தரமான அசையாத நம்பிக்கை கொண்டு செயல்பட்டார். இதற்காக அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டார். இவர் அடிக்கடி கூறுவார். நாங்கள் யாழ்ப்பாணம் போகவேண்டும். அதிலும்

தனது சொந்த இடமான சண்டிலிப்பாயின் மன்வாசனையை நுகரவேண்டும் என்று கூறுவார். அரசாங்கத்தில் எந்த ஒரு பதவியையோ அந்தஸ்தையோ எதிர்பார்க்காத இவர் நாட்டின் உண்மையான பூரண சுதந்திரத்திற்கு ஆணிவேராக இருக்கும் சமாதானம் கிடைத்தால் அதுவே போதும் என்ற அங்கலாய்ப்புடன் அயராது உழைத்தார். எங்கு பேசும்போதும் நகைச்சுவை ததும்ப, பேசும் இவர் கேட்போர் மனதை வசீகரிக்கும் விசேட இயல்பையும் கொண்டவர். எங்கும், எப்போதும், எவர்மீதும் கடிந்து கொள்ளாத மிகவும் இனிமையான பண்பாளன். இவருடைய இப்பண்பு தான் 28.04.1995 காலை ஆதரவு கோரிவந்த ஒரு அநாமதேயப் பேர்வழி இவரைக் குறிபார்த்தான். எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்பட்ட சம்பவத்தால் இவரால் எதிர்த்து நிற்கமுடியாது குடைசாய்ந்தார். இந்தச் செய்தி எனது அலுவலகத்திற்கும் உடன் எட்டியது. கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரிக்கு உடனே பறந்து சென்றேன். அங்கு நான் கண்டது இன்னும் என் கண்ணுக்குள் ஈரமாகவே இருக்கின்றது. திரு. விநோதன் துப்பாக்கி ரவைகள் துளைத்த இடங்களில் ஆஸ்பத்திரி நிருவாகத்தினால் பச்சையோ, நீலமோ (இன்று ஞாபகம் இல்லை) நிற அடையாளமிடப்பட்ட நிலையில் உயிருடன் உறக்கத்தில் இருப்பது போலக் காட்சியளித்தார். நான் நினைத்தேன் திரு.விநோதன் உயிருடன் தான் இருக்கிறார் என்று..... ஆனால் அங்கிருந்த ஊழியர்களின் சூற்றுப்படி அவர் இறந்துவிட்டதை உணர்ந்து அதிர்ந்துவிட்டேன். விநோதன் சுடப்பட்டார் என்பதுதான் நான் கேள்விப்பட்டது. ஆனால் அவர் இறந்துவிட்டார் என்பது நம்பமுடியாத ஒன்றாகவே என்னுள் இருந்து கொண்டிருந்தது. வைத்தியசாலையில் நான் கண்ட விநோதனின் உடலிலிருந்து இரத்ம் வடிந்து கொண்டிருந்தது. விநோதன் பற்றிய என் உணர்வுகளும் அப்போதுதான் உறையத்தொடங்கின. அதாவது திரு.விநோதன் இறந்துவிட்டார் என்பதை அவரை நேரிற் பார்த்த பின்னரும் என்னால் அதை ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. வைத்தியசாலையில் எங்களைச் சந்தித்த வைத்திய அதிகாரியிடம் விபரம் கேட்டோம். அவர் கூறினார். Mr. Vinodhan is dead - He is shot dead.

ஏனைய உறவினர்களும், நண்பர்களும் நின்றிருப்பதைக் கண்டு அவர்களுக்கும் விபரம் கூறினோம். அதுவரை விநோதன் சுடப்பட்டார் என்பது தான் எங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் அவர் இறந்ததாக எவரும் நம்பவில்லை. நம்பமுடியவுமில்லை. நானும் திரு.விநோதனைப் பார்த்தபின்னரும் கூட இருக்கவில்லை என்றே நினைத்திருந்தேன். ஏனெனில் அவரடைய முகங்களி சாந்தி இழக்கவில்லை. இது எனக்கு எமது வீரகாவியங்களுள் ஒன்றான். பாரதப் போரைச் சித்தரிக்கும் முடிவான குருஷேத்திரத்தில் கர்ணன் அம்புபட்டு இறந்தும் அவரது உயிர் - அவர் செய்த தர்மகாரியங்களினால் தர்மதேவதை அவனைக் குற்றுயிராகவே நீடித்திருக்கச் செய்ததையும், இதை உணர்ந்த சிருஷ்ணபரமாத்மா கிழப்பிராமண வேடம் கொண்டு கர்ணனிடம் கடைசியாக எஞ்சியுள்ள இரத்தத்தைத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தபோது உயிரைப் பிரிய

வைத்ததையும் நினைவு படுத்தியது. ஆனால் திரு. விநோதனின் உயிரை எங்களை அறியாமலே அந்த நீதித் தேவதை பறித்துக் கொண்டாள்.

சமாதானத்தை வேண்டி நின்ற இந்தப் புறா
சாகடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

மு. உருத்திராபதி
(இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்)

சிவாஜியின் நடையைக் கண்டேன்.

பொங்கிவரும் புதுவெள்ளம் இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. விநோ மாமாவும் பங்கு பற்றினார். நானும் அப்பாவும் விநோ மாமாவின் பேச்சைக் கேட்டோம். அவருடைய கார் வெளியில் போய்விட்டது. எங்களோடு காலிவீதிவரை நடந்து வந்தார். கொஞ்சத் தூரம் நடந்த அவருடைய நடையிலே சிவாஜியை நான் கண்டேன். இவரும் ஒரு வீர சிவாஜிதானே? விபி.யின் கூட்டம் இரண்டு இடத்தில் நடைபெற்றது. ஒன்று ஜெயவர்த்தன கலாச்சார மண்டபத்தில் மற்றது இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில். இராமகிருஷ்ணமிஷன், இதுதான் விநோ மாமா கலந்து கொண்ட கடைசிக்கூட்டம். அதன்பிறகு மேடையில் எங்குமே அவர் பேசவில்லை.

ச. புனிதவதி
வத்தளை.

Sweet Rememberance

I am luckey because I had a chance to move with him since my birth. I spent more time with them. Than my parents. my first steps were taken at his house. He was very keen about my studies and used to teach me English. He used to come next door and call out for me with thamby Abbayan at 5 in the morning.

I call them Asai appa & Asai Amma, one night he jokingly told me to call them Asai appu & Asai Achchi.

Son

Lathan

நான் கண்ட செயல் வீரர்

“நெருநல் உள்ளொருவன் இன்றில்லை எனும்

பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு”

என்பதற்கமைய இன்று இந்த ஒளி விளக்கு இல்லை, ஆனால் அவருடைய நற்செயல்கள், பண்புகள் அனைவரின் நினைவுகளிலும் இதயங்களிலும் அகலாது. இன்றும் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவரது வாழ்க்கை புனித வாழ்க்கை “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” என்ற விரிந்த உள்பாங்குடன் வாழ்ந்து காட்டியவர். அவரின் வாழ்க்கை பூரணமானது. 1985 ம் ஆண்டிலிருந்து அமரராகும் வரை அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

கல்வளைப் பிள்ளையார் - அன்னவரின் குலதெய்வம் கனவிலும் நினைவிலும் கல்வளை ஜங்கரன் நினைவே, சிறந்த நிர்வாகத்தை அமைத்து, அவ்வாலயத்தை புணருத்தாரனம் செய்து. ஒழுங்காக பூசைகள் விழாக்கள் நடைபெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற பக்தியும் தொண்டும் நிறைந்த உள்ளத்துடன் செயலில் குதித்தார். ஆலயச் சுற்றாடவிலுள்ள நல்ல நிர்வாகிகளை, பிரமுகர்களை ஒன்று சேர்த்து மக்களின் ஆதரவுடன் நல்லதோர் தர்மகர்த்தா சபையினையும், உபசபையினையும் ஆக்குவித்தார். ஆலயம் வளர்ச்சியடைந்தது. ஆலயம் சீர்க்கலைந்தால் அக்கிராமம் வளங்குன்றும் என்பது அவரின் அசையாத நம்பிக்கை.

யாழ்மாவட்டம் பிரச்சினை நிறைந்த காலம், அக்காலத்தில் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளும் தொடங்கப்பட்டிருந்தது. கட்டிடத்துக்குரிய பொருட்கள் யாழ்மாவட்டத்தில் பெற்றுமடியாதநிலமை, அப்போது நிர்வாகத்தினர் விநாயக அன்பர் அமரர் வினோடுவ நினைத்தார்கள். அவருடன் கடிதத் தொடர்பு கொண்டார்கள். உடன் அப்பொருள்கள் கொழும்பிலிருந்து லொறி மூலம் வந்திறங்கின. துரித கதியில் திருப்பணி நடைபெற்றது. ஆலயத் தூபிகளுக்கு தேவையான கலசங்கள் (சில்வர் மூலாம் பூசப்பட்டவை) தேவையென அடியேன அவருடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு நிர்வாகத்தினர் எழுதினார்கள். நான் உடன் நேரில் சென்று தெரிவித்தபோது, “உடன் செய்விக்க வேண்டும் அதற்குரிய அளவுகள் எடுக்க வேண்டும் குருக்களுடன் ஆலோசிக்க வேண்டும். மகா கும்பாபிஷேகத் தினத்திற்கு முன்னர் அனுப்ப வேண்டும்”. என்று கூறியது மாத்திரமின்றி உடன் செயற்படத் தொடங்கிவிட்டார். உரிய காலத்தில் கலசங்கள் யாவும் ஆலயத்தை அடைந்தன. அவை தூபிகளில் வைக்கப்பட்டு தெய்வீக ஒளியை வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. குடமுழுக்கும் சிறப்புடன் நிறைவெய்தியது.

கொழும்பிலுள்ள சண்டிலிப்பாய் வாழ் மக்களை ஒன்று சேர்த்து

கூட்டங்களை கல்வனை ஜங்கரன் ஆலய வளர்ச்சிக்காக திருப்பணி நிதி ஆலோசனைக் கூட்டங்களையும் நடாத்துவார். இந்தியாவிலிருந்து கலைஞர்களை வரவழைத்துக் கலை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி நிதி திரட்ட அதற்கான செயற்பாடுகளையும் செய்தார். அந்நிலையில் அமரராணார். இது அனைவரது உள்ளங்களையும் செயலிழக்கச் செய்தது. இவ்விதம் கல்வனை விநாயகர் ஆலயத்திற்கும், கிராம வளர்ச்சிக்கும், நாட்டிற்கும் அல்லும் பகலும் அயராது, சிந்தனையாலும், செயலாலும் பொருளாலும் உழைத்த தன்னலமற்ற, மனித நேயம் கொண்ட உத்தமப் பெருமகன் ஆலயச் சிறப்பைக் காணாது அமரத்துவம் அடைந்தார். அவர் கல்வனை விநாயகரின் திருவடிகளில் வாழ்கின்றார்.

“உள்ளத்தால் பொய்யா(து) ஒழுகின் உலகத்தார்

உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்”

என்ற பொய்யா மொழிக்கமைய வாழ்ந்து அனைவரின் உள்ளங்களிலும் ஒளி வீச்கின்றார்.

அன்பன்

வ. நடராசா

30 A பேரோரா லேன்

கொழும்பு - 6

“மறக்கமுடியாத மாமனிதர்”

20 வயதில் மக்கள் பணி செய்வதை உயர்ந்த குறிக்கோளாகக் கொண்டு நடுநிசி வரையில் மக்கள் பணி செய்தவர். இயல்பாகவே இரக்கமும், அன்பும், பண்பும் கொண்ட அந்த இளைஞர்; மக்களுடனும் முற்போக்காளருடனும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டார். அரசியல் மட்டுமின்றி கல்வனை சின்னத்தமிப்புலவரால் பாடப்பட்ட கல்வனை அந்தாதிக்கும், பின்னையார் கோயில் அறங்காவல் சபையில் சமயத் தொண்டும் ஆற்றி வந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஏழை விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவது அவரது குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தவர். 1970இல் அரசாங்கம் அமுல் நடத்திய விவசாயத் திட்டங்களைப் பரப்புவதில் முன்னின்று உழைத்தார்.

மானிப்பாய், சன்னாகம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஊதியம் பெறாது தலைவராக இருந்து சிறந்த நிர்வாகி என்ற புகழைப் பெற்றுக் கொண்டவரும் இவரே.

விவசாய சேவை நிலயம் (A.P.C) இனக்க சபைத் தலைவராக இருந்து விவசாயிகளிற்கு அவர் செய்த சேவையை வடப்பகுதி மக்கள் மறக்க மாட்டார்கள்.

I was preparing for his stay home while on his official visit. I can't imagine or believe until to decide why on earth of all people my beloved brother became a victim. A man who has done all good to the poor and needy must not be forgotten by the Sri Lankan. Brother Vino has left us to mourn in great pain.

Kanesan. (Malaysia)

த.மாரிமுத்து செட்டியார்
ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் தேவஸ்தானம்
மாத்தனை

திருவாளர் விநோதன் அவர்கள் அகால மரணத்தையிட்டு தங்கள்
குழுமப்பத்தினருக்கு எமது ஆழந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

க. செல்லையா

செயலாளர்

கல்வனை பிள்ளையார் கோவில் தர்மகர்த்தரசுபை

இவ்வேண்டில் திரு. விநோதன் அவர்களின் உயிரைக்கவர்ந்து
போனமை எமது ஆலயவளர்ச்சிக்குப் பேரிழப்பாகும். அஞ்சகொடு
தேஷிவைத்துஅழைக்கும் ஆண்டவனின் திருக்கூத்து இவ்வண்ணமே.
ஓவ்வொருவருக்கும் ஓவ்வொருவிதமாக நடைபெறுகிறது. அன்னாரின்
ஆத்மா சாந்தியடைய கல்வனை பரமானந்த பிள்ளையாரை
பிராத்திப்போம்.

மறக்க முடியாத நினைவுகள்

விநோதமான அந்த விநோமாமாவின் நினைவுகள் என்றும் எம்மால் மட்டுமல்ல யாராலும் மறக்க முடியாத இனிய நினைவுகள். அவரின் உடல் இல்லாமலிருக்கலாம் அவரின் நினைவுகள் எம்மிடம் இருக்கின்றன.

இவர் எமது தந்தையின் நீண்டகால நண்பராக இருந்தவர். இன்று எமக்கு தந்தைக்கு சமமானவர். அவரை இழந்து நிற்கின்றோம். அவரின் கனிவான பேச்சும், சாந்தமான முகமும் எம்மனங்களில் அவருக்கு ஒரு தனியிடம் கொடுக்கச் செய்தன. 1985 ம் ஆண்டு எமக்கு அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைந்தது.

இந்த விநோதமான மனிதரும் அவருடைய குடும்பமும் எமக்கு செய்த உதவிகள் சொல்ல இயலாதவை, மறக்க முடியாதவை. எமக்கு அந்த மகாமனிதர் தெய்வம் போன்றவர். 1987 ஆண்டு நாட்டின் சூழ்நிலையினால் இந்தியா செல்லவேண்டியிருந்தது. அதற்கு பல வகையான உதவிகள் செய்தவர். மீண்டும் 1991 களில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காலம். அந்த வேளையில் எமக்கு உணவுப் பொருட்களை அனுப்பியவர். விநோமாமாதான். 1992 களில் எதிர்பாராத விதமாக எம் தந்தையை இழந்து பரிதவித்து இருந்த வேளையில் சுமை தாங்கிபோல் எங்களை கொழும்பிற்கு அழைத்து தாங்கி நின்றார். பின்பு எங்களை வளமாக வளர்த்து மனிதராக்கவேண்டும் என்கின்ற நோக்கில் தன்பிள்ளைகள் போல் அன்பு தந்து, ஆதரவுதந்து, உறைவிடம்தந்து, கல்விக்கூடம் தெரிவு செய்து, கெளரவமாக இருக்கச் செய்தவர் இன்று தன்குடும்பத்தையும் விட்டுச் சென்று விட்டார். பரிதவித்த வேளையில் பாசமாய் பாதுகாத்தவர் இன்று இல்லை.

நாம் கல்வியில் சிறந்து விளங்க விநோமாமாவுடன் விநோமாமியும் கண்டப்பட்டு எம்மை வாழச் செய்த தெய்வங்கள் என்பது மிகையாகாது. பரிட்சைக்கு நாம் செல்லும் போது வாழ்த்தி வழியனுப்பியவர், நாம் தவறு செய்தால் அன்பாய் தட்டிச் சொல்வார் தந்தையில்லாக் குறையைத் தான் நின்று நிரப்பியவர். தாங்காத் துயரில் நாம் வந்த போது துயர்நீக்கி, துன்பம் நீக்கி தூக்கி நிமிர்த்தியவர். இன்று மீளாததுமிலில் ஆழந்தது எம்மை கலங்கவைத்து விட்டது.

அன்பு தந்தவர் ஆதரவழித்தவர் இல்லாத வேளையிலும் விநோமாமா நினைத்ததை, கனவு கண்டதை விநோமாமி மனந்தளராமல் செய்து வருகின்றார். எம் வாழ்வில் மறக்க முடியாத இருவர் விநோமாமாவும், விநோமாமியும்தான். அத்துடன் வசீகரமாக வளரும் அந்த அபயனையும் நாம் மறக்க மாட்டோம்.

விநோமாமாவின் கனவுகள், ஆசைகளையும் விநோமாமியின் கனவுகளையும் விருப்பங்களையும் நாம் கசடற கற்று வளமுடன் வாழ்ந்து நிறைவேற்றுவோம்.

கரிகரன் பிள்ளைகள்.

உறவினர் ஒருவர் எழுதிய கண்ணீர் அஞ்சலி

அறியாமை காரணத்தால் கல்வி கற்கும் பிராயத்தில் விளையாடித் திரிவதை அறிந்த நேரத்தில் கொழும்புக்கழைத்து புத்திமதி கூறி தண்டிக்க வேண்டிய தருணத்தில் தண்டித்து அன்பு காட்டி தனது கம்பனியில் ஹாபியனாக்கி அருளினார்.

அந்தஸ்தில் எவ்வளவோ பெரியவராக இருந்தும் அதை வெளிக்காட்டாமல் தானும் மற்றவர்கள் உடையை உடுப்பதும் உயர்வு தாழ்வு காட்டாது மகிழ்வதும் அவரின் நிகர் அற்ற குணங்கள். பதவி மோகம் இல்லாமல் தனக்கென வாழாமல் தமிழரின் துன்பங்களிற்கு நிவாரணம் தேடிக்கொடுக்கும் ஒரு உயர்ந்த மனப்பான்மை படைத்தவர். அதற்கே தனது உயிரையும் அர்ப்பணித்தவர்.

வேலை செய்யும் நேரத்தில் எந்த விஷயத்தையும் புதிய அனுகுமுறையுடன் சிரித்தபடியே கணப்பொழுதில் ஆவன செய்து முடிப்பார். இவர் வட இலங்கையைச் சேர்ந்தவர் ஆனாலும் இவரின் கருத்துக்கள் தென் இலங்கை வாழ் மக்களாலும், அரசியல் வாதிகளாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

உலகில் பிறப்பதும் இறப்பதும் நியதி ஆனாலும் வாழும் போது மற்றவர்களுக்கும், தான் பிறந்த மன்னிற்கும் என்ன செய்தோம் என்று எண்ணுபவர்கள் ஒரு சிலரே. தான் நன்றாக வரவேண்டும் என்ற குறிக்கோளில்லாமல்; தான் பிறந்த மன்னிற்கும் தனது சகோதர மக்களிற்கும் தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்தார்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை, கருத்துக்களை, தகவல் தொடர்பு சாதனங்களைப் பயன்படுத்தியும், கருத்தரங்குகள் மூலமும் தனது வாய்ப்பேச்சு மூலமும் எடுத்துக் காட்டி தமிழ்த்தாய்க்கு சேவை செய்தவரின் உயிர் பறிக்கப்பட்டது தாங்கமுடியாததொன்று. எவ்வளவு காலம் சென்றாலும் அவரைப் போன்றவர்கள் தோன்றுவது கடினம்.

“தோன்றின் புகழோடு தோன்றுகஅஃதிலார்

தோன்றவின் தோன்றாமை நன்று“

நன்றி

க. கனேந்திரன்
உறவினன்
மாதகல்

11/ 1, 47 வது ஓழுங்கை
வெள்ளவத்தை

இளையதலைமுறையின் புதிய தலைவர்

மாண்புமிகு தலைவர் விநோதன் எமது இளைய தலைமுறையின் தலைவரென நாம் போற்றி வரும் இவ்வேளையிலும் எமது கடந்த கால நினைவுகள் எம்நினைவை விட்டு நீங்காத நிலையில் உள்ளது. கடந்த காலத்தில் மைலனி, சன்னாகத்தில் சிறுவர் பாடசாலையைத் திறந்து வைத்தமையும், நாம் மைலனி சன்னாகத்தில் மாதர் சங்கமுலம் அவரின் பெருமையைப் பாராட்டி அவரின் அன்பை எம்மிடையே பசிர்ந்து கொண்டோம். அவரின் குணம், திறமை, உயர்வு, முன்னேற்றம் ஆகியவை குறித்து அதே குறிக்கோளையும் எம்மிடையே புகுத்தி எம்மை ஊக்குவித்ததன் பேரில் எமது கனிவான பாராட்டுகள் உரித்தாகுக.

த. இராணி

LIVED AND WORKED FOR OTHERS

Mr.Kumarasamy Vinodhan was one among few who lived and worked for others and not for themselves.

I was associated with him from the time he was working as President, Manipay M.P.C.S Union. I was working in Jaffna during this period and was transferred out of Jaffna being a Goverment Servant to a different Department in Colombo and this made me to loose close contact with him.

After a break of several years while leading a retired life in Colombo, I received a message from late Mr.Vinodhan requesting me to conact him. I made an appointment with him over the telephone and met him at his Residence. He suggested to me that an active Goverment Servant should not idle at home and requested me to join his Company and work. On the following day I was taken by him to his Company Factory at Maradhana and asked to be in charge of the work which was completely new to me. The work was new but his advise and directions were so well conveyed and I picked up the work load in a short period and carried on to his satisfaction.

Although he had the responsibility of maintaining his business establishments he never failed to find time to help his employees, friends and relations and others in solving their problems.

During the time when the people of Jaffna were finding it difficult to purchase in Jaffna or transport from out side Dry Food items, Milk Foods, Coconut Oil and other urgent requirements he organised and arranged to transport by ship several

parcels of items purchased and handed over to him and had the parcels distributed in Jaffna and earned the good will and respect of the people. This was possible because he had the corporation and assistance from his friends and associates from all communities. There were several requests asking him to continue the same method of transport of food items for distribution but circumstances beyond his control prevented same.

Even months before he was deprived of his life, Mr. Vinodhan was very actively working to impress on the Government authorities the difficulties the people of Jaffna undergo in crossing the lagoon and come to the Main Land for meeting their relations, purchasing essential food items, medicines etc. and also to contact their relations and children employed in Colombo and in foreign countries and get urgent monetary assistance.

Likewise he had been working round the clock not even having his meals at the proper times for the sake of others, whereas he could have lived and enjoyed life with the resources at his disposal.

“MAY WE PRAY FOR HIS SOUL TO ATTAIN PURITY AND WE WHO HAD

HIS GUIDANCE LIVE UP TO HIS EXPECTATIONS”

Nada'

அகாலமரணமான எங்கள் வினோதன் ஜயாவை அவரின் தகப்பன் காலத்திலிருந்தே தெரியும் அவர் பஞ்சிகாவத்தையில் உள்ள அவருக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தில் முதன்முதலாக உயர்ந்த உணவுப்பொருட்கள் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கிய நாட்களில் இருந்தே வேலை பார்த்தேன். அவரும் தகப்பனார் போல் தாராள மனமுடையவர். வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பண இடைஞ்சல்களுக்கெல்லாம் மனங்கோளாமல் உடனுக்கு உடன் தந்து உதவி பண்ணிடுள்ளார்.

தன்னுடன் வேலை செய்யும் ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கையில் முன்னேறி நன்றாக வாழவேண்டும் மென்றே விரும்பினார். உயர்வு, தாழ்வு கருதாமல் சாதாரண ஒருவர் போல் எல்லோருடனும் பழகினார்.

அவரின் பிரிவு எல்லோரும் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத ஒரு மனக்கலக்கத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டது. அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றேன்

M. NISTHAN

பாராட் 5

கல்வனை அந்தாதி போன்ற
கிடைத்தற்காரிய நூல்களை
மறைந்தவரின் பெயரால் வெளியிடுவது
ஒரு சிறந்த தமிழ்த் தொண்டாக அமையும்
இந்த வகையில் கல்வனை அந்தாதியை
வெளியிட்டுள்ள திரு. விநோதனின் நண்பர்களையும்
உறவினர்களையும் மிகவும் பாராட்டுகிறோம்.

சூடாமணி 1996 மார்ச் 24

கதிர்காமம் திருநீற்றில் இடியப்பம்

ஆறுமுகம் விநோதனை குழந்தையாக எடுத்து வளர்த்தவர். தம்பி என்றுதான் கடைசிவரை அழைத்தார். இவர் கடைசி பரியந்தம் விநோதன் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்தவர். தம்பிக்கு இடியப்பமும் பால் சொதியும் விருப்பம் என்று அடிக்கடி தனது சிரமத்தையும் பாராது இடியப்பம் அவிப்பார். அன்றும் விநோதன் உட்பட எல்லோரும் இடியப்பம் சாப்பிட்டார்கள். வழக்கத்துக்கு மாறாக இடியப்பம் வித்தியாசமான சுவையாக விருந்தது. பின்பு ஆராய்ந்து பார்த்ததில் கதிர்காமம் திருநீற்றில் ஆறுமுகம் இடியப்பம் அவித்திருக்கிறார். அரிசிமாப் பேணியும், திருநீற்றுப் பேணியும் ஒரே அளவானதாகவும் ஒரே இடத்திலே இருந்ததாலும் வந்த விணை இது. விநோதனுடைய தந்தையார் குமாரசவாமி அவர்கள் இனி எமக்குப் பஞ்சமில்லையென்று நகைச்சுவையாகக் கூறினார்.

விநோதனின் நகைச்சுவை

என்னோடு நிழலாகத் திரிபவர் அவர். தாய் தந்தை சற்றத்தை விட என்னையே பெரிய உறவாகக் கொண்டவர். நாற்பது வயதை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்கின்ற அவருக்கு இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லை. நானே தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்து இவருக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதில் முழுமுயற்சியும் எடுத்தேன். பெண்ணைப் பார்த்து குறிப்புகளையும் பார்த்து மணமகனும் விருப்பம் தெரிவித்தபின் பெண்வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளையை அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்குக் காட்டிப் பேசவும் வைத்தேன். ஏற்கனவே மணமகனும்

அவர்கள் வீட்டாரும் சம்மதம் தெரிவித்தபடியால் இது எப்படியும் ஒப்பேறும் என்று முழு நம்பிக்கையோடு வீடு திரும்பினோம். இரண்டு தினங்கள் கழித்து மனமகள் வீட்டிற்குச் சென்று மனமகளைத் திருமணத்திற்குச் சம்மதமா? என்பதைக் கேட்டபோது, மனமகள் சொன்ன பதில் என்னைத் தூக்கிவாரிப் போட்டது.

“இவரைப் பார்த்தபின் நான் இனி என் வாழ்நாளில் திருமணமே செய்து கொள்வதில்லை என்று தீர்மானித்து விட்டேன்” என்பதாகும்.

சொல்லக்கேட்டவர் “செகராசசிங்கம் – மல்லாகம்”

வானுறையுந் தெய்வம் எங்கள்
விநோதன் அவனை வழ்த்துவோம்
பாசமுடன் பல்வகையாய் பனுவல்
பாடிப் பாடி மகிழுவோம்

ஆருமிரின் அரப்பணிப்பில்
அஸ்திபாரம் அடுக்கி நீ
அனைத்து மக்கள் அதிர்ஷ்டவாழ்வை
அடையச் செய்தாய் ஆதவா!

துன்பம் சுகதுக்கம்
எல்லாம் சுட்டேவிட்டாய் நீ
சூரா என் விநோதா
வீணாகானம் நீதான்!

-திருமூலங் குன்றம்-
திருகோணமலை

பேசகின்ற மக்கள் அனைவரையும் தன்பால் கவர்ந்து கொள்ளும் தன்மை கொண்ட விநோதன் நன்பர்களை இழப்பதற்கு ஒரு போதும் விரும்பியதில்லை. இதுவே எதிரிகளும் அவரை நேசிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது.

-அன்பர்-

Switzerland R. Krishna Murthy

Such a generous and kind hearted young person with a great and promising future has been removed, just at a time he was striving his utmost to promote to peace process in your country.

கடைசி நேரத்தில் அம்மாவும் தம்பியும் மாமாவை சந்தித்து கதைத்தவர்களாம். மாமா சொன்ன மாதிரி தம்பியை Technical college ல் சேர்த்து வகுப்புக்கு போகவும் தொடங்கி உள்ளார்.

கு.கார்த்தியாயினி

விளான்.

Of Vinodhan I can say that I know of greatness and nobility of his character and nature of his devotion and of his ~~and~~ selfless ways the very ~~virtues~~ viruses that ultimately led to his demise. It is usual to speak well of the dead, but in Vinodhan's case all what we have heard about the goodness of his nature was during his lifetime. It may be of comfort and relief to you that many others share their grief with you and will his loss, particularly the many more who have been recipients and beneficiaries of his chief goodwill and nature.

Feelings are personal and can never be explained or expressed. Time is said to heal but will ~~not~~ always lessen or diminish the grief, sorrow and loss felt & experienced by these closest dearest to him.

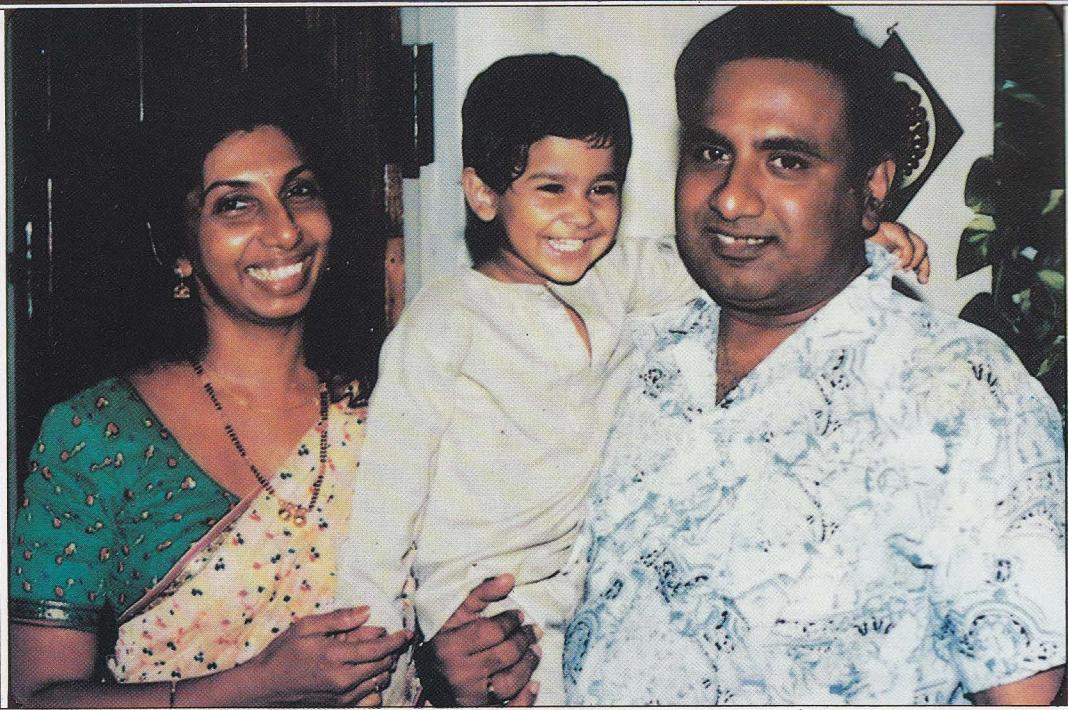
Vipula (Australia.)

He was indeed a very noble broad minded & kind hearted person of many rare virtues. Perhaps unknown to many, to has helped to their feet in life. Hundreds of young men in our area & these would share with you your great grief at this moment of a affliction.

**S. Ambalavanar
Retired Principal.**

என் வாழ்வில் புதுப்பாதை கண்டேன்

திரு. விநோதன் காலமாவதற்கு இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன் அவரின் வீட்டில் பல நாட்கள் இரவு வெசு நேரம் வரை அவருடன் பலதும் தனிமையில் சென்று கதைத்துத் திரும்பிய திரு. வி. பொன்னம்பலத்தின் சகோதரர் திரு. மாசிலாமணி கண்டாவிலிருந்து திருமதி. விநோதனிற்கு அனுப்பிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி.

உங்களையும் உங்களின் குண இயல்புகளையும் மிக விபரமாக என்னுடன் கதைத்தார். பல கதைகளை இந்தியாவிலிருந்து திரும்பிய பின் கூறிச் சிரித்தார். உங்களை மற்றவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களே தவிர நீங்கள் மிக மென்மையானவர், நல்லவர் என்று கூறினார். அவர் உங்கள் மீது வைத்திருந்த அன்பை பாச்ததையும் அடுத்து என்னுடன் பேசிய ஒரு வாரத்திற்குள் பல நூறுமுறை கூறினார். தான் அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைப்பது ஆரம்பத்தில் நீங்கள் விரும்பாவிட்டாலும் அந்த வாழ்வு தான் தனக்குப் பூரணத்துவமான திருப்பதிதரக் கூடியது என்றால் அதற்கு நீங்கள் எதிர்ல்ல என்று நீங்கள் கூறியதாகக் கூறினார். அவர் என்னுடன் பேசிய பல நூறு விடயங்களில் எதை மறக்க? எதை நினைக்க? என்று என்னால் என்னவே முடியவில்லை. அன்று என்னெப் பல தடவை அண்ணா! அண்ணா! என்று அழைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

1973ம் ஆண்டு தமிழ் விநோதன் நான் நேர்முகப் பரீட்சையில் அதிக புள்ளிகள் பெற்றதைக் காரணமாகக் காட்டி எனது வேலைக்கு உதவினார். அவர் என்னையோ எங்கள் வீட்டார் எவரையுமோ வெளியாட்களாக நினைக்கவில்லை. V.Pஅண்ணாவின் கச்தொடரைப் பார்க்கும் போது கவலையாக இருக்கின்றது. தமிழ் விநோ உயிருடன் இருப்பது போலவே நினைக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

நான் அவரைச் சந்திக்க வந்த ஒவ்வொரு நாளும் உங்களிற்கு இவ்வாறு பாதுகாப்பின்றி இருப்பது நல்லதல்ல என்று கூறுவேன். அவர் அதற்கு அல்பிரட் துரையப்பா முதல் பல முக்கியஸ்தர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் பாதுகாப்பு இருந்தும் கொல்லப்படவில்லையா? எனவே பாதுகாப்பை விட உங்களைப் போல் பாசமாக, சகோதரமாக நினைப்பவர்களை என்னோடு தங்க வைப்பதுதான் சிறந்த பாதுகாப்பு என்று கூறினார்.

இப்படிப் பல கூறிவிட்டு எனக்கும், மனைவிக்கும் இப்போது இரண்டு குழந்தைகள். தானில்லா விட்டாலும் தனது மனைவி மற்றவர்கள் மதிக்கக் கூடியதாக அவர்களை வாழ வைப்பார் என்ற நம்பிக்கை தனக்கு இருப்பதாகக் கூறினார். இதை எல்லாம் எனக்கு ஏன் கூறினார் என்று என்னால் விளங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

இந்தியா வருவதற்கு முதல் நாள் மாலை ஒரு Black Label போத்தலை தனது கமக்கட்டில் பிடித்தபடி ஒரு கையில் வேப்பங் குச்சியுடன் வந்தார். வந்தவர் எனக்கு அதைத் தர முயற்சி செய்தார். அதற்கு நான் கூறினேன் வைன் அல்லது பியர் என்றால் நான் லேசாக எடுப்பேன் இதை நான் ஒரு நாளும் எடுக்கவில்லை என்றேன். அதற்கு இது குடி அல்ல மருந்து போல் இரண்டு மேசைக்கரண்டி வீதம் எடுப்போம் என்றார். இப்படி எல்லாம் ஏன் செய்தார்? என்னால் ஒன்றையும் மறக்க முடியவில்லை.

பலரிற்கும் பல உதவிகள் செய்த இந்த வெள்ளை உள்ளத்தைக் கழங்கமில்லாத ஒரு நல்லவனை இந்தக் காட்டு மிருகங்கள் வேட்டையாடி விட்டனவே. கொலை வெறி கொண்ட இந்த மன நோயாளிகள் எப்போது தான் இரத்தம் குடிக்கும் (மனித) தாகம் அடங்கி இருப்பார்களோ தெரியவில்லை. V.Pஅண்ணா பெயரில் ஒரு TRUST FUND ஆரம்பிக்க தான் முடிவு செய்துவிட்டதாகக் கூறினார். இன்று விநோ தனக்கு ஒரு TRUST FUND ஆரம்பிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு விட்டார்.

வி. மாசிலாமணி

வேறு கடிதத்தின் ஒரு பகுதி

அம்மாவிற்கு,

மனித மனங்களைப்பற்றி வருத்தத்தோடு சொல்லியிருந்தீர்கள் அப்படித்தான். ஒன்றை மட்டும் திடமாக நம்புங்கள். அவரைவிட சிறந்த மனிதரை எம்மால் சந்திக்க முடியாது. சந்திப்பவர் எவராகிலும் அவரைவிடக் குறைவானவரே. எனவே எங்கள் கணிப்பும் எதிர்பார்ப்பும் ஏமாற்றமற்றதாக இருக்கவேண்டும்.

கெட்டுப்போனவர்கள் வாழலாம் ஆனால் வாழ்ந்தவர்கள் கெட்டுப்போகக்கூடாதென்ற அதிசிறப்பான கொள்கையினை தனக்குள்ளே கொண்டிருந்தார். தாங்கள் அவரில் தெய்வீக குணங்கள் உண்டென்று அடிக்கடி சொல்வீர்கள் உண்மை.

ஒரு நாள், சில மணித்தியாலங்கள் கூட உயிர் வாழ்ந்திருக்கக்கூடாதா என்று கேட்டுக் கொள்வதுண்டு. இறைவன் ஒரு நாள் அல்ல 18 வருடங்கள் கூடிய காலம் எம்முடன் அவரை வாழவிட்டார். 1977ம் ஆண்டு சம்பவத்தில் உயிரை தப்பவைத்த இறைவன் 1995ல் தன்னிடம் சேர்த்துக் கொண்டார். முன்னறிவித்தல் கூட கொடுத்தார். எனினும் வாழ்நாள் உச்ச எல்லையை தீர்மானித்த இறைவனுடன் வாதாடவோ வழக்குரைக்கவோ முடியாதல்லவா? மரணம் எப்படி அமையுமென 77ல் காட்டி 95ல் முடித்து வைத்தார்.

தங்கள் தெய்வபக்தி, இதய சுத்தியுடனான விரதங்கள், பாற்காவடி, கற்புரச்சட்டி, சாந்திகள் போன்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகள் இப்புவுலகில் அவரை அதி உச்ச காலத்திற்கு வாழவிட்டது என்பது எனது முடிவு. எனவே அவரைப் பொறுத்தவரை உங்கள் கடமை, பங்களிப்பு பூரணமாயிற்று. தொடரும் தியாகம் அந்த நல்ல ஆத்மாவின் திருப்பதிக்கானதாகும். எனவே வருந்தாது மனம் தளராது நம்பிக்கையோடு தொடருங்கள். நல்லவர்கள் உங்களுக்காக உதவிடும் காலம் வெசுதூரத்திலில்லை.

அவரில்லா வீடு எப்படி இருக்கும் என்பதனை என்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறது. தொலைபேசி, கடதாசி, பேனா, வீட்டுமணி, கதிரை, சார்மனைக்கதிரை, வேப்பங்குச்சி, (F)பான் அனைத்திற்கும் இன்று நிரந்தர ஒய்வு.

மனித உடலிற்கு மரணமே இறுதி நிகழ்வு. அது ஒரு இதமான சுகமான நிகழ்வென எனது கற்பனை. அந்த நிகழ்வுடன் அவர் விரும்பியவரிடம், விரும்பும் இடம் சென்றுவிட்டார். முற்பிறப்பு கர்மவினை இப்பிறப்பில் மனிதராகி மனக்களினால் அவருடன் ஒன்றுபட்டோம். வாழக்கைச் சமூர்ச்சியிலே அவருடன் சேர்த்து கொண்டோம்.

கர்மவினை முடிந்தவுடன் கர்ணன் எம்மைவிட்டு சென்றுவிட்டார். கணக்கு முடியாத நாம் தொடர்ந்து வாழ்கிறோம். இருக்கும்வரை நன்மையும் செய்வோம் அது அவரின் பாதையல்லவா?

அந்த நல்ல மனிதனின் நினைவோடு மிகுதிக்காலம் செல்லட்டும். தங்கள் வார்த்தைக்குஅதிக வலிமையுண்டு, ஆனாலும் தங்கட்குண்டு. தெளிவான விழிப்புடன் சேர்ந்த திறமையான செயற்பாடே இனித்தேவை!

மங்காத ஒளியாக மேலிருந்தவாறே எல்லோரும் பயன்பெற தன் வழமையான நடவடிக்கைகளை தொடர்வாரா? இல்லை மக்களிடை வந்துதித்து மற்றவர் பயன்பெறப்பார்த்து மகிழ்வாரா? இது இறைவனுக்கே வெளிச்சம்!

என்றும் நன்றியுடன்
இ. நித்தியானந்தன்.

தன் குக்கிராமத்தில் சுதந்திர தென்றலை சுவாசித்து பூமாதேவியின் மடியில் பச்சை பசேலென விளைந்து முற்றிய நெற்கதிர்களை, அறுவடை செய்வோருடன், மடித்துக் கட்டிய வேட்டியுடன், தானும் ஒருவனாக நின்று அந்த இனிமையை, அழகை அள்ளிப்பருசி தன்வயல் நெல் என்று பெருமித்துடன் உண்ட கமக்காரனின் கதையிது.

தன் மன்னில் விளைந்த இளநீரை மற்றவர்கள் பருசி களையாற வேண்டுமென்று கண் எட்டும் தூரமெல்லாம் செவ்விளநீரும், சூரியகாந்தி இளநீரும் வைத்து அம்பலவி, கறுத்தக்கொழும்பு, விலாட்டு, செம்பாடு, இனிப்பு மாங்காய் என்று மா வைத்து அது பூத்துக் குலுங்கும் அழகு பார்க்க யாழ் சென்று திரும்பி,

பின்பு பிஞ்சாகி பழமாகி தொங்கும் அழகை இரசிக்க மீண்டும் ரயிலேறி யாழ் சென்று திரும்பும்

தோட்டகாரனின் கதையிது

பம்ப் செட் பிடித்து கிணறு கலக்கி இறைத்து, மாட்டுத் தொழுவத்தினருகில் சாய்வு நாற்காலி போட்டு நுரை பொங்க உடன் கறந்த பாலை செம்புடன் குடித்து, மாதகல் நோக்கி பயணம் எடுத்து நெஞ்சில் நிறைந்தவர்களின் வீடு சென்று வெளிவிறாந்தையில் பாய்போட்டு படுத்து மன்வாசனையை நாசியினால் உள்ளெடுத்து ஏகாந்தம் கண்டு “உங்களைக் காணாமல் சோட்டையாக இருந்தது” என்று கூறி முழுவிக்கும் வேப்பங்குச்சியை எந்நேரமும் வாயில் வைத்திருக்கும். கிராமவாசியின் கதையிது.

தன் தங்கையை மகளாக பாவித்து அரவணைத்து பலருக்கு அண்ணாக

இருந்த சகோதரனின் கதையிது, இரத்த சொந்தமில்லாவிட்டாலும் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் பலமொழி மக்களினதும் சொந்தக்காரனின் கதையிது. இரவு 2 மணிக்கு தொலைபேசி மணி அடித்தாலும் துடித்தெழும்பி "ஒல்லை சொல்லு" என்று வினவும் - மனிதநேயனின் கதையிது ^

கவிதை பல எழுதி பாட்டு பல பாடி, கதை சொல்லி மகிழ்ந்து இரசிகனாக ரசித்து - அன்பனாக கலைஞரை ஊக்குவித்த கலைஞரின் கதையிது.

அவரவர்கள் குணாதிசயங்களுடனும், குறைபாடுகளுடனும் அவரவரை அப்படியே நேசித்த நண்பனின் கதையிது. அரசியலிலும் மனித நேயத்தை அள்ளித் தெளித்து மக்களிடையே அன்பனாக உலவிய ஒரு புதுமையான அரசியல்வாதியின் கதையிது.

பட்டிதொட்டியெல்லாம் சமாதானப் புறாவை அழைத்து சென்று உரிமை கேட்ட ஒரு அஹிம்சாவாதியின் கதையிது தமிழே முச்சாக, தமிழே வாழ்வாக, தமிழே நினைவாக தான் வகுத்த பாதையில் தமிழனுக்கு உரிமை தேட முயன்ற ஒரு சுத்ததமிழனின் கதையிது. தன் இலட்சியத்திற்காக தன் முச்சைக் கொடுத்து, தன் கொள்கையை தன் இரத்தத்தால் அபிஷேகித்த இலட்சியவாதியின் கதையிது.

உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசவோரிடமும், செய்நன்றி மறப்போரிடமும், திண்ணைப்பேச்சுக்காரரிடமும், தன்னைப் புகழ்வோரிடமும், இகழ்வோரிடமும், பிரச்சாரம் செய்வோரிடமும் அவர்கள் குணமறிந்தாலும் வெள்ளை மனத்துடனும் வெள்ளைச் சிரிப்புடனும் பழகும் - பெருந்தகையின் கதையிது. தோளிலும் மார்பிலும் போட்டு தன் ஆசையெல்லாம் எதிர்காலமெல்லாம் நீதான் என ஊட்டி வளர்த்து நடுநிசியில் "அப்பாவேணும், அப்பா வேணும்" என்று கதறியமுது.

ஒரு சொட்டு கண்ணீரும் விடாது வளர்த்த 3 1/2 வயது மகன் தேடி ஏங்கும் - அப்பாவின் கதையிது.

ஒரு உன்னத புருஷருடன், ஒரு தெய்வாமசம் பொருந்திய, மனிதருடன் வாழக் கொடுத்து வைத்ததற்காக நன்றி சொல்லி

அவர் இலட்சியங்களை சமந்து கொண்டு, வாழ்க்கைப் பாதையின் முடிவில் காத்து நிற்கும் ஆபத்பாந்தவரிடம் சரணடையும் வரை அவர் துணை கொண்டு கடமைகளை முடிக்க விழையும் - ஒரு மனைவி எழுதும் கதையிது!

தன்ஜோடியை அநியாயமாகப் பறிகொடுத்து விட்டு

தன் நெஞ்சில் தீப்பிழம்பை சமந்து நிற்கும் பெண்பாம்பு

ஜோடி சேரும்வரை வளர்க்கும் இலட்சிய காகமிது!

-ஐயந்தி விநோதன்-

“WOMEN ARE GREAT SURVIVORS THEY ARE VERY STRONG”

It is just that down the ages they have been conditioned economically, psychologically and emotionally to be dependant and have always taken second place.

They have evolved into more confident people. emotional and economical insecurity is a matter of attitude and detail.

The only way to deal with tragedy is to stop looking at it with a tinge of morbidity. It is necessary to compartmentalise the pain in the process of just going on. Finally coping has to be more of delving into ones spirituality to condole with oneself.

One has to live for life that is energy you face a terrible vacuum

But strength comes from somewhere within, out of sheer necessity

Religion in a Non - Ritualistic way gives a lot of strength.

You have to live, not struggle to survive

A woman may have limiting circumstances, but she always has strength in reserve

So life goes on till you join your loved one at life's end where he awaits you.

Shouldering the duties and ambitions which were shared together but left to the one living to carry on and fulfill with the omnipresent soul of the loved one guiding you.

Jayanthi Vinodhan